

รายงานการวิจัย

เรื่อง

กลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง
Strategies for Thai as a Second Language Communication for
International Students at Mahachulalongkornrajavidyalaya University,
Central Campus

โดย

พระวิเชียร ปรีชาโน, ผศ.ดร.

ดร.ชาย หน่อแสง

พ.ศ. ๒๕๖๖

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

MCU RS 800766130

รายงานการวิจัย

เรื่อง

กลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Strategies for Thai as a Second Language Communication for
International Students at Mahachulalongkornrajavidyalaya University,
Central Campus

โดย

พระวิเชียร ปรีชาโน, ผศ.ดร.

ดร.ชาย หน่อแสง

พ.ศ. ๒๕๖๖

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาภาษาศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

MCU RS 800766130

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้ ได้ดำเนินการและสำเร็จได้เพราะได้รับความเมตตาอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิ ที่สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาสละเวลาให้คำแนะนำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไข ปรับปรุงงานวิจัยด้วยดีเสมอมา คณะผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณท่านเหล่านั้นเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ และขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ประจำสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ทุกท่านที่ให้การแนะนำในการปรับแก้ไขงานวิจัยทุกขั้นตอนจนสำเร็จด้วยดี ประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการวิจัยฉบับนี้ขอมอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาคุณแด่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยซึ่งเป็นแหล่งประสิทธิ์ประสาทสรรพวิทยาให้แก่ข้าพเจ้าและคณะรวมถึงคณาจารย์ที่คอยสั่งสอนด้วยดีตลอดมาและหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานการวิจัยฉบับนี้ จะเกิดประโยชน์แก่ผู้สนใจในการศึกษาและนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในการศึกษา กิจกรรมเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ

พระวิเชียร ปรีชาโน, ผศ.ดร. และคณะ

๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗

ชื่อรายงานการวิจัย:	กลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง
ผู้วิจัย:	พระวิเชียร ปรีชาโน, ผศ.ดร., ดร. ชาย หน่อแสง
ปีงบประมาณ:	๒๕๖๖
ทุนอุดหนุนการวิจัย:	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการสื่อสารภาษาไทยศึกษากลยุทธ์การภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ และสภาพปัญหาการใช้ภาษาไทยของนิสิตชาวต่างประเทศที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง

ระเบียบวิธีวิจัย กลุ่มตัวอย่างได้แก่นิสิตชาวต่างประเทศที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 170 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติพรรณนาและสถิติอนุมาน วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการนำเอกสารหลักฐานต่างๆ รวมถึงข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า สัมภาษณ์นิสิต ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนาและจัดจำแนกและจัดระบบข้อมูล (Typology and Taxonomy) พบว่า

นิสิตส่วนใหญ่ มีเพศเป็นบรรพชิต จำนวน 104 รูป คิดเป็นร้อยละ 61.20 มีอายุระหว่าง 20-25 ปี จำนวน 52 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 30.59 กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 57 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 ภูมิลำเนาอยู่ประเทศเมียนมาและ ภูมิลำเนา จำนวน 46 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 27.10 มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.00 จำนวน 60 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 35.30 และมีประสบการณ์ ระหว่าง 1-5 ปี จำนวน 58 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 34.10

นิสิตชาวต่างประเทศมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกลยุทธ์การจำ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 ด้านกลยุทธ์ทางสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ด้านกลยุทธ์ปริชาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89

การเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาไทยของนิสิต พบว่า นิสิตในกลุ่มเพศ กลุ่มอายุ กลุ่มภูมิลำเนา กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา กลุ่มประสบการณ์การใช้ภาษาไทย มีการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนรู้ภาษาไทยของนิสิตชาวต่างประเทศ พบว่า ภาษาไทยมีจำนวนตัวอักษรจำนวนมาก ประดัวพยัญชนะ 44 ตัว สระ 21 ตัว วรรณยุกต์ 4 ตัว และเครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ ยากต่อการจดจำออกเสียงยาก คำศัพท์ในภาษาไทยมีความหมายที่หลากหลายทำให้ไม่สามารถเข้าใจความหมายในบางคำศัพท์ และต้องใช้ความพยายามเรียนรู้มากกว่าภาษาอื่นๆ ทำให้นิสิตชาวต่างประเทศไม่ถนัดการเรียนรู้

Research Title: Strategies for Thai as a Second Language Communication for International Students at Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Central Campus

Researcher: Phra Wichian Parichano, Asst. Prof. Dr., Dr. Sai Naw Seng

Department: Faculty of Humanities, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Fiscal Year: 2023/2566

Research Scholarship sponsor: Mahachulalongkornrajavidyalaya University

ABSTRACT

A research study on Thai communication strategies as the second language of foreign students. Mahachulalongkornrajavidyalaya University Central aims to study the level of Thai language communication, study Thai language strategies as a foreign language and the problem of using Thai language of foreign students studying in Mahachulalongkornrajavidya University Central

Research methods The sample group is 170 foreign students who were studying at Mahachulalongkornrajavidyalaya University, collecting data with structured interview questionnaires (Structured Interview), analyzing data by descriptive statistics and inference statistics, content analysis (Content Aanalysis) by using various evidence documents, including information obtained from research, interviewing students, using descriptive analysis and classifying and organizing data systems (Typology and Taxonomy) found that

Most students have 104 monks genders, accounting for 61.20 percent, aged between 20-25 years, 52 monks/persons, accounting for 30.59 percent, studying in the 2nd year, 57 monks/persons, representing 33.50 percent, domicile in Myanmar and Shan State, 46 monks/persons, accounting for 27.10 percent, educational achievement, with a GPA between 2.50-3.00, 60 monks/persons, or 35.30 percent, and experience between 1-5 years, 58 monks/person, 34.10 percent.

Foreign students have a strategy to communicate in Thai as a second language. The overall picture is at a high level. There is an average of 4.37. When considering the aspect, it was found that the memory strategy is at the highest level. There is an average of 4.65. The social strategy is at the highest level. There is an

average of 4.50. The emotional strategy is at a high level. There is an average of 4.45. The strategy is at a high level. There is an average of 3.89.

Comparison of Thai language learning of students found that students in the gender group, age group, domicile group Educational achievement group Thai language experience group There is a learning of Thai language as a statistically significant difference at 0.05.

Problems and obstacles in learning Thai language of foreign students found that Thai language has a large number of characters. dotted with 44 consonants, 21 vowels, 4 tones and various punctuation marks difficult to remember. Vocabulary in Thai has a variety of meanings, making it impossible to understand the meaning in some words. And must use more efforts to learn than other languages Causing foreign students not want to learn.

สารบัญ

สารบัญ.....	ก
สารบัญตาราง.....	ข
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 ขอบเขตการวิจัย	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1.5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา	6
2.2 แนวคิดการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ.....	18
2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา	23
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
2.5 สรุปผลการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	34
3.1 รูปแบบการวิจัย	34
3.2 พื้นที่ศึกษา ประชากร กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	34
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการปฏิบัติการวิจัย	36
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	36
3.6 ข้อเสนอแนะผลการศึกษาวิจัย	37

บทที่ 4 วิเคราะห์ผลการวิจัย	34
4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	38
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิต ชาวต่างประเทศ.....	41
4.3 ทดสอบสมมติฐาน ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies)	48
4.4 ทดสอบสมมติฐาน ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)	57
4.5 ทดสอบสมมติฐาน ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น).....	65
4.6 ทดสอบสมมติฐาน ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ	74
4.7 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก.....	83
4.8 สรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึก	92
4.9 ผลวิเคราะห์สัมภาษณ์เชิงลึก.....	92
4.10 องค์กรความรู้จากผลการวิจัย.....	93
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	94
5.1 สรุปผลข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล.....	94
5.2 สรุปผลกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ.....	94
5.3 สรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของ นิสิตชาวต่างประเทศ.....	95
5.4 อภิปรายผล.....	96
5.5 ข้อเสนอแนะ.....	99
บรรณานุกรม	100
แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์	104

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1.1 จำนวนประชากรนิสิตชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.....	4
ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านสมรรถ 38	38
ตารางที่ 4.2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านอายุ..... 39	39
ตารางที่ 4.3 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่.... 39	39
ตารางที่ 4.4 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านประเทศภูมิลำเนา..... 40	40
ตารางที่ 4.5 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา..... 40	40
ตารางที่ 4.6 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยเป็นภาษาที่ 2..... 41	41
ตารางที่ 4.7 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศโดยภาพรวม..... 42	42
ตารางที่ 4.8 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศด้านกลยุทธ์ปริชาน(ด้านความรู้ ความเข้าใจ) 43	43
ตารางที่ 4.9 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศด้านกลยุทธ์การจำ (เทคนิคการช่วยความจำ) 44	44
ตารางที่ 4.10 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) 45	45
ตารางที่ 4.11 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) 46	46
ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบปัจจัยด้านสมรรถกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ) 48	48
ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบปัจจัยด้านอายุกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) 49	49

ตารางที่ 4.27 เปรียบเทียบปัจจัยด้านชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่กับกลยุทธ์ในการสื่อสาร ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)	60
ตารางที่ 4.28 เปรียบเทียบปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับกลยุทธ์ในการสื่อสาร ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิค การช่วยความจำ)	61
ตารางที่ 4.29 เปรียบเทียบปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับกลยุทธ์ในการสื่อสาร ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิค การช่วยความจำ)	62
ตารางที่ 4.30 เปรียบเทียบปัจจัยด้านประเทศภูมิลำเนาเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็น ภาษาที่สองด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)	63
ตารางที่ 4.31 เปรียบเทียบปัจจัยด้านประเทศภูมิลำเนาเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย เป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วย ความจำ)	63
ตารางที่ 4.32 เปรียบเทียบปัจจัยด้านประสบการณ์การใช้ภาษาไทยกับกลยุทธ์ในการสื่อสาร ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิค การช่วยความจำ)	64
ตารางที่ 4.33 เปรียบเทียบปัจจัยด้านประสบการณ์การใช้ภาษาไทยกับกลยุทธ์ในการ สื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)	65
ตารางที่ 4.34 เปรียบเทียบปัจจัยด้านสมณเพศกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่ สองของนิติต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ ร่วมกับผู้อื่น)	65
ตารางที่ 4.35 เปรียบเทียบปัจจัยด้านอายุกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)	66
ตารางที่ 4.36 เปรียบเทียบปัจจัยด้านอายุกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่ สองด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)	67

ตารางที่ 4.37 เปรียบเทียบปัจจัยด้านชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่กับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย เป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับ กับผู้อื่น)	68
ตารางที่ 4.38 เปรียบเทียบปัจจัยด้านชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่กับกลยุทธ์ในการสื่อสาร ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ ร่วมกับผู้อื่น)	68
ตารางที่ 4.39 เปรียบเทียบปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับกลยุทธ์ในการสื่อสาร ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ ร่วมกับผู้อื่น)	69
ตารางที่ 4.40 เปรียบเทียบปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับกลยุทธ์ในการสื่อสาร ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ ร่วมกับผู้อื่น)	70
ตารางที่ 4.41 เปรียบเทียบปัจจัยด้านประเทศภูมิลำเนากับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็น ภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)	71
ตารางที่ 4.42 เปรียบเทียบปัจจัยด้านประเทศภูมิลำเนากับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย เป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับ ผู้อื่น)	71
ตารางที่ 4.43 เปรียบเทียบปัจจัยด้านประสบการณ์การใช้ภาษาไทยกับกลยุทธ์ในการสื่อสาร ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ ร่วมกับผู้อื่น)	73
ตารางที่ 4.44 เปรียบเทียบปัจจัยด้านประสบการณ์การใช้ภาษาไทยกับกลยุทธ์ในการ สื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การ เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)	73
ตารางที่ 4.45 เปรียบเทียบปัจจัยด้านสมณเพศกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่ สองของนิสิตต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)	75

ตารางที่ 4.46 เปรียบเทียบปัจจัยด้านอายุกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)	75
ตารางที่ 4.47 เปรียบเทียบปัจจัยด้านอายุกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่ สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)	76
ตารางที่ 4.48 เปรียบเทียบปัจจัยด้านชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่กับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย เป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)	77
ตารางที่ 4.49 เปรียบเทียบปัจจัยด้านชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่กับกลยุทธ์ในการสื่อสาร ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)	77
ตารางที่ 4.50 เปรียบเทียบปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับกลยุทธ์ในการสื่อสาร ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)	79
ตารางที่ 4.51 เปรียบเทียบปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับกลยุทธ์ในการสื่อสาร ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)	79
ตารางที่ 4.52 เปรียบเทียบปัจจัยด้านประเทศภูมิลำเนากับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็น ภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)	80
ตารางที่ 4.53 เปรียบเทียบปัจจัยด้านประเทศภูมิลำเนากับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย เป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)	81
ตารางที่ 4.54 เปรียบเทียบปัจจัยด้านประสบการณ์การใช้ภาษาไทยกับกลยุทธ์ในการสื่อสาร ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)	81
ตารางที่ 4.55 เปรียบเทียบปัจจัยด้านประสบการณ์การใช้ภาษาไทยกับกลยุทธ์ในการ สื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)	82

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารในการรับรู้เพื่อสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันของคนทุกวัฒนธรรมภาษาของโลก ทั้งในการศึกษา การแลกเปลี่ยนความรู้ ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี เป็นต้น นอกจากนี้ภาษายังแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรม อารยธรรม เอกลักษณ์ประจำชาติของแต่ละชาติ และภาษายังเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชนชาติจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง เพราะฉะนั้นแต่ละชนชาติจึงต้องมีภาษาของตนเองที่แตกต่างกันไปดังนั้นภาษาของแต่ละชนชาติย่อมมีความสำคัญต่อชนชาตินั้น ๆ อย่างมาก พระอุดมธีรคุณ ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาและวัฒนธรรมว่าภาษาเป็นเรื่องเกี่ยวกับระบบสัญลักษณ์ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการสื่อสาร ส่วนวัฒนธรรมเป็นเรื่องทุกประการที่อยู่ในวิถีชีวิตมนุษย์ มีลักษณะคล้ายกันในแง่ที่ว่า เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นและทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ สามารถถูกสืบทอดจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่งจนกลายเป็นระเบียบแบบแผน กฎเกณฑ์ การปฏิบัติอันเป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์เฉพาะของคนกลุ่มนั้น อย่างไรก็ตาม ด้วยลักษณะเฉพาะของภาษาที่มีหน้าที่เพื่อการสื่อสารความหมายอันสะท้อนความคิด ทศนคติ ค่านิยมและถิ่นที่อยู่อาศัยของผู้ใช้ภาษาอันเป็นลักษณะหนึ่งของวัฒนธรรม ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ภาษามีฐานะเป็นสาขาหนึ่งของวัฒนธรรม¹

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาเป็นเทคนิคเฉพาะอย่างหรือเทคนิคของผู้เรียนที่นำมาใช้ในการเรียนรู้ภาษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด กลยุทธ์ที่ดีส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาที่ดี ฉะนั้นการเรียนภาษาต่างประเทศที่ดี ต้องมีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ การใช้กลยุทธ์นั้นต้องให้มีการเรียนรู้ อย่างสม่ำเสมอ Mc Groatry and oxford² ได้ศึกษาค้นพบเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาว่าเป็นเครื่องมือสนับสนุนให้ผู้เรียนรู้จรรีบฝึกหัดขอการเรียนรู้ด้วยตนเองและรู้จักใช้กลยุทธ์การเรียนรู้แบบต่างๆ โดยแบ่งกลยุทธ์ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) กลยุทธ์การเรียนรู้โดยตรง(Direct Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ต้องใช้กระบวนการทางสมองต่างๆ ช่วยให้มีการเรียนรู้ เป็นกลยุทธ์ในการ

¹ พระอุดมธีรคุณ,ภาษาและวัฒนธรรม: ความหมาย ความสำคัญ และความสัมพันธ์ระหว่างกัน,วารสารมหาจุฬาลงกรณ ปีที่ 7 ฉบับที่ 2, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยในสังฆราชูปถัมภ์, 2563, หน้า 53.

² Oxford,R., language Learning Strategies, What ever MA., Heinle. , 1990, pp.11.

จำ การรู้ การคิด เป็นกลยุทธ์แก้ไขความพหุพร้อม (Compensation Strategies) 2) กลยุทธ์การเรียนรู้โดยอ้อม(indirect Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการกับการเรียนและเป็นการแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อส่งเสริมควบคุมการเรียนของตนเอง ได้แก่วิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ เป็นกลยุทธ์ทางอารมณ์ และกลยุทธ์ทางสังคม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัยจัดการเรียนการสอนทั้งหลักสูตรไทยและหลักสูตรนานาชาติ เป็นการให้บริการด้านการศึกษาแก่ชาวไทยชาวต่างประเทศ ปัจจุบันให้มีนิสิตชาวต่างประเทศเข้ามาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยแห่งนี้หลากหลายประเทศ ในชีวิตประจำวันของนิสิตมีความจำเป็นต้องมีการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาอื่นๆ ควบคู่กันไป กาญจนา แก้วเทพได้กล่าวถึงความจำเป็นในการใช้ภาษาไว้ว่า ภาษาเป็นเครื่องมือที่มีความจำเป็นต่อการทำความเข้าใจและเป็นตัวแทนของความหมายที่เป็นจริง มีความสำคัญและพหุภาษาพหุภาษาถึงขนาดชี้เป็นชี้ตายให้กับชีวิตของคนได้ ภาษาจึงจำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะภาษาไทยอันเป็นภาษาประจำชาติที่เป็นคนไทยและคนต่างประเทศที่อาศัยอยู่ในราชอาณาจักรไทยต้องใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร³

ด้วยความจำเป็นต่อการใช้ภาษาในการสื่อสารของนิสิตชาวต่างประเทศที่เข้ามาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อใช้เป็นข้อมูลด้านกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างๆ ในการสื่อสารในสถาบันศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับการสื่อสารภาษาไทยของนิสิตชาวต่างประเทศที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง

1.2.2 เพื่อศึกษากลยุทธ์การภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนิสิตชาวต่างประเทศที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง

1.2.3 เพื่อแก้ปัญหาการใช้ภาษาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนิสิตชาวต่างชาติที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง

³ กาญจนา แก้วเทพ, สื่อสารมวลชน ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3.(กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาลาแดง), 2545, หน้า 81 – 82.

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษา ศักยภาพการใช้ภาษาไทยและกลยุทธ์การภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนิสิตชาวต่างประเทศที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีขอบเขตตามขั้นตอน ดังนี้

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาการศึกษาการใช้ภาษาไทยและกลยุทธ์การภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนิสิตชาวต่างชาติที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตามหัวข้อด้านต่างๆ ประกอบด้วย 1) ด้านการใช้กระบวนการทางสมองช่วยให้มีการเรียนรู้ 2) ด้านกลยุทธ์แก้ไขความพบกพร่อง (Compensation Strategies) 3) ด้านควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง 4) ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ 5) ด้านกลยุทธ์ทางสังคม

1.3.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

1) ตัวแปรอิสระ

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา
- 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
- 5) ประเทศภูมิลำเนา
- 6) ประสบการณ์ใช้ภาษาไทย

2) ตัวแปรตาม

- 1) ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ)
- 2) ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)
- 3) ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)
- 4) ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)

1.3.3 ขอบเขตด้านประชากร

1) ประชากร ผู้วิจัยได้สำรวจ ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นิสิตชาวต่างประเทศที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง ที่สามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทยได้ จำนวน 850 รูป/คน ตามตาราง 1.1

ตารางที่ 1.1 จำนวนประชากรนิสิตชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ที่	ประเทศ	จำนวนนิสิต รูป/คน	กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 20
1	กัมพูชา (Cambodia)	100	20
2	จีน (China)	50	10
3	อินเดีย (India)	50	10
4	ลาว (Laos)	100	20
5	มาเลเซีย (Malaysia)	50	10
6	เมียนมา (Myanmar)	100	20
7	เนปาล (Nepal)	50	10
8	ศรีลังกา (Sri Lanka)	100	20
9	ไต้หวัน (Thai wan)	50	10
10	เวียดนาม (Vietnam)	100	20
11	บังกลาเทศ (Bangladesh)	100	20
	รวม	850	170

2) กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจากประชากร โดยเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 20 ของจำนวนประชากร จำนวน 170 ตัวอย่าง ตามตาราง 1.1 และกลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพ จำนวน 10 ตัวอย่าง

1.3.4 ขอบเขตด้านพื้นที่การศึกษา

ขอบเขตด้านพื้นที่การศึกษาคือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง

1.3.5 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ในปีงบประมาณ 2566 ระหว่าง 1 ตุลาคม 2565-30 กันยายน 2566

1.4 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 นิสิตชาวต่างประเทศมีเพศต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย เป็นภาษาที่สอแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 นิสิตชาวต่างประเทศมีอายุมีเพศต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย เป็นภาษาที่สอแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 นิสิตชาวต่างประเทศมีระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 นิสิตชาวต่างประเทศมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 นิสิตชาวต่างประเทศมีประเทศภูมิลำเนาต่างกัันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 นิสิตชาวต่างประเทศมีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยต่างกัันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอแตกต่างกัน

1.5 คำนิยามศัพท์การวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง หมายถึง ปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตชาวต่างประเทศที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประกอบด้วย 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับชั้นปีที่ศึกษา 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 5) ประเทศภูมิลำเนา 6) ประสบการณ์ใช้ภาษาไทย

กลยุทธ์ปรีชาน หมายถึง ด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยของนิสิตชาวต่างประเทศที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กลยุทธ์การจำ หมายถึง เทคนิคการช่วยความจำ ในการใช้ภาษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กลยุทธ์การชดเชย หมายถึง การเรียนรู้จากมีเทคนิคพิเศษอย่างชาญฉลาดของนิสิตชาวต่างประเทศที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กลยุทธ์ทางสังคม หมายถึง การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นอย่างสนใจของนิสิตชาวต่างประเทศที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กลยุทธ์ทางอารมณ์ หมายถึง ความรู้สึกต่อภาษาอันเกิดจากแรงจูงใจการเรียนรู้ของนิสิตชาวต่างประเทศที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทำให้ทราบถึงระดับการสื่อสารภาษาไทยของนิสิตชาวต่างประเทศที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง

1.6.2 ทำให้ทราบถึงกลยุทธ์การภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนิสิตชาวต่างประเทศที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง

1.6.3 มีแนวทางในการเรียนรู้ภาษาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนิสิตชาวต่างประเทศที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง

บทที่ 2

ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนิสิตชาวต่างชาติที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง ครั้งนี้เป็น การศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยของนิสิตชาวต่างชาติที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา โดยนำเนื้อหาที่ได้มาสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยต่อไป โดยมีลำดับเนื้อหา ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา
- 2.2 ประเภทของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา
- 2.3 แนวคิดการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ
- 2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา

2.1.1 ความหมายของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา

อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford) กล่าวว่า รากศัพท์ของคำว่ากลยุทธ์ (strategy) มากจากภาษากรีกคำว่า Strategies หมายถึง ขั้นตอนหรือวิธีการที่ใช้ในการเอาชนะสงคราม แต่ปัจจุบันความหมายได้เปลี่ยนจากการเอาชนะสงครามเป็นการควบคุมเพื่อไปถึงเป้าหมายซึ่งเป้าหมายของการเรียนภาษา คือ ความสามารถในการสื่อสาร ดังนั้นกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาจึงหมายถึง พฤติกรรมการกระทำ ขั้นตอนหรือเทคนิคเฉพาะที่ผู้เรียนใช้โดยรู้ตัวเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจและใช้ภาษาเป้าหมายได้อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งเป็นเป้าหมายของการเรียน¹

คราเชน (Krashe)² กล่าวถึง สมมติฐานการเรียนรู้และการรู้ภาษา (The Acquisition Learning Hypothesis) กระบวนการเรียนรู้ภาษาของคนเรามี 2 แบบ คือการเรียนรู้ภาษา (Language Acquisition) และการเรียนภาษา (Language Learning) ดังนี้

¹ Rebecca Oxford, *Language Learning Strategies: What Every Teacher Should Know*, (New York: Newbury House Publishers, 1990), p. 1.

² Krashen, S. D., & Terrel, T. D, *The Natural Approach Language Acquisition in the*

1) การรู้ภาษา (Language Acquisition) เป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาที่มีกระบวนการคล้ายคลึงกับการเรียนรู้ภาษาแม่ เป็นการเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว ผู้เรียนจะไม่คิดว่ากำลังเรียนภาษาอยู่ เพราะมุ่งที่การใช้ภาษาการสื่อสารเป็นสำคัญ ผู้เรียนมักไม่รู้ตัวว่าได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาแล้ว เพราะการไม่มีการเน้นเรื่องกาเกณฑ์ดังกล่าว แต่ผู้เรียนจะรู้สึกได้ถึงความถูกต้องของภาษาแม้จะไม่ได้เรียนรู้กฎเกณฑ์โดยตรง การเรียนรู้แบบนี้จึงมีลักษณะเป็นธรรมชาติ และไม่เป็นทางการ

2) การเรียนภาษา (Language Learning) เป็นวิธีการเรียนภาษาอย่างรู้ตัว เรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาเป็นหลัก ผู้เรียนจะสามารถอธิบายกฎเกณฑ์ของภาษาได้ มีความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาที่เรียนแต่ในกระบวนการเรียนด้วยวิธีนี้ ไม่มีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเหมือนในชีวิตประจำวัน จึงเป็นการเรียนรู้อย่างเป็นทางการ

De Cecco ได้แบ่งเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาเป็น 2 ลักษณะ คือ

1) เงื่อนไขที่เกิดขึ้นภายในตัวของผู้เรียน (Internal condition) แบ่งเป็น 2 อย่างคือ

1.1) ความหมายของสิ่งที่เรียน หมายถึง การรู้ความหมายของคำที่ใช้ซึ่งถ้าผู้เรียนได้เรียนรู้ความหมายของศัพท์สิ่งของมากก็จะสามารถเลือกคำมาใช้ได้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

1.2) ความคิดเกี่ยวกับข้อความที่ใช้ หมายถึง ความสามารถเลือกใช้ถ้อยคำมาใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ในบางครั้งมีหลายคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ แต่ผู้พูดใช้ในโอกาสต่างกันให้ความรู้สึกต่างกัน³

โดยมีปัจจัยเกี่ยวข้องกับผู้เรียนหลายด้าน คือ

1) อายุของผู้เรียน ในด้านความรู้สึกการแสดงออกระหว่างผู้ใหญ่กับเด็กพบว่าเด็กกล้าแสดงออกได้ดี จึงทำให้สามารถฝึกภาษาได้ง่ายกว่า ด้านความจำและการใช้เหตุผล เด็กจำได้เร็วกว่าผู้ใหญ่แต่ลืมเร็ว ส่วนในด้านการใช้เหตุผลนั้นผู้ใหญ่สามารถใช้เหตุผลและสรุปได้ดีกว่าเด็กและในด้านการออกเสียงหรือการเลียนเสียง เด็กส่วนใหญ่จะเลียนเสียงได้ดีกว่า

2) เวลาเรียน สำหรับการเรียนภาษา เรียนวันละเล็กน้อยแต่บ่อยๆ จะได้ผลดี ควรจัดสอนภาษาสำหรับเด็กเริ่มเรียนที่ละ 1-2 คาบและมีทุกวัน

3) ความต้องการ ผู้มีความอยากรู้ภาษาอังกฤษจะเรียนได้ดีเพราะเป็นความต้องการของเขา หน้าที่ของผู้สอนจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญเห็นประโยชน์และเกิดความต้องการที่จะเรียน

4) แรงจูงใจ หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนที่อยากจะเรียนเพื่อประโยชน์ต่างๆ ผู้เรียน

Classroom, (U.K.: Pergamon Press), 1983, pp. 112.

³ De Cecco, J. P. , *The Psychology of Learning and Instruction* : Educational Psychology, Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall., 1968, pp. 223.

ทราบว่าการรู้ภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อตัวเขาในด้านใดบ้าง ผู้สอนต้องสร้างแรงจูงใจให้เกิดแก่ผู้เรียน

5) ด้านความพร้อมทางร่างกาย สมองและอารมณ์ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญมาก ถ้าผู้เรียนพร้อมคือวุฒิภาวะ (Maturity) การสอนย่อมได้ผลดี ประสบการณ์หรือความคิดเดิมจะเป็นเครื่องเสริมความพร้อม ช่วยให้เกิดความเข้าใจและเรียนรู้ได้เร็ว

6) ความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์เป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเสมอ ในการเรียนการสอนต้องจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคน เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนเต็มความสามารถของตน⁴

2). เงื่อนไขเกิดขึ้นจากภายนอก (External conditional) ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

2.1) การชี้แนะการเรียน เป็นลักษณะการเรียนที่เกิดขึ้นโดยความตั้งใจซึ่งการเรียนรู้นั้นหากเรียนโดยความตั้งใจและตั้งใจเรียนหมายถึงว่าเรารู้ว่าเราเรียนเพื่ออะไร ต้องการอะไรจากการเรียนรู้นั้นก็จะเรียนได้ดีกว่าการเรียนโดยไม่ตั้งใจให้เกิดหรือเกิดขึ้นโดยบังเอิญ

2.2) การฝึกหัดช่วยให้การเรียนรู้ดีขึ้นและคงสภาพอยู่ได้นาน โดยเฉพาะภาษาซึ่งถือว่าเป็นการเรียนรู้ทางทักษะอย่างหนึ่ง การได้ฝึกพูดคุยบ่อยๆ และการมีโอกาสดูจะทำให้การเรียนรู้ดีขึ้น คล่องขึ้น การฝึกหัดมีทั้งฝึกรวดเดียวไม่ต้องพัก และฝึกแบบทำแล้วพักสลับกันไป การเรียนรู้ภาษาที่จะให้ได้ผลดีมักใช้การฝึกแบบทำแล้วแล้วพักสลับกันไปเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทบทวนรวมทั้งไม่เกิดความเมื่อยล้า ช่วงการฝึกทางภาษาก็มักจะสั้นเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายได้ง่ายๆ

2.3) การเสริมแรง เป็นการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงผลที่จะได้รับว่ามีความสำเร็จอย่างไรโดยผู้สอนให้กำลังใจซึ่งเป็นการเสริมแรงที่เป็นรางวัลหรือคำชม การรู้ผลของสิ่งที่ตนเองเรียนเป็นกำลังใจที่จะเรียนต่อไป

2.4) การเรียนรู้ถึงสิ่งที่ขัดขวางความจำ (Interference factor) เป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งของการเรียนรู้

2.5) การวัดผล การที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีได้ผลเพียงใดนั้นครูสามารถวัดได้จากให้ทำซ้ำ (Reproduction) การให้ระลึกได้ (Recognition) การคาดคะเน (Reconstruction) การให้เรียนใหม่ (Relearning)

Bailystock มีมุมมองเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนภาษาว่า เป็นกิจกรรมต่างๆ ของผู้เรียนไม่ว่าจะตั้งใจหรือไม่ตั้งใจซึ่งส่งผลและส่งเสริมความสามารถของผู้เรียน ในการวิเคราะห์ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของภาษาที่เรียนหรือปรับปรุงการควบคุมของกระบวนการในการเลือกและใช้ความรู้ใน

⁴ ดวงเดือน แสงชัย, การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์), 2533, หน้า 23.

สถานการณ์เฉพาะต่างๆ⁵

Rubin ได้ให้ความหมายกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาว่า หมายถึง พฤติกรรม เทคนิคหรือขั้นตอนที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ⁶

Dickinson มองว่ากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมหรือเทคนิคต่างๆ ที่นำไปสู่การเรียนรู้ เช่น กลยุทธ์การจัดการเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษาที่เรียนซึ่งเป็นวิธีการที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจ ช่วยให้การเรียนรู้ง่ายขึ้นและสามารถนำกลยุทธ์ไปใช้ในสถานการณ์อื่น⁷

Wenden and Rubin กล่าวว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาหมายถึง พฤติกรรมต่าง ๆ ในการเรียนรู้ภาษาที่ผู้เรียนนำมาปฏิบัติและควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง⁸

Malley and Chamot กล่าวว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา หมายถึง ความคิดหรือพฤติกรรมเฉพาะที่ผู้เรียนกระทำในการเรียนเพื่อช่วยให้มีความเข้าใจในสิ่งที่เรียน เกิดการเรียนรู้รวมทั้งสามารถเก็บรักษาข้อมูลความรู้ใหม่ๆ อย่างรวดเร็ว⁹

Stern นิยามความหมายกลยุทธ์การเรียนรู้ว่า เป็นรูปแบบเฉพาะเจาะจงของพฤติกรรมการเรียนที่ สังเกตเห็นได้ของผู้เรียนที่นำไปใช้มากหรือน้อยอย่างตั้งใจ¹⁰

Weinstein และ Mayer นิยามกลยุทธ์การเรียนรู้ไว้ว่า เป็นพฤติกรรมและความคิดต่างๆ ที่ผู้เรียนภาษาเกี่ยวข้องกับผูกพันในระหว่างการเรียนรู้ซึ่งเป็นความตั้งใจในการควบคุมกระบวนการจัดกระทำข้อมูลและการรับรู้ของผู้เรียน¹¹

Brown มีมุมมองว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการทำงานภายในสมองที่ประมวลผลข้อมูลความรู้ (Processing) โดยมีตัวป้อน (Input) แล้วเก็บรักษาข้อมูลไว้ในความจำระยะ

⁵ E., Bailystock, **The compatibility of teaching and learning strategies**, Applied Linguistics, No. 6 (1985): 255-262.

⁶ J., Rubin, **Learning Strategies: Theoretical Assumptions Research History and Typology**, Learning Strategies in Learning, (New York : Prentice Hall), 1987, p. 17.

⁷ L., Dickinson, **Self-instruction in language learning**, (Cambridge: Cambridge University Press), 1988, p. 9.

⁸ A., Wenden, and J., Rubin, **Learner Strategies in Language Learning**, (UK: Prentice Hall), 1987, p. 6.

⁹ O., Malley, and A.U., **Chamot, Learning Strategies in Second Language Acquisition**, (Cambridge, U.K. Cambridge University Press), 1990, p. 1.

¹⁰ H.H., Stern, **What can we learn from the good language learner?**, Canadian Modern Language Review, (1975), pp.31: 304-318.

¹¹ C.E., Weinstein, and R.E., Mayer, **The teaching of learning strategies**, In M. Wittrock (Ed.), Handbook of research on teaching, (New York: Macmillan, 1986), p. 315-327.

สั้นและระยะยาว (Storage) และสามารถถูกดึงมาใช้เมื่อจำเป็น (Retrieval) ซึ่งผู้เรียนจะแสดงความสามารถทางภาษาออกมาโดยการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย (Output) ด้วยเหตุนี้ Brown จึงมองวากลยุทธ์การเรียนควรแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ กลยุทธ์การเรียนรู้ (Learning strategies) ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนภาษาและกลยุทธ์การสื่อสาร (Communication strategies) เป็นการใช้ภาษาของผู้เรียนในสถานการณ์สื่อสาร¹²

โคเฮน (Cohen) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนภาษา หมายถึง ขั้นตอนหรือพฤติกรรมที่ผู้เรียนเลือกใช้ในการเรียนและการใช้ภาษาเป้าหมาย โคเฮนแยกความแตกต่างระหว่าง กลวิธีการเรียนภาษา (Language learning strategies) และกลวิธีการใช้ภาษา (Language use strategies) ทั้งสองกลวิธีมีหน้าที่แตกต่างกัน คือ กลวิธีการเรียนภาษามีหน้าที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลเข้าเก็บข้อมูลและการจัดการข้อมูลเหล่านั้น เช่น เมื่อเรียนคำศัพท์ใหม่ ผู้เรียนใช้ภาพช่วยจดจำข้อมูลเหล่านั้นส่วน กลวิธีการใช้ภาษามีหน้าที่ช่วยลดความจำกัดในการสื่อสาร เป็นกลวิธีที่ใช้ดึงข้อมูลที่เก็บไว้ เพื่อใช้สื่อสาร เช่น เมื่อไม่สามารถระลึกคำศัพท์ที่ได้ ผู้เรียนใช้คำศัพท์อื่นที่มีความหมายใกล้เคียงแทนคำนั้น¹³

Oxford ให้คานิยามกลยุทธ์การเรียนภาษาว่า กลยุทธ์การเรียนภาษาเป็นการกระทำเฉพาะของผู้เรียนเพื่อทำให้การเรียนรู้มีความง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้น สนุกสนานเพลิดเพลินมากขึ้นกำหนดทิศทางด้วยตนเองได้มากขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น และสามารถถ่ายโอนไปยังสถานการณ์ใหม่ๆ ได้มากขึ้น¹⁴

จากแนวคิดดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา หมายถึง การเรียนรู้ภาษาด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้เรียนนำมาใช้ในส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาของตนเองเพื่อให้ตนเองสามารถเข้าใจในภาษาที่เรียนได้ง่ายขึ้น มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เรียนรู้ได้รวดเร็ว ในตามรูปแบบที่ตนเองถนัดในการเรียนรู้

2.1.2 ความสำคัญในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา มีดังนี้

¹² H.D., Brown, *Language assessment: Principles and classroom practices*, (White Plains, NY: Pearson Education), 2004, p. 9.

¹³ Andrew D., Cohen, *Second Language Learning and Use Strategies: Clarifying the Issues*, (Revised version, 1996), p. 2 (Online). Available: <http://www.carla.umn.edu/about/profiles/CohenPapers/SBIclarify.pdf>, Retrieved (October 20, 2020)

¹⁴ R., Oxford, *Language learning strategies: What every teacher should know*, (New York: Newbury House/Harper & Row), 1990, p. 8.

Oxford กล่าวถึงความสำคัญของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาว่า การรู้จักใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่เหมาะสมจะมีผลต่อการเรียนภาษา กลยุทธ์จะช่วยให้การเรียนรู้ดูง่ายขึ้น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้น มีความสนุกสนานในการเรียน มีความมั่นใจในการใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้นสามารถเรียนให้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับไปใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนมักใช้กลยุทธ์ในการเรียนการเรียนรู้โดยยึดกลยุทธ์ต่าง ๆ มากากกับการเรียนรู้ของตนเอง เช่น การจัดระบบการเรียน การวางแผนการเรียน การประเมินตนเอง โดยทำเป็นประจำอยู่เสมอควบคู่ไปกับกระบวนการต่าง ๆ เช่น การคิดวิเคราะห์ การใช้เหตุผล การใช้วิจารณญาณ การถ่ายทอดข้อมูล เป็นต้น การสอดแทรกพฤติกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำได้มากที่สุดต่อผู้เรียนได้แก่การจดบันทึก การสรุปเนื้อหา เป็นต้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังใช้กลยุทธ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทางจิตใจและทางสังคมมาใช้ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ต่าง ๆ ตามที่ต้องการได้อีกด้วย¹⁵

นอกจากนี้ Oxford ยังได้สรุปถึงลักษณะความสำคัญของการวิธีการเรียนรู้ภาษาไว้ 12 ประการ ดังนี้¹⁶

1) ส่งเสริมให้บรรลุเป้าหมายหลัก คือ มีความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารนั้น ผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ที่แท้จริงในการใช้ภาษาในบริบทหนึ่ง ๆ อย่างมีความหมาย กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมการสื่อสารอย่างกระตือรือร้นและก่อให้เกิดทั้งแนวทางทั่วไปและแนวทางเฉพาะในการส่งเสริมการพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสาร

2) ช่วยให้ผู้เรียนนำตนเองได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งการนำตนเองนี้เป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับผู้เรียนภาษา ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนไม่สามารถมีครูคอยชี้แนะการใช้ภาษาตลอดเวลาออกชั้นเรียน นอกจากนี้การนำตนเองยังเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาความสามารถในภาษาใหม่ที่เรียนด้วย

3) ช่วยขยายบทบาทของผู้สอน นอกเหนือจากภาระหน้าที่ใหม่ในฐานะผู้อำนวยการสอน ผู้ช่วยเหลือ ผู้แนะแนวทาง ผู้ให้คำปรึกษา ผู้ให้ความร่วมมือ ผู้ให้ความคิด ผู้วินิจฉัยและผู้ร่วมการสื่อสาร ผู้สอนต้องรู้กลยุทธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน ฝึกกลยุทธ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนและช่วยเหลือให้ผู้เรียนมีอิสระมากขึ้น

4) เน้นวิธีการแก้ปัญหา กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแก้ปัญหา ช่วยให้งานสำเร็จและบรรลุผลตามเป้าหมาย เช่น ผู้เรียนใช้กลยุทธ์การใช้เหตุผล หรือกลยุทธ์การเดา

¹⁵ R., Oxford, *Language Learning Strategies: What every teacher should know*, (Boston, MA.: Heinle & Heinle), 1990, pp. 1-8.

¹⁶ R.L., Oxford, *Language learning strategies: What every teacher should know*, (New York: Newbury House Harper & Row), 1990, pp. 8-14.

เพื่อให้เข้าใจบทอ่านภาษาต่างประเทศได้ดีขึ้น กลยุทธ์การจำช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำในสิ่งที่ต้องการ จำ ยุทธศาสตร์ด้านอารมณ์ความรู้สึกช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย หรือมีความมั่นใจมากขึ้น ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

5) เป็นพฤติกรรมหรือการกระทำที่กำหนดชัดเจนที่ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของตน เช่น การจดบันทึก การวางแผนการเรียนรู้ การประเมินตนเอง

6) เกี่ยวข้องกับผู้เรียนในหลายด้าน นอกจากด้านความรู้ความเข้าใจ ยังรวมถึงด้านที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมและตรวจสอบการเรียนรู้ ด้านอารมณ์ สังคม และด้านอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการระหว่างบุคคลทั้งด้านอารมณ์ สังคมเท่า ๆ กับด้านความรู้ความเข้าใจและด้านการควบคุมตรวจสอบการเรียนรู้

7) สนับสนุนการเรียนรู้ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม เช่น ในการเรียนรู้ภาษาใหม่ต้องใช้ทั้งวิธีการเรียนรู้และเนื้อหาที่จะทำให้การเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ กลยุทธ์ดังกล่าว คือ กลยุทธ์การเรียนรู้โดยตรง ส่วนกลยุทธ์ (Metacognitive) กลยุทธ์ด้านอารมณ์ และกลยุทธ์ด้านสังคม เป็นกลยุทธ์โดยอ้อม

ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาโดยตรงแต่มีผลต่อการเรียนรู้ อย่างไรก็ตามทั้งกลยุทธ์การเรียนรู้โดยตรงและกลยุทธ์การเรียนรู้โดยอ้อม ต่างมีความสำคัญและสนับสนุนซึ่งกันและกัน

8) ไม่สามารถสังเกตได้ แม้ว่าในบางครั้งการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นสิ่งที่สังเกตได้ แต่กลยุทธ์การสร้างเชื่อมโยงทางความคิดหรือกลยุทธ์การเรียนรู้จะไม่สามารถสังเกตเห็นได้ รวมทั้งกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในห้องเรียน จึงเป็นการยากสำหรับผู้สอนที่จะรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน

9) เป็นการปฏิบัติที่รู้ตัวเป็นส่วนใหญ่ การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้หลาย ๆ ครั้ง สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามของผู้เรียนในการควบคุมการเรียนรู้ของตน นักวิจัยบางท่านเห็นว่า กลยุทธ์การเรียนรู้เป็นการปฏิบัติที่รู้ตัวเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามหลังจากได้ปฏิบัติหรือใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ไประยะหนึ่งจะสามารถทำได้โดยอัตโนมัติ

10) เป็นสิ่งที่สามารถสอนได้ด้วยการฝึกกลยุทธ์การเรียนรู้ (Strategy training) ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการศึกษา การฝึกกลยุทธ์การเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักรู้ในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้มากขึ้น และสามารถนำไปใช้กับงานได้เหมาะสมยิ่งขึ้น

11) มีความยืดหยุ่น ไม่มีลำดับหรือรูปแบบที่แน่นอน ผู้เรียนสามารถเลือกใช้ ผสมผสาน และจัดลำดับตามความเหมาะสม

12) ต้องอาศัยปัจจัยหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ ระดับความตระหนักรู้ ขั้นตอนการเรียนรู้ สิ่งที่เป็นต่องานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ ความคาดหวังของผู้สอน อายุ เพศ สัญชาติ แบบการเรียนรู้ บุคลิกภาพ ระดับความสนใจ และจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษา

Willing¹⁷ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาว่า ผู้ที่เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา เพราะไม่มีความรู้เรื่องกลยุทธ์การเรียนภาษา และขาดความสามารถในการเลือกกลยุทธ์การเรียนให้เหมาะสมกับตนเอง

ปรียา หิรัญประดิษฐ์¹⁸ กล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้ชาวต่างชาติจำนวนมากสนใจเรียนรู้อาษาไทย เนื่องจากเคยเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยน มีคู่สมรสเป็นคนไทย มีเพื่อสนิทที่เป็นคนไทย มีมารดาหรือมารดาเป็นคนไทย มีความสนใจในการวิจัยศึกษาในประเทศไทย เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพหรือการทำงานที่ต้องใช้ภาษาไทย ไม่ว่าจะป็นราชการ ธุรกิจ วิธีการสอนทำให้เกิดความประทับใจ บางครั้งสอนใจภาษาถิ่นต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับภาษาไทย ทำให้เกิดการผ่อนคลายทำให้เกิดการส่งเสริมในการเรียนรู้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ

Green and Oxford¹⁹ กล่าวว่ากลวิธีในการเรียนภาษามีความสำคัญต่อผู้เรียนโดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาได้ด้วยวิธีของตนเอง และนำกลวิธีการเรียนภาษาไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดทั้งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาที่สูงขึ้น

Nunan²⁰ กล่าวว่ากลวิธีในการเรียนภาษามีความสำคัญต่อผู้เรียน เนื่องจากกลวิธีการเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา การตระหนักถึงและเห็นความสำคัญของกลวิธีการเรียนภาษา โดยการฝึกฝนด้วยกลวิธีต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา

จากแนวคิดดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ความสำคัญของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา คือ กลยุทธ์การเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาได้เร็วขึ้น เพราะแต่ละกลยุทธ์จะสนับสนุน ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาให้แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจที่นะเรียนรู้ภาษาให้ประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้น

2.1.3 ประเภทของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา มีดังนี้

¹⁷ Ken Willing, **Teaching How to Learn: Learning Strategies in ESL**, (Sydney: National Center for English Language Teaching and Research), 1989, p. 1.

¹⁸ ปรียา หิรัญประดิษฐ์, **สถานภาพการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติในประเทศไทย**, รายงานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สุโขทัยธรรมมาธิราช), 2545, หน้า 23

¹⁹ John M., Green, and Rebecca Oxford, **A closer look at learning strategies, proficiency, and gender**, TESOL Quarterly, 29/2 (Summer 1995),pp. 261-297.

²⁰ David Nunan, **Strategy training in the language room. An empirical investigation**, RELCJ Journal, 28/2 (December), 1997,pp. 56-58.

Stern แบ่งประเภททฤษฎีการเรียนรู้ไว้ 5 กลยุทธ์ คือ²¹

1. กลยุทธ์การจัดการและการวางแผน (Management and Planning strategies)
2. กลยุทธ์อภิปัญญา (Metacognitive strategies)
3. กลยุทธ์การสื่อสารที่เรียนรู้จากประสบการณ์ (Communicative – Experiment strategies)
4. กลยุทธ์การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal strategies)
5. กลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective strategies)

Rubin ได้แบ่งประเภทกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้²²

1. กลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้โดยตรงซึ่งประกอบด้วยกลยุทธ์ย่อย ๆ ดังนี้
 - 1.1) การใช้ความกระจ่าง และตรวจสอบความถูกต้อง (Clarification / Verification) เช่น การถามหาตัวอย่างในการใช้คำหรือสำนวน การทวนคำเพื่อง่ายต่อความเข้าใจ
 - 1.2) การกำกับการเรียนรู้ (Monitoring) เช่น การตรวจสอบข้อผิดพลาดของตนเองและของผู้อื่น
 - 1.3) การจำใส่ใจ (Memorization) เช่น การจดบันทึกคำศัพท์ใหม่ ๆ การอ่านออกเสียง
 - 1.4) การเดาและการอนุมานโดยการนิรนัย (Guessing / Inductive Differencing) เช่น การเดาความหมายจากคำหลัก โครงสร้าง รูปภาพ หรือฉากบริบท
 - 1.5) การฝึกฝนการใช้เหตุผล (Practicing Reasoning) เช่น การหากฎเกณฑ์ในการนำมาใช้ทดลองใช้คำที่มีเสียงใหม่ ๆ พุดทวนประโยคจนรู้สึกว่าย่างขึ้น
 - 1.6) การอุปนัย (Deductive) เช่น การเปรียบเทียบภาษาแม่กับภาษาที่กำลังศึกษาอยู่ การจัดกลุ่มคำประเภทเดียวกัน
2. กระบวนการที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทางอ้อม ซึ่งประกอบด้วยกลยุทธ์ย่อย 2 กลยุทธ์ คือ
 - 2.1) การสร้างโอกาสเพื่อฝึกฝน (Create Opportunities For Practice) เช่น การสร้างสถานการณ์สมมติกับเพื่อน การหาโอกาสพูดคุยกับเจ้าของภาษา
 - 2.2) การสร้างกลเม็ด (Production Tricks) เช่น การพุดอ้อม (Circumlocution)
 - 2.3) การแปล (Translation) เป็นการใช้ภาษาแม่เป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจหรือสื่อความหมาย

²¹ H.H., Stern, **Fundamental concept to language teaching**, (Oxford University Press. Oxford cited in Bialystok), 1992, p. 3

²² Rubin, **Learning Strategies: Theoretical Assumptions Research History and Typology**. Learning Strategies in Learning, (New York : Prentice Hall), 1987, pp. 118-131.

2.4 การจัดกลุ่ม (Grouping) เป็นการจัดประเภท หรือจัดลำดับโดยพิจารณาจากคุณสมบัติที่มีลักษณะร่วมกัน

2.5 การจดบันทึก (Note-Taking) เป็นการจดบันทึกประเด็นสำคัญ เค้าโครงเรื่อง ข้อมูลความรู้ที่เสนอในลักษณะเป็นคำพูดหรือการเขียน

2.6 การนิรนัย (Deductive) เป็นการใช้กฎหรือหลักเกณฑ์ในการทำความเข้าใจ

2.7 การจินตนาการ (Imagery) เป็นการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับภาพโน้ตทัศน์ในความจำ

2.8 การใช้คำสำคัญ (Using Key Word) เป็นการจำคำใหม่โดยเปรียบเทียบเสียงของคำที่เหมือนกับคำในภาษาแม่

2.9 การถ่ายโอน (Transfer) เป็นการใช้ความรู้ด้านเนื้อหาภาษาที่ได้เรียนรู้มาก่อน ช่วยในการทำความเข้าใจกับความรู้ใหม่ หรืองานที่ต้องทำให้สำเร็จลุล่วงไปได้

2.10 การอ้างอิง (Inferencing) เป็นการใช้ความรู้ที่มีอยู่ช่วยเดาความหมายสิ่งที่เรียนรู้หรือเติมข้อมูลความรู้ในส่วนที่ขาดหายไป

3. กลวิธีด้านสังคม-จิตพิสัย (Social/Affective Strategies) เป็นกลวิธีการเรียนรู้ภาษา ที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ของสังคม ประกอบด้วย กลวิธีย่อย ดังนี้

3.1 การร่วมมือ (Cooperation) เป็นการทำงานร่วมกับเพื่อน เพื่อที่จะได้รับข้อมูล ป้อนกลับและข้อความรู้ร่วมกัน

3.2 การถามเพื่อความกระจ่าง (Question for Clarification) เป็นการถามครู หรือเจ้าของภาษาเพื่อขอให้พูดซ้ำอธิบายเพิ่มเติมหรือยกตัวอย่างเมื่อไม่เข้าใจ

3.3 การพูดกับตนเอง (Self-Talk) เป็นการลดความวิตกกังวลด้วยเทคนิคต่าง ๆ ที่ทำให้รู้สึกว่าจะมีความสามารถในการเรียนได้ดี

O. Malley et al ได้จัดประเภทของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาออกเป็น 3 ประเภท คือ²³

1) กลยุทธ์ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการความคิด สติปัญญา การรับรู้ผลของการปฏิบัติ การรับรู้ข้อมูล ความรู้ การปรับเปลี่ยน เพื่อการพัฒนาการเรียน การหาข้อมูล การจัดกลุ่ม การจัดหมวดหมู่ความรู้ การแปลความหมาย การตีความและการขยายความ

2) กลยุทธ์ด้านการเข้าไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ การวางแผนการเรียน การตรวจสอบ การประเมินผลการเรียนรู้ของ

²³ O., Malley, et al., *Learning Strategy Application with Students of English as a second language*, TESOL Quarterly, 19 (13) (1985),pp.557-584.

ตนเอง

3) กลยุทธ์ด้านสังคมและจิตพิสัย (Social-affective Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนนำมาใช้เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นเพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เข้าใจความคิดความรู้สึกของผู้อื่น

Green and Oxford²⁴ ได้แบ่งกลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1) กลวิธีด้านอารมณ์ (affective strategies) ได้แก่ กลวิธีที่ใช้ในการลดความวิตกกังวล การกระตุ้นตนเอง เช่น การหายใจลึกๆ การทำสมาธิ การเขียนบันทึกประจำวันเพื่อเล่าเหตุการณ์จากการเรียนภาษา เป็นต้น

2) กลวิธีด้านสังคม (social strategies) ได้แก่ กลวิธีที่ใช้เมื่อต้องมีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น การถามคำถามและการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3) กลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ (metacognitive strategies) เช่น การตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียน การหาโอกาสฝึกฝนภาษา และการประเมินความก้าวหน้าในการเรียน

4) กลวิธีเกี่ยวกับความจำ (memory-related strategies) เช่น การใช้คำสำคัญ การทบทวนคำศัพท์ การใช้ท่าทางประกอบคำอธิบาย

5) กลวิธีด้านความรู้ความคิด (cognitive strategies) เช่น การวิเคราะห์คำพูดหรือข้อความ การฝึกเขียนหรือฝึกพูดอย่างมีรูปแบบและการฟังหรือการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

6) กลวิธีชดเชย (compensatory strategies) เช่น การเดาความหมายโดยตัวบ่งชี้ทางภาษา การสร้างคำใหม่การใช้คำพ้องความหมาย

Anita L. Wenden²⁵ ได้จัดประเภทของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไว้เป็น 4 ด้าน ดังนี้

1) กลวิธีความรู้ความคิด (Cognitive strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนจัดการกับเนื้อหาที่เรียนให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาและเก็บรักษาหรือสะสมสิ่งที่เรียนไว้เพื่อนำมาใช้ในภายหลังและพัฒนาตนเองให้สามารถนำความรู้มาใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว กลวิธีต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้านความรู้คิด ได้แก่ การเดาความหมายหือประโยคหรือเนื้อเรื่อง การร่างประโยคโดยใช้คำหรือสำนวนที่เรียนไว้ในใจแล้วทบทวนซ้ำๆ และการจัดประเภท เป็นต้น

2) กลวิธีสื่อสาร (Communication strategies) เป็นการใช่วิธีการต่าง ๆ เพื่อสื่อความหมายเมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาเนื่องจากขาดความรู้ทางภาษาโดยใช่วิธีการต่างๆ เพื่อให้การสื่อความหมายนั้นประสบความสำเร็จ เช่น การหลีกเลี่ยงการพูดหรือการเขียนในหัวข้อที่ผู้เรียนไม่รู้ว่าจะใช้ภาษาอย่างไร การยืมคำจากภาษาแม่มาใช้ การแปล การอธิบายหรือบอกลักษณะของสิ่งของ หรือ

²⁴ R.L., Oxford, *Language learning strategies: What every teacher should Know*, (Boston Mass: Heinle a Heinle Publishers), 1990, p. 7.

²⁵ Anita L., Wenden, *Conceptual Background and Utility in Learner Strategies in Language Learning*, (London: Prentice Hall International Limited), 1985, pp. 4-7.

กริยาท่าทางเมื่อไม่รู้จักความหมายของสิ่งเหล่านั้น การสร้างคำใหม่ เป็นต้น

3) กลวิธีการฝึกฝนการใช้ภาษาโดยรวม (Global practice strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ข้อมูลทางภาษาในสังคมที่แวดล้อมนั้นเพื่อหาโอกาสในการเรียนรู้ภาษา และพัฒนาการใช้ภาษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ข้อมูลทางภาษาในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ผู้เรียนสามารถฝึกฝนการใช้ภาษา ได้แก่ เพื่อนร่วมชั้นเรียน กิจกรรมในชีวิตประจำวัน และกิจกรรมในเวลาว่าง เป็นต้น

4) กลวิธีอภิปัญญา (Metacognitive strategies) เป็นกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ผู้เรียนใช้ตรวจสอบ ควบคุมและชี้แนะตนเองในการเรียนภาษา ประกอบด้วยกลวิธีต่าง ๆ ดังนี้

4.1) การวางแผนในการเรียนรู้ (Planning) เป็นการกำหนดขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อใช้แหล่งข้อมูลและกลวิธีเพื่อให้การเรียนรู้ภาษามีประสิทธิภาพ กำหนดจุดประสงค์และมาตรฐานเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ภาษาของตนเอง

4.2) การตรวจสอบการเรียนรู้ภาษา (Monitoring) เป็นการตรวจสอบการใช้ภาษาของตนเอง หาสาเหตุของปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาและเรียนรู้จากข้อผิดพลาดของตนเอง

4.3) การประเมินผลการเรียนรู้ภาษา (Checking outcomes) เป็นการที่ผู้เรียนรู้ภาษาเอาใจใส่ต่อผลที่เกิดจากความพยายามในการเรียนรู้และการใช้ภาษาของตนเอง เช่น การสังเกตเห็นว่าตนเองสามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้จากการอ่านหนังสือพิมพ์ สามารถอธิบายและวาดภาพเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ เป็นต้น

Oxford and Reid ได้บ่งประเภทการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยพื้นฐานอยู่ในคำจำกัดความดังนี้²⁶

1) การเรียนรู้โดยใช้สายตา (Visual learning) ซึ่งรวมถึงการใช้สายตาอ่านเรื่องและการศึกษาแผนภูมิ และสื่อประกอบภาพอื่น ๆ เช่น รูปภาพ ป้ายประกาศ โทรทัศน์ และภาพยนตร์

2) การเรียนรู้โดยการฟัง (Auditory learning) หมายถึงการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การฟัง เช่น ฟังการบรรยาย สนทนาการบันทึกเสียง และคำสั่ง

3) การเรียนรู้โดยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ (Kinesthetic learning) หมายถึงการเรียนรู้จากการปฏิบัติตนในสถานการณ์จำลองที่จำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหวในสถานการณ์การเรียนนั้น เช่น การแสดงบทบาท การแสดงละคร และการสัมภาษณ์ รวมถึงการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และการเรียนรู้โดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างสมบูรณ์

²⁶ R., Oxford, and Joy M., Reid, **Research on second language learning strategies**, (Annual Review of Applied Linguistics), 1993, pp. 13, 175-187.

4) การเรียนรู้โดยการกระทำ (Tactic learning) ได้แก่ การเรียนรู้ด้วยการลงมือกระทำ งานต่าง ๆ เช่น การสร้างรูปจำลอง การทำการทดลอง และการเรียนจากวัตถุต่าง ๆ ที่จับต้องได้ เช่น สมุดภาพหรือบัตรคำ

5) การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Individual learning) หมายถึง การที่ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียน

6) การเรียนรู้ด้วยการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม (Group learning) หมายถึง สถานการณ์ ในการเรียนที่ผู้เรียนทำงานร่วมกับเพื่อร่วมชั้น ไม่ว่าจะป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม

สรุปได้ว่า ประเภทกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาประกอบด้วย

- 1) กลยุทธ์การจัดการและการวางแผน
- 2) กลยุทธ์การสื่อสารที่เรียนรู้จากประสบการณ์
- 4) กลยุทธ์การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดย ทำงาน หรือ ทำกิจกรรมร่วมกันคนอื่น ๆ
- 5) การเรียนรู้ด้วยตนเอง จากสถานที่ต่างที่อยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ เป็นต้น

2.2 แนวคิดการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

2.2.1 ความหมายของการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือ ภาษาต่างประเทศ มีดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน ภาษาที่สอง (Second language, L2) หมายถึง ภาษาที่บุคคล เรียนรู้หลังจากภาษาแรกเป็นภาษามีบทบาทสำคัญในสังคม ในฐานะภาษาราชการ ภาษาเพื่อการ ติดต่อสื่อสาร เพื่อการศึกษา เพื่อธุรกิจ และเพื่อการเมืองการปกครอง²⁷

พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์²⁸ การเรียนรู้ภาษา หมายถึง ภาษาที่บุคคลเรียนรู้ หลังจากภาษาแรก เป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญในสังคม ในฐานะภาษาราชการ ภาษาเพื่อการ ติดต่อสื่อสาร เพื่อการศึกษา เพื่อธุรกิจและเพื่อการเมืองการปกครองภาษาต่างประเทศ หมายถึง ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของประเทศ คนในประเทศศึกษาภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารกับชาว ต่างประเทศ หรือเพื่อใช้อ่านเอกสารที่เขียนเป็นภาษาต่างประเทศ

สรุปได้ว่า ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่ผู้เรียนเรียนรู้หลังภาษาแม่และ

²⁷ ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) ฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน, (กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน), 255, หน้า 397.

²⁸ ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์), ฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน, (กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน), 2560, หน้า 263.

มีจุดมุ่งหมายเฉพาะในการเรียนรู้

รุ่งฤดี แผลงศร²⁹ กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาที่หนึ่ง ภาษาที่สอง และภาษาต่างประเทศมีความคล้ายคลึงกันคือ ผู้เรียนต้องเรียนรู้ทั้งโครงสร้างภาษาและการใช้ภาษาควบคู่กันไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน การเรียนภาษาต่างประเทศ แตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการใน สถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นการเรียนภาษาที่ดีผู้เรียนจะต้องมีโอกาสให้ฝึกทักษะการใช้ภาษาใช้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนจึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ เน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และการบูรณาการอย่างเหมาะสม การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความสนใจและความถนัดตาม ความแตกต่างระหว่างบุคคล การฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริงให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุลและจัดบรรยากาศที่ทำให้เกิดการเรียนรู้³⁰

รุ่งฤดี แผลงศร ให้แนวคิดในการเรียนรู้ภาษาที่สองไว้ 8 ประการ ดังนี้³¹

1) การเรียนภาษาที่สอง บางคนอาจประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการเรียนภาษาที่สองก็ได้ เพราะผู้เรียนภาษาที่สองส่วนมากจะประสบความสำเร็จมีลักษณะเพียงใกล้เคียงเจ้าของภาษาเท่านั้นและผู้เรียนส่วนมากจะประสบความสำเร็จด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น เช่น สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างดีแต่อาจใช้ไวยากรณ์บางเรื่องผิดหรือออกเสียงไม่ชัดเจนบางคำ

2) ผู้เรียนภาษาที่สองที่ไม่มีความบกพร่องทางร่างกายและสมอง รวมทั้งมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างได้ดี ความสำเร็จของการเรียนรู้ภาษาที่สองจะแตกต่างกันมาก แม้จะใช้เวลาเรียนเท่า ๆ กัน บางคนพูดได้คล่องแคล่ว ฟังได้เข้าใจ แต่บางคนพูดไม่ได้เลย ฟังไม่เข้าใจด้วย

3) ผู้ที่เรียนภาษาที่สองอาจไม่สนใจความรู้ความสามารถในภาษา ไม่สนใจว่าต้องเข้าใจกฎเกณฑ์ของภาษาทั้งหมดแต่ผู้เรียนจะสนใจความคล่องแคล่ว (Fluency) ในการใช้ภาษามากกว่า เพราะหากคำนึงถึงความถูกต้องมากเกินไปทำให้สื่อสารยากขึ้น

²⁹ รุ่งฤดี แผลงศร, ศาสตราจารย์สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ, (กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), 2561, หน้า 14.

³⁰ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนในโรงเรียนเอกชน, (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน), 2542, หน้า 12 – 14.

³¹ รุ่งฤดี แผลงศร, ศาสตราจารย์สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), 2560, หน้า 35 – 36.

4) เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาที่สองไปถึงระดับหนึ่งจะเกิดสภาวะการหยุดชะงัก (Fossilization) คือ ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาความรู้เกี่ยวกับลักษณะหนึ่ง ๆ ของภาษานั้นต่อไปได้ ไม่ว่าจะเรียนซ้ำกี่ครั้ง

5) ผู้เรียนภาษาที่สองหากไม่ได้เรียนมาอย่างถูกต้อง บ่อยครั้งที่ผู้เรียนไม่สามารถบอกได้ว่าคำนั้น หรือประโยคนั้นถูกหรือผิด

6) ผู้ที่เรียนภาษาที่สองต้องอาศัยการเรียนการสอนในชั้นเรียนจึงจะสามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษานั้นๆ ได้ ได้อย่างถูกต้อง

7) การแก้ไขข้อผิดพลาดจากการพูดผิดของผู้ที่เรียนภาษาที่สอง จะทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาขึ้น

8) ปัจจัยด้านอารมณ์ ความรู้สึก แรงจูงใจ และทัศนคติ สิ่งเหล่านี้มีผลอย่างมากต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองให้ประสบผลสำเร็จ

แครชเชน (Krashen) ได้กล่าวถึง แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองที่ได้รับความสนใจมาก โดยกล่าวถึงสมมติฐานการเรียนรู้ภาษาที่สองไว้ 5 ประการ ดังต่อไปนี้³²

1) สมมติฐานเกี่ยวกับการเรียนและการรู้ภาษา (The Acquisition – Learning Hypothesis) มีสาระสำคัญว่า กระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองของคนเรามี 2 แบบ คือ การเรียนรู้ภาษา (Language Acquisition) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเหมือนกับการเรียนรู้ภาษาแม่ เป็นการเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว (Subconscious) ผู้เรียนจะไม่ได้คิดว่ากำลังเรียนภาษาอยู่ เพราะมุ่งที่ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและไม่มุ่งเน้นเรื่องกฎเกณฑ์ของภาษาจึงมักไม่รู้ว่าได้เรียนกฎเกณฑ์ของภาษาไปแล้วและเมื่อได้ยินภาษาผิดจะรู้สึกได้แต่ไม่สามารถบอกได้ว่าผิดกฎข้อไหนซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติและไม่เป็นทางการ ส่วนแบบที่สอง คือ การเรียนภาษา (Language Learning) เป็นการเรียนรู้ภาษาแบบเป็นทางการ ในลักษณะที่รู้ตัว (conscious) เรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาเป็นหลัก ทำให้สามารถอธิบายกฎเกณฑ์ของภาษาได้ แต่ไม่มีการใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

2) สมมติฐานเกี่ยวกับขั้นตอนในการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ (The Natural Order Hypothesis) มีสาระสำคัญว่า การรู้ภาษานั้นเป็นไปอย่างมีขั้นตอน ผู้เรียนจะเรียนรู้โครงสร้างบางอย่างก่อนโครงสร้างอื่นๆ เช่น เด็กจะเรียนรู้หน่วยคำศัพท์ประเภทพหูพจน์ /-s/ และที่แสดงกริยาที่กำลังดำเนินอยู่ /-ing/ ก่อนที่จะเรียนรู้คำ /-s/ ที่แสดงความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยาและการใช้ /'s/ ที่แสดงความเป็นเจ้าของ

³² Stephen D., Krashen, *Theoretical Research and Second Language Acquisition Theory In Methodology in TESOL: A Book of Readings* 8 – 15, (New York : Newbury House Publishers), 1997, pp. 35 – 40.

3) สมมติฐานเกี่ยวกับกลไกทดสอบภาษา (The Monitor Hypothesis) มีสาระสำคัญว่า การรู้ภาษา และการเรียนภาษานำไปใช้ประโยชน์ได้ต่างกัน โดยที่การรู้ภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตจริงได้อย่างคล่องแคล่ว ส่วนการเรียนภาษามีประโยชน์ช่วยในการตรวจสอบความถูกต้องของภาษาหรือทำหน้าที่เป็นกลไกทดสอบภาษา ในชีวิตประจำวันการเรียนภาษาซึ่งเป็นการเรียนกฎเกณฑ์นำไปใช้ประโยชน์ได้ไม่มากนักเพราะมีเงื่อนไข 3 ประการ คือ ต้องใช้เวลาสำหรับการตรวจสอบทำให้พูดได้ช้า ต้องมุ่งความสนใจไปที่รูปแบบภาษาที่ทำให้เนื้อหาที่จะพูดมีความสำคัญลดลงไปและต้องรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาซึ่งมีอยู่มากมายจึงเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก

4) สมมติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) มีสาระสำคัญว่า ข้อมูลทางภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนต้องเป็นข้อมูล que ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ (Comprehension Input) เป็นข้อมูลที่มีความหมายมีเนื้อหาที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับผู้เรียน โดยที่เนื้อหาของข้อมูลภาษาต้องมีความรู้หรือเพิ่มระดับความรู้ในลักษณะ $i + 1$ ไปเรื่อยๆ

5) สมมติฐานเกี่ยวกับการกรองทางจิตใจ (The Affective Filter Hypothesis) มีสาระสำคัญว่า ปัจจัยที่สำคัญมากประการหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง คือ ปัจจัยด้านเจตคติ อาทิเช่น แรงจูงใจ ความวิตกกังวลซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมหรือขัดขวางการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนได้ แม้ผู้เรียนจะได้รับข้อมูลที่สามารถเข้าใจได้ก็ตาม

จากแนวคิดดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองหรือการเรียนรู้อาษาต่างประเทศ หมายถึง การเรียนรู้ภาษาที่ไม่ใช่ภาษากลางที่ใช้อยู่ในประเทศภูมิลำเนาของผู้เรียน โดยการเรียนรู้ภาษาที่สองนั้นผู้เรียนอาจสื่อสารในภาษานั้นได้ไม่ชัดเจนและบางครั้งอาจใช้ไวยากรณ์ที่ผิดบ้าง แต่โดยรวมผู้ที่สนทนาด้วยที่เป็นเจ้าของภาษาสามารถเข้าใจในภาษาที่ผู้เรียนรู้อาษาที่สองนั้นสื่อสารได้ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาที่สองได้

2.2.2 กระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

ประดินันท์ อุปรมัย³³ การเรียนรู้เป็นกระบวนการจากการไม่รู้ไปสู่การเกิดการเรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเริ่มเกิดขึ้นเมื่อมีสิ่งเร้า (Stimulus) มากระตุ้นบุคคล ระบบประสาทจะตื่นตัวเกิดการรับสัมผัส (Sensation) ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 แล้วส่งกระแสประสาทไปยังสมองเพื่อแปลความหมายโดยอาศัยประสบการณ์เดิมเป็นการรับรู้ (Perception) ใหม่ อาจสอดคล้องหรือแตกต่างไปจากประสบการณ์เดิมแล้วสรุปผลของการรับรู้ นั้น เป็นความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (Concept) และมีปฏิกิริยาตอบสนอง (Response) อย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งเร้า ตามที่รับรู้ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมแสดงว่า เกิดการเรียนรู้

³³ ประดินันท์ อุปรมัย, *จิตวิทยาของฟรอยด์* (พิมพ์ครั้งที่ 2), (นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช), 2540 หน้า 117-130.

กระบวนการเรียนรู้เกิดจากปัจจัยส่วนตัวบุคคล ประกอบด้วย ทักษะคิด แรงจูงใจ ความวิตกกังวล กลวิธีในการเรียนและความถนัดในการเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

สุรีย จงสถาพรสิทธิ์³⁴ ได้กล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้เกิดจากทัศนคติ ทัศนคติในการเรียนภาษามีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศทัศนคติในการเรียนเป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ผู้เรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้เรียนที่มีทัศนคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ลักษณา บุญนิมิตร³⁵ กล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจ แรงจูงใจในการเรียนมีความสัมพันธ์และเป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้เรียนที่มีแรงจูงใจต่ำ

สหัส แร่นาค³⁶ อธิบายกระบวนการเรียนรู้เกิดจากความวิตกกังวล ความวิตกกังวลจะส่งผลทั้งทางบวกและทางลบต่อการเรียนรู้และต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลเพียงเล็กน้อยอาจกระตุ้นให้ผู้เรียนใส่ใจกับการเรียนมากขึ้นทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลสูงแต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

สุรีย จงสถาพรสิทธิ์³⁷ ได้กล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากกลวิธีในการเรียน ผู้เรียนที่ใช้กลวิธีในการเรียนภาษาต่างประเทศที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพมากกว่าจะประสบความสำเร็จในการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่ใช้กลวิธีในการเรียนน้อยกว่านอกจากปัจจัยที่กล่าวข้างต้นแล้ว พฤติกรรมของผู้เรียนก็เป็นปัจจัยที่สำคัญด้วย การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะต้องมีกระบวนการของการกระบวนการทำซ้ำเป็นนิสัย กล่าวคือ การรู้ได้ (Recognition) เลียนแบบ (Imitation) การทำซ้ำ (Repetition) และการระลึกได้ (Memorization)

³⁴ สุรีย จงสถาพรสิทธิ์, การศึกษาวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร, วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษาศาสตร์ดุสิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ, 2543, หน้า 70.

³⁵ ลักษณา บุญนิมิตร, ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา, ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต, กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542, หน้า 34.

³⁶ สหัส แร่นาค, รูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์, ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต, เพชรบูรณ์, 2546, หน้า 56.

³⁷ อ่างแล้ว, สุรีย จงสถาพรสิทธิ์ การศึกษาวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2543, หน้า 71

กระบวนการดังกล่าว คือ ผู้เรียนต้องทราบจำเสียง คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ พยายามทำให้เหมือนโดยเลียนแบบ เป็นกระบวนการที่เรียกว่า การจำได้ เมื่อเลียนแบบได้ก็พูด ฟัง อ่าน เขียน และทบทวนพฤติกรรมฟัง พูด อ่าน เขียนซ้ำ และฝึกให้คล่องซึ่งเป็นกระบวนการข้างต้น จะเป็นการจำได้ในระยะสั้น จนระลึกสิ่งที่จำได้ซึ่งเป็นการจำระยะยาวและพร้อมจะนำออกมาใช้ได้ ในสถานการณ์ต่าง

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ภาษาที่สอง เป็นกระบวนการที่เรียนที่อาศัยทัศนคติเชิงบวกคือ ความชอบ ความพยายามในการเรียนรู้อย่างจริงจัง โดยการทำซ้ำบ่อยๆ ครั้งให้เกิดความเป็นนิสัยในการเรียนรู้ การเรียนรู้ภาษาที่สองจึงเป็นการจัดจำอย่างถาวร สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีความชำนาญ

2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา มีดังนี้

2.4.1 ทฤษฎีกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา

Oxford กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง (Direct Language Learning Strategies) ของOxford เป็นกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยตรง มีกระบวนการทางจิตใจ (mental process) ของการเรียนรู้ภาษาเข้ามาเกี่ยวข้อง เป็นกลยุทธ์ที่ได้จากการใช้ภาษา แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ดังต่อไปนี้

1) กลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) ประกอบด้วยการจัดกลุ่ม (grouping) หรือการใช้จินตนาการ (using imaginary) ทั้ง 2 กลยุทธ์นี้มีหน้าที่เฉพาะเจาะจงอย่างยิ่งในการช่วยให้ผู้เรียนเก็บข้อมูลใหม่และเรียกข้อมูลที่เก็บไว้มาใช้ได้ กลยุทธ์การจำช่วยผู้เรียนเก็บข้อมูลที่สำคัญและเป็นข้อมูลใหม่ที่ผู้เรียนได้ยินหรือได้อ่านมาและผู้เรียนเรียกข้อมูลเหล่านี้มาใช้เมื่อจำเป็นในการสื่อสารหรือเพื่อความเข้าใจ กลยุทธ์การจำแบ่งเป็นกลุ่มย่อยดังนี้ การสร้างความเชื่อมโยงในใจ (creating mental linkages) การประยุกต์ใช้ภาพหรือเสียง (applying images and sounds) การทบทวนอย่างดี (reviewing well) และ การใช้กิริยาท่าทาง (employing action)

2) กลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) ประกอบด้วย การสรุป (summarizing) หรือการให้เหตุผลแบบนิรนัย (reasoning deductively) ทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาและสื่อสารภาษาใหม่ที่กำลังเรียนโดยใช้วิธีการต่างกันไปซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและใช้ภาษาใหม่ได้ รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงข้อมูลใหม่และข้อมูลเก่าหรือข้อมูลที่มีอยู่แล้ว กลยุทธ์ปริชาน ประกอบด้วย การฝึกฝน (practicing) การรับและการส่งข้อมูล (receiving and sending messages) การวิเคราะห์และการให้เหตุผล (analyzing and reasoning) และการสร้างโครงสร้างสำหรับนำเข้าข้อมูลและผลลัพธ์ (creating structure for input and output)

3) กลยุทธ์การชดเชย (Compensation Strategies) เช่น การเดา (guessing) หรือการใช้คำที่มีความหมายเหมือนกัน (synonyms) ช่วยให้ผู้ใช้เรียนใช้ภาษาใหม่ได้แม้ว่าผู้เรียนจะมีช่องว่างของความรู้ภาษาใหม่อย่างมากก็ตามทั้งๆ ที่ผู้เรียนไม่มีความรู้ในภาษาใหม่มาก กลยุทธ์การชดเชยช่วยให้ผู้เรียนเอาชนะความจำกัดของทักษะการใช้ภาษาทั้ง 4 ของตนกลยุทธ์นี้ ประกอบด้วย การเดาอย่างชาญฉลาดในขณะที่กำลังฟังหรืออ่าน และ การเอาชนะความจำกัดของทักษะการพูดและการเขียน

กลยุทธ์ทางอ้อม (Indirect language learning strategies) เป็นกลยุทธ์ที่แสดงถึงพฤติกรรมซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับภาษาเป้าหมายโดยตรงแต่มีความจำเป็นในการทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพซึ่งประกอบไปด้วย

1) กลยุทธ์อภิปริชา (metacognitive strategies) คือ กลยุทธ์ในการวางแผน ฝึติดตามและประเมินผลการเรียนภาษานั้นๆ

2) กลยุทธ์ทางอารมณ์ (affective strategies) คือ กลยุทธ์ที่ผู้ใช้หรือผู้เรียนภาษาใช้ในการควบคุมอารมณ์ ทศนคติเกี่ยวกับภาษานั้นๆ

3) กลยุทธ์ทางสังคม (social strategies) คือ กลยุทธ์ที่ผู้ใช้หรือผู้เรียนภาษาใช้ในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ต่อผู้เรียนคนอื่นๆที่เรียนภาษานั้นๆ³⁸

Green and Oxford กล่าวว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศหมายถึง การกระทำหรือเทคนิคเฉพาะที่ผู้เรียนใช้อย่างตั้งใจ ใช้เป็นประจำเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ³⁹

Chamot และคณะ กล่าวว่า การเรียนภาษาว่า มีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีทางพุทธิปัญญาและทฤษฎีพุทธิปัญญาด้านสังคม กล่าวคือ ในด้านพุทธิปัญญานั้น เป็นแนวคิดที่เกี่ยวกับกระบวนการจัดระบบข้อมูล อาทิ การรับข้อมูล การเก็บข้อมูลไว้ในความทรงจำระยะยาว และการเรียกคืนข้อมูลมาใช้

ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ เป็นการใช้องค์ความรู้เดิมเพื่อทำความเข้าใจข้อมูล

ทฤษฎีการสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง คือ การสร้างความรู้ใหม่ โดยใช้ความรู้เดิมเป็นส่วนทฤษฎีทางพุทธิปัญญาด้านสังคม เป็นการมุ่งเน้นเรื่องแรงจูงใจและความสามารถส่วนบุคคลที่นำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้ รวมถึงทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งมีแนวคิดที่ว่าแรงจูงใจในการเรียนรู้ก็คือการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ใหม่ ๆ และผู้เรียนจะค่อยๆ พัฒนาเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองโดย

³⁸ R. L., Oxford, *Language learning strategies: What every teacher should know*, (New York: Newbury House Harper & Row), 1990, p. 7.

³⁹ J.M., Green, and R., Oxford, “ A Closer look at learning strategies proficiency and gender”, *Journal TESOL Quarterly*, 29/2 (September 1995): 262.

อิสระ (Autonomy) เมื่อได้รับการช่วยเหลือจากผู้สอนด้านคำแนะนำต่อยอดความรู้ใหม่⁴⁰

Kolb ได้นำเสนอ วัฏจักรของกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอน คือ

1) ขั้นการรับประสบการณ์จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม (Concrete Experience) เป็นขั้นตอนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเข้าไปมีส่วนร่วมและรับรู้ประสบการณ์ต่างๆ โดยประสบการณ์ที่จัดควรมีลักษณะเป็นรูปธรรม

2) ขั้นการสังเกตอย่างไตร่ตรอง (Reflection Observation) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนมุ่งทำความเข้าใจความหมายของประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับโดยผ่านการพิจารณาหรือสังเกตอย่างรอบคอบและสะท้อนสิ่งที่ได้รับประสบการณ์ด้วยการแสดงออกแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

3) ขั้นการสร้างแนวคิดเชิงนามธรรม (Abstract Conceptualization) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำสิ่งที่ได้จากการสังเกตและไตร่ตรองแล้วจากเหตุผลและความคิดแล้วนำมาสรุปเป็นความคิดรวบยอด (Abstract Conceptualization) หรือหลักการต่างๆ ของตนเองและพร้อมที่จะนำหลักการนี้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่

4) ขั้นการทดลองประยุกต์หลักการไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ (Active Experimentation) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง จนเกิดเป็นแนวทางเชิงปฏิบัติได้จริง⁴¹

จากทฤษฎีกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาดังกล่าวสามารถ สรุปได้ว่า ทฤษฎีกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา ประกอบด้วย กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง ได้แก่ กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์ปริชาน กลยุทธ์การจดจำ กลยุทธ์เรียนรู้ภาษาโดยอ้อม ได้แก่ กลยุทธ์อภิปริชาน กลยุทธ์ทางอารมณ์กลยุทธ์ทางสังคม กลยุทธ์กระบวนการจัดระบบข้อมูล ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ ทฤษฎีการสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง ทฤษฎีทางพุทธิปัญญาด้านสังคม เป็นต้น

2.4.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ มีดังนี้

คราเชน (Stephen Krashen) ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ

⁴⁰ ธนกร สุวรรณพฤติ, การพัฒนารูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง -พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี, วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร), 2558, หน้า 106.

⁴¹ D. A., Kolb, *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*, (Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall, 1984), pp. 19-41.

ประกอบไปด้วยสมมติฐานทั้งหมด 5 ข้อ ดังนี้⁴²

1) สมมติฐานเกี่ยวกับการรับภาษาและการเรียนรู้ (The Acquisition Learning Hypothesis) สมมติฐานนี้ประกอบด้วย การรับภาษา (Language Acquisition) และการเรียนรู้ภาษา (Language Learning) การรับภาษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่ใกล้เคียงการเรียนรู้ภาษาแม่ เป็นการเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัวแต่มุ่งที่การใช้ภาษาเพื่อสื่อสารเท่านั้น เป็นการเรียนรู้แบบเป็นธรรมชาติ และไม่เป็นทางการ ส่วนการเรียนรู้ภาษาเป็นการเรียนรู้ภาษาอย่างรู้ตัว เป็นการเรียนรู้รูปแบบและกฎเกณฑ์ของภาษา ผู้เรียนสามารถอธิบายกฎเกณฑ์ทางภาษาได้และมีความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาที่เรียน แต่กระบวนการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้ไม่มีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเหมือนในชีวิตประจำวัน จึงเป็นการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นทางการ

2) สมมติฐานเกี่ยวกับขั้นตอนในการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ (The Natural Order Hypothesis) สมมติฐานนี้กล่าวว่าการเรียนรู้ภาษามีขั้นตอนการเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาเป็นไปตามลำดับก่อนหลังตามธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียนวัยใดหรือแม้แต่เรียนภาษาแม่ก็ตาม ในการสอนภาษาจึงไม่มีประโยชน์ที่ผู้สอนจะเริ่มสอนหรือแก้คำผิดของกฎเกณฑ์บางอย่างขณะที่ผู้เรียนยังไม่อยู่ในขั้นที่จะรับรู้เกณฑ์นั้น ๆ ได้

3) สมมติฐานเกี่ยวกับกลไกทดสอบภาษา (The Monitor Hypothesis) สมมติฐานนี้กล่าวว่าการรับภาษาและการเรียนรู้ภาษานำไปใช้ประโยชน์ต่างกัน การรับภาษาทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้จริงอย่างคล่องแคล่ว ส่วนการเรียนรู้ภาษามีประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องของภาษา (Monitor) เท่านั้น ดังนั้นกฎเกณฑ์ของภาษาจึงไม่ได้ช่วยให้ผู้เรียนพูดภาษาคล่องแต่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา

4) สมมติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) สมมติฐานข้อนี้คือปัจจัยที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ภาษาคือข้อมูลทางภาษา (Input) ที่อาจได้มาจากการฟังหรือการอ่านซึ่งผู้เรียนต้องสามารถเข้าใจข้อมูลดังกล่าวได้ และข้อมูลต้องมีความหมายในเนื้อหาด้วย ไม่ใช่เป็นเพียงกฎเกณฑ์หรือโครงสร้างของภาษาเท่านั้น รวมทั้งเป็นข้อมูลที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน นอกจากนี้ ข้อมูลทางภาษาที่ได้รับควรเป็นข้อมูลที่ใช้ภาษาในระดับที่สูงกว่าระดับความรู้ทางภาษาที่ผู้เรียนมีอยู่เล็กน้อย จึงจะทำให้การเรียนรู้ภาษาประสบความสำเร็จได้

5) สมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective-Filler Hypothesis) สมมติฐานนี้มีสาระสำคัญว่า ทศนคติหรือเจตคติเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียน

⁴² รุ่งฤดี แพลงคร, ศาสตราจารย์สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2560), หน้า 55 – 62.

ภาษา เช่น ความมุ่งมั่นในการเรียนภาษา ความอ่อนคลาโยไมวิตกกังวล ความพร้อมในการเรียน เป็นต้น

ศรีวิไล พลมณี⁴³ ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง กฎเกณฑ์การเรียนรู้ภาษาที่สองของมนุษย์ การเรียนรู้ภาษาที่สองไม่ได้เกิดขึ้นง่ายด้ายกับทุกคนเหมือนกับการเรียนภาษาแรกบางคนอาจประสบความสำเร็จในการเรียนภาษามากกว่าคนอื่น ๆ ที่อยู่สภาพแวดล้อมเหมือนกัน ทั้งนี้เพราะมีปัจจัยหลาย ๆ อย่างที่มีผลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ เช่น อายุ ได้แก่ผู้มีอายุน้อยเรียนภาษาได้ดีกว่าผู้ที่มีอายุมาก สถานการณ์ทางการเรียน ได้แก่ เด็กจะเรียนเมื่อโตขึ้นและพยายามเรียนในห้องเรียน แรงจูงใจในการศึกษาภาษา เพราะต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ความมั่นใจในตนเองสูงเพราะมีความกล้าที่จะใช้ภาษาโดยไม่กลัวผิดจึงเรียนภาษาได้ดี ทักษะที่ดีต่อภาษาและเห็นประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันในแง่ของวิชาภาษาศาสตร์ นักภาษาศาสตร์โครงสร้างสนใจเรื่องเรียนภาษาที่สองมากเฉพาะอย่างยิ่ง นักภาษาศาสตร์อเมริกาซึ่งได้รับคำสั่งจากรัฐบาลให้เป็นผู้จัดทำโครงการสอนภาษาต่างชาติ หลักการของนักภาษาศาสตร์แบบเน้นโครงสร้าง คือการเรียนภาษาเป็นการเปลี่ยนพฤติกรรมเปลี่ยนนั้นต้องเกิดจากการทำซ้ำ ๆ จนเป็นนิสัย เนื้อหาสำคัญที่จะต้องเรียน คือ เสียง เพราะเสียงสำคัญที่สุดและมาก่อน ผู้เรียนจะเรียนพูดและไม่ใช้วิธีการดั้งเดิมคือ ท่องศัพท์ แพลและเรียนไวยากรณ์ การเรียนเสียงนั้นจะต้องมีกระบวนการ คือ

- 1) จำได้ (Recognition) คือทราบว่าเป็นอย่างไร
- 2) เลียนแบบ (Imitation) คือการเลียนแบบ พยายามทำให้เหมือน
- 3) พูดซ้ำๆ (Repetition) คือการพูดซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
- 4) ท่องจำ (Memorization)

เมื่อนักเรียนจำได้ ฟังได้คล่องแล้วจึงเรียนเรื่องประเภทกฎเกณฑ์อื่น ๆ ที่หลัง ที่ต้องฝึกมากเพราะเชื่อว่าภาษาเป็นพฤติกรรมและการฝึกทำซ้ำ ๆ เป็นการสร้างนิสัย ขึ้นต่อมาเมื่อได้เสียงแล้ว นักเรียนจะฝึกรวมประโยค หรือ Pattern Practice เพราะนักภาษาศาสตร์เชื่อว่าระดับประโยคมีความสำคัญเช่นกันและปกติแล้ว คนเราจะไม่พูดเป็นคำๆ เสียงเมื่อเข้าประโยคก็จะมี การเปลี่ยนแปลง มีการกลมกลืนเสียง การเรียนเรื่องประโยคก็คือ การเรียนเรื่องไวยากรณ์ไปด้วย เช่น ในภาษาอังกฤษเมื่อได้คำว่า boy แล้ว ก็จะต่อเป็น A boy และ He is a boy เป็นต้น

การฝึกรวมประโยคนี้ จะมีประโยคพื้นฐานก่อน มีตัวแปร หรือเพิ่มคำขึ้นเพื่อเป็นกาหัดพูดให้มีความหมาย รู้จักเน้นเสียงหนัก เบา ทานองเสียง จังหวะ เมื่อได้สิ่งเหล่านี้รับถ้วนแล้ว นักเรียนจึงกลับมาเรียนเรื่องประเภทของคำ เช่น นาม กริยา ต่อไป

⁴³ ศรีวิไล พลมณี, พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554), หน้า 101.

จากทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย สมมติฐานเกี่ยวกับการรับภาษา และการเรียนรู้ มีขั้นตอนในการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ มีกลไกทดสอบภาษา มีการรับรู้ข้อมูลทางภาษา มีความแตกต่างด้านจิตใจ เป็นต้น

2.4.3 ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีดังนี้

ทิศนา แคมมณี อธิบายถึงการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองในการเรียนการสอน ไว้สรุปได้ดังนี้

1) ผลของการเรียนจะมุ่งเน้นไปที่กระบวนการสร้างองค์ความรู้ (Process of knowledge construction) และการตระหนักรู้ ในกระบวนการนั้น (Reflexive awareness of that process) เป้าหมายของการเรียนรู้ จะต้องมาจากการปฏิบัติงานจริง (Authentic tasks) ครูจะต้องเป็นตัวอย่างและฝึกฝนกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเห็นผู้เรียนจะต้องฝึกฝนสร้างความรู้ด้วยตนเอง

2) เป้าหมายของการสอนจะเปลี่ยนแปลงจากการถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้รับสาระความรู้ที่แน่นอนตายตัว ไปสู่การสาธิตกระบวนการแปลและสร้างความหมายที่หลากหลาย

3) ในการเรียนการสอน ผู้เรียนจะเป็นผู้ มีบทบาทในการเรียนรู้ อย่างตื่นตัว(active) ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้จัดกระทำกับข้อมูลหรือประสบการณ์ต่าง ๆ และจะต้องสร้างความหมายให้กับสิ่งนั้นด้วยตนเองโดยการให้ผู้เรียนอยู่ในบริบทจริง

4) ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ครูต้องพยายามสร้างบรรยากาศทางสังคม จริยธรรม (Sociomoral) ให้เกิดขึ้นกล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสเรียนรู้ บรรยากาศที่เอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมซึ่งทางสังคมถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญของการสร้างความรู้

5) ในการสอนแบบสร้างความรู้ ครูจะมีบทบาทแตกต่างไปจากเดิม คือ เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และควบคุมการเรียนรู้ เปลี่ยนไปเป็นการให้ความร่วมมือ อำนวยความสะดวกช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้ คือ การเรียนการสอนจะต้องเปลี่ยนจาก Instruction ไปเป็น Construction บทบาทของครู คือ ช่วยสร้างแรงจูงใจภายในให้เกิดแก่ผู้เรียน จัดกิจกรรมที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน และดูแลให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนพบปัญหา⁴⁴

⁴⁴ ทิศนา แคมมณี, ศาสตร์การสอน, (กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553), หน้า 94– 96.

จากทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองดังกล่าวสามารถ สรุปได้ว่า ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ประกอบด้วย มีการสร้างทางความคิด มีกระบวนการสร้างความรู้ มีการโต้แย้ง คือ การคิดเปรียบเทียบ มีการสะท้อนความจริงแท้ขั้นวิเคราะห์ เป็นต้น

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมพร โกมารทัต⁴⁵ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้กลยุทธ์เรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์และศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 628 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา และสถิติอนุมาน พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษามีการใช้ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง เพราะนิสัยมีปัญหาและอุปสรรค คือต้องนำคำศัพท์ออกมารวมสร้างเป็นรูปประโยค นักศึกษาต้องใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์เพิ่มเติมในการใช้พูด การอ่านและการเขียน ผลการเปรียบเทียบในการเรียนรู้ระหว่างกลยุทธ์ด้านต่างๆ กับตัวแปรอิสระพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

มลฤดี สิทธิชัย⁴⁶ ได้วิจัยเรื่อง ผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมกลยุทธ์การอ่านต่อความเข้าใจในการใช้กลยุทธ์การอ่านและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษพัฒนาความเข้าใจในการใช้กลยุทธ์การใช้ภาษาอังกฤษ กับนักศึกษสาขาวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 26 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า ด้านกลยุทธ์ในการอ่านมีความจำเป็นที่ต้องเสริมสร้างความสามารถด้านความเข้าใจในการใช้กลยุทธ์การอ่าน ตามความต้องการจำเป็น โดยเรียงลำดับจากความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปยังน้อยสุด พบกลยุทธ์ที่มีช่องว่างที่มี ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปน้อยที่สุดเรียงตามลำดับ ได้แก่ การวิเคราะห์การโฆษณาชวนเชื่อ การเข้าใจลักษณะและความรู้สึกของตัวละคร การวิเคราะห์ข้อความที่มีอคติ การเข้าใจความหมาย ของคำศัพท์ยาก เข้าใจสาเหตุและผลลัพธ์ การอนุมานสรุปความ การเข้าใจการเรียงลำดับเหตุการณ์ การเข้าใจข้อเท็จจริงและความคิดเห็น การวิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่าง การเข้าใจข้อมูล เฉพาะเจาะจง การเข้าใจข้อมูลทั่วไป การ

⁴⁵ สมพร โกมารทัต, *ศึกษาการใช้กลยุทธ์เรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*, รายงานวิจัย สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 2559, หน้า 64.

⁴⁶ มลฤดี สิทธิชัย, *ผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมกลยุทธ์การอ่านต่อความเข้าใจในการใช้กลยุทธ์การอ่านและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ*, ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2562, หน้า 276.

วิเคราะห์วัตถุประสงค์ของผู้เขียน การระบุใจความสำคัญ การเข้าใจคำสรรพนามที่อ้างอิงคำนาม และการเข้าใจความหมายของประโยค

ธนกร สุวรรณพถ⁴⁷ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนกลยุทธ์ และเสริมสร้างความสามารถในการฟัง-การฟังในการเรียนภาษาต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 70 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบทดสอบความสามารถในกลยุทธ์การเรียนรู้ พบว่า กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศได้ว่า อยู่ในเกณฑ์ดี คือ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5 จึงสรุปได้ว่าเป็นรูปแบบการสอนประกอบด้วยด้านต่างๆ ดังนี้ ฟังเพื่อจับใจความสำคัญ 2) ฟังเพื่อสรุป เรื่องที่ฟัง 3) ฟังเพื่อข้อมูลเฉพาะเจาะจง 4) ฟังเพื่อเข้าใจจุดประสงค์ของผู้พูด 5) ฟังเพื่อแยกแยะเหตุและผล 6) ฟังเพื่อคาดการณ์ 7) ฟังเพื่อเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูด 8) ฟังเพื่อเข้าใจลำดับเหตุการณ์ 9) ฟังเพื่อแยกแยะความจริงและความคิดเห็นและ 10) ฟังเพื่อเข้าใจทัศนคติของผู้พูด

นงคริ์กษ์ เคนไชยวงศ์⁴⁸ ได้ทำวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนากลยุทธ์การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพและนำไปใช้ของกลยุทธ์การจัดการศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักเรียน จำนวน 126 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถาม และสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลยุทธ์ โดยมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้ กลยุทธ์ที่ 1 การจัดการเรียนการสอน ($X = 4.67$, $S.D. = 0.65$) กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาบุคลากร ($X = 4.71$, $S.D. = 0.61$) กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนานักเรียน ($X = 4.71$, $S.D. = 0.54$) กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาเครื่องมือ ($X = 4.70$, $S.D. = 0.53$) กลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาสภาพแวดล้อม ($X = 4.70$, $S.D. = 0.54$) และกลยุทธ์ที่ 6 การบริหารจัดการ ($X = 4.70$, $S.D. = 0.54$) 3. คู่มือการใช้กลยุทธ์การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับ โรงเรียน

⁴⁷ ธนกร สุวรรณพถ, การพัฒนารูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างความสามารถ ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี, ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2560, หน้า 158.

⁴⁸ นงคริ์กษ์ เคนไชยวงศ์, กลยุทธ์การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา 2561, หน้า 246.

มัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่พัฒนาขึ้นมี ความเหมาะสมในการนำไปใช้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

รมณี เหลี่ยมแสง⁴⁹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษากลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้าโครงการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นโรงเรียนในโครงการขับเคลื่อนสะเต็มศึกษา จำนวน 264 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม พบว่า ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาการเรียนการสอนที่มีทักษะคิดวิจารณ์ญาณ มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและสภาพที่ดี ส่งผลต่อการเรียนรู้ได้ดี

สมจิต ทองเกต⁵⁰ ได้วิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตบริการศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตบริการศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 3 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าวิชาการ ครูผู้รับผิดชอบโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรู้ร่วมและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมจำนวน 692 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม พบว่า

- 1) มีกลยุทธ์ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ร่วม ประกอบด้วย กลยุทธ์การพัฒนาผู้บริหาร กลยุทธ์การพัฒนาครู กลยุทธ์การบริหารงบประมาณ อาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและประชาสัมพันธ์ กลยุทธ์การนิเทศ ติดตามประเมินผลและการรายงานผล
- 2) กลยุทธ์ด้านการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย กลยุทธ์การคัดแยกเด็ก กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการ กลยุทธ์คุณภาพการจัดการเรียนการสอน
- 3) กลยุทธ์ด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

⁴⁹ รมณี เหลี่ยมแสง, กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,ปริญญาการศึกษาดุซฎิบัณติต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 2561, หน้า 239.

⁵⁰ สมจิต ทองเกต, กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตบริการศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 3, ปริญญาศึกษาศาสตรดุซฎิบัณติต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ , 2559, หน้า 168.

พีรพัฒน์ อติตโต⁵¹ ได้วิจัยเรื่อง วิธีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศึกษาวิธีการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาที่สองคือภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก หากการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหาผลการวิจัย พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีพัฒนาการในทักษะการสื่อสารภาษาที่สองคือภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างใช้โดยการเรียนรู้จากหรือคนใกล้ชิดที่ใช้ภาษาอังกฤษซึ่งอาศัยวิธีการโดยการพูดคุยหรือสนทนากับคนรู้จักซึ่งอาจเป็นญาติหรือคนใกล้ชิดอีกทีซึ่งใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเสมอ

วรทา รุ่งบานจิตและคณะ⁵² ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยวิเคราะห์ว่าแรงจูงใจใดมีผลต่อการเรียนภาษาจีนมากที่สุด อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจ นักศึกษาจำนวน 230 คน จากนักศึกษาคณะต่างๆ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษาที่ 2558ภาคเรียนที่ 2 โดยจำแนกปัจจัยเป็น 2 ด้าน คือ ปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายใน

พบว่า แรงจูงใจภายนอก 3 ด้าน (1) ด้านสถานศึกษาที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักศึกษามากที่สุด คืออาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาจีน (น่าเชื่อถือ , บุคลิกภาพ) ค่าเฉลี่ย 4.56 (2) ด้านสังคมคือภาษาจีนกำลังเป็นกระแสนิยมของสังคมปัจจุบัน ค่าเฉลี่ย 4.16 (3) ด้านครอบครัวคือการสนับสนุนจากครอบครัว ค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนแรงจูงใจของนักศึกษามากที่สุด คือเป็นการพัฒนาตนเอง ค่าเฉลี่ย 4.40จากผลการศึกษาทำให้ได้รู้แนวทางในการส่งเสริมแรงจูงใจของนักศึกษาในการเรียนวิชาภาษาจีนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการศึกษาของนักศึกษา และสามารถนำไปปรับปรุงวางแผนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนให้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

2.5 สรุปผลการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีองค์ความรู้ที่สำคัญ คือการเรียนรู้อาษาที่สองของนิสิตนักศึกษา จำเป็นต้องมีการปรับพื้นฐานด้านภาษาที่สองเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาให้เกิดทักษะใน

⁵¹ พีรพัฒน์ อติตโต,วิธีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, ดุษฎีนิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ, 2562, หน้า ๒๓.

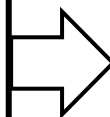
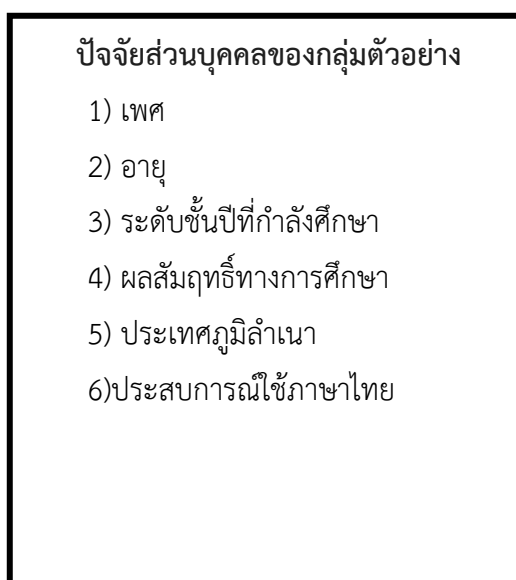
⁵² วรทา รุ่งบานจิตและคณะ, แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 2564, หน้า 23.

การพูด ฟัง อ่าน และเขียน ซึ่งเป็นเป้าหมายของผู้เรียนและสื่อสารภาษาที่สอง ผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ที่ดี เพราะมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ ภาษาที่สอง เช่น การต้องการทำงาน ต้องการอาศัยอยู่ประเทศนั้น ต้องการศึกษาต่อในโปรแกรมที่ใช้ที่สอง

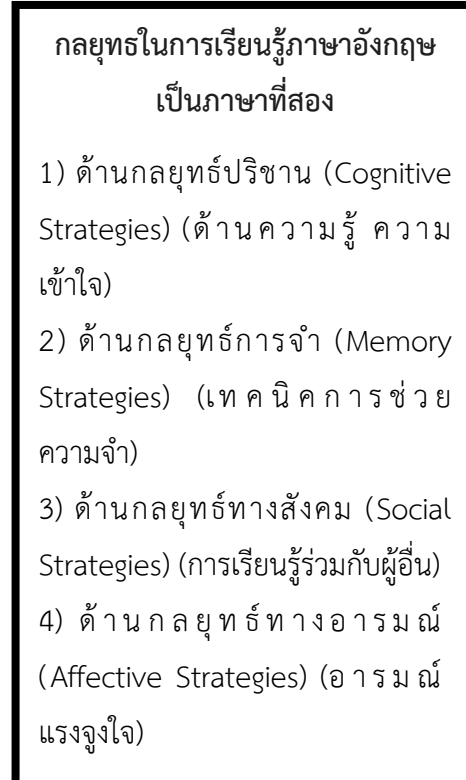
การสร้างองค์ความรู้ในการเรียนรู้ภาษาที่สอง จำเป็นต้องมีใช้โปรแกรมเป็นแนวทางในการเรียนรู้ ได้แก่ มีกลยุทธ์ด้านการบริหารจัดการเรียนร่วมกัน ประกอบด้วย กลยุทธ์การพัฒนาผู้บริหาร กลยุทธ์การพัฒนาผู้เรียนและผู้สอน มีการบริหารงบประมาณ อาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและประชาสัมพันธ์ กลยุทธ์การนิเทศ ติดตามประเมินผลและการรายงานผล กลยุทธ์ด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง กลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีการดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อศึกษากลยุทธ์การภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนิสิตชาวต่างชาติที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตชาวต่างประเทศที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล (Individual Depth Interview) โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบ มีโครงสร้าง (Structured Interview) วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติพรรณนา สถิติอนุมาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

3.2 พื้นที่ศึกษา ประชากร กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1) ประชากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นิสิตชาวต่างประเทศที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 – 4 ปีการศึกษา 2566 ที่สามารถสื่อสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้จำนวน 850 รูป/คน

2) กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่ นิสิตชาวต่างประเทศที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลางที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 – 4 ปีการศึกษา 2566 เนื่องจากเป็นกลุ่มตัวอย่างที่สามารถควบคุมจำนวนได้ จึงใช้เป็นร้อยละ 20 ของจำนวนนิสิตชาวต่างประเทศทั้งหมด

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ กลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยการศึกษาจากกรอบแนวคิดและทฤษฎีของการวิจัย มีขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 5) ประเทศภูมิลำเนา และ 6) ประสิทธิภาพใช้ภาษาไทย ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ลงในช่องว่างที่กำหนด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเรื่องกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย 1) ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ) 2) ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) 3) ด้านกลยุทธ์การชดเชย (Compensation Strategies) (ผู้เรียนรู้อย่างชาญฉลาด) 4) ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) และ 5) ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ลงในช่องว่างที่กำหนด ตามหัวข้อที่กำหนดไว้

เครื่องมือจำนวน 4 ส่วน โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยและกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้คือ เกณฑ์ในการวิเคราะห์คะแนน ผู้ศึกษาวิจัยได้ให้คะแนนตามค่าเฉลี่ยเพื่อกำหนดในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	4.50-5.00
มาก	มีค่าเท่ากับ	3.50-4.49
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	2.50-3.49
น้อย	มีค่าเท่ากับ	1.50-2.49
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1.00-1.49

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์แบบ มีโครงสร้าง (Structured Interview) สัมภาษณ์ตามกรอบแนวคิดของการวิจัย ประกอบด้วย 1) ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้

ความเข้าใจ) 2) ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) 3) ด้านกลยุทธ์การชดเชย (Compensation Strategies) (ผู้เรียนรู้อย่างชาญฉลาด) 4) ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) และ 5) ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการปฏิบัติการทดลองการวิจัย

3.4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ ศึกษาจากนิสิตชาวต่างประเทศที่ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) ร่วมกับวิธีการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-participant Observation) และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation)

3.4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้รับจากศึกษาค้นคว้าจากเอกสารเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ เช่น ประวัติการเรียนรู้ ภูมิสำเนา การดำรงชีวิต เป็นต้น

3.4.3 จากภาคสนาม โดยการสัมภาษณ์เชิงแบบมีส่วนร่วม และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม กลุ่มนิสิตชาวประเทศพม่าและนิสิตชาวต่างประเทศ ที่สามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

3.4.4 แจกแบบสอบถามเชิงคุณภาพที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิด

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการเชิงปริมาณ โดยใช้ สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อหาร้อยละ (Percentage) หาค่าเฉลี่ย (Mean) หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อหาค่า t-test ในกลุ่มปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่สองปัจจัย ได้แก่ เพศ นำมาเปรียบเทียบกับตัวแปรตามโดยรวม และ ค่า F-test เพื่อหาค่ากลุ่มปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างมีมากกว่า 2 ปัจจัย ได้แก่ อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ประเทศภูมิลำเนา และประสบการณ์ใช้ภาษาไทย นำมาเปรียบเทียบกับตัวแปรตามโดยรวม

ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการนำเอกสารหลักฐานต่างๆ รวมถึงข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า สัมภาษณ์นิสิตชาวต่างประเทศ มาใช้ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนาและจัดจำแนกและจัดระบบข้อมูล (Typology and Taxonomy) ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาภาษาไทยเป็นภาษาที่ 2 ตลอดจนวิเคราะห์หาสาเหตุ (Cause and Effect Analysis) ว่าสาเหตุใดบ้างที่ทำให้สามารถใช้ภาษาภาษาไทยเป็นภาษาที่ 2 ได้อย่างดี มีประสิทธิภาพ

3.6 ข้อเสนอแนะผลการศึกษาวิจัย

เสนอข้อมูลวิจัยเชิงปริมาณจากผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถาม ตามผลการวิจัยทางสถิติและเชิงคุณภาพจากผลการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Dept. Interview) ข้อมูลจากสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Non-participant Observation) และข้อมูลจากการสังเกตแบบผู้มีส่วนร่วม (Participant Observation) ข้อมูลเชิงลึกที่สัมภาษณ์จากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษาไทยของชาวต่างประเทศ

เสนอข้อมูลที่ได้รับจากศึกษาค้นคว้าจากเอกสารเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลการวิจัย

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ได้แก่ ข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ มีรายละเอียด ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ

4.3 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก

4.4 สรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึก

4.5 ผลวิเคราะห์สัมภาษณ์เชิงลึก

4. องค์ความรู้จากผลการวิจัย

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.1

จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านสมณเพศ

สมณเพศ	จำนวนและร้อยละ	
	จำนวน	ร้อยละ
บรรพชิต	104	61.20
คฤหัสถ์	66	38.80
รวม	170	100

จากตารางที่ 4.1 นิสิตชาวต่างประเทศที่แสดงความคิดเห็นต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คิดตามปัจจัยด้านสมณเพศส่วนใหญ่ มีสมณเพศเป็นบรรพชิต จำนวน 104 รูป คิดเป็นร้อยละ 61.20 รองลงมา มีสมณเพศเป็นคฤหัสถ์ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 38.80

ตารางที่ 4.2

จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านอายุ

อายุ	จำนวนและร้อยละ	
	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	26	15.30
ระหว่าง 20-25 ปี	52	30.59
ระหว่าง 26-30 ปี	51	27.64
สูงกว่า 30 ปี	41	26.47
รวม	170	100

จากตารางที่ 4.2 นิสิตชาวต่างประเทศที่แสดงความคิดเห็นต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองคิดตามปัจจัยด้านอายุส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 20-25 ปี จำนวน 52 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 30.59 ระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 51 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 27.64 สูงกว่า 30 ปี จำนวน 41 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 26.47 และมีอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 26 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 15.30

ตารางที่ 4.3

จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่

ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่	จำนวนและร้อยละ	
	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	33	19.40
ชั้นปีที่ 2	57	33.50
ชั้นปีที่ 3	36	21.20
ชั้นปีที่ 4	44	25.90
รวม	170	100

จากตารางที่ 4.3 นิสิตชาวต่างประเทศที่แสดงความคิดเห็นต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองคิดตามปัจจัยด้านชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ส่วนใหญ่ กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 57 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 รองลงมา กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 จำนวน 44 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 25.90 กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 36 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 21.20 และกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 33 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 19.40

ตารางที่ 4.4

จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านประเทศภูมิลำเนา

ประเทศภูมิลำเนา	จำนวนและร้อยละ	
	จำนวน	ร้อยละ
เมียนมา	46	27.10
รัฐฉาน	40	23.50
เวียดนาม	32	18.80
สปป.ลาว	33	19.40
กัมพูชา	19	11.20
รวม	170	100

จากตารางที่ 4.4 นิสิตชาวต่างประเทศที่แสดงความคิดเห็นต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองคิดตามปัจจัยด้านประเทศภูมิลำเนาส่วนใหญ่ มีภูมิลำเนาอยู่ประเทศเมียนมาและรัฐฉาน จำนวน 46 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 27.10 รองลงมาคือภูมิลำเนารัฐฉาน จำนวน 40 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 มีภูมิลำเนาประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 33 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 19.40 มีภูมิลำเนาประเทศกัมพูชา จำนวน 19 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 11.20

ตารางที่ 4.5

จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (เกรดเฉลี่ย)	จำนวนและร้อยละ	
	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2.50	38	22.40
ระหว่าง 2.50-3.00	60	35.30
ระหว่าง 3.10-3.50	49	28.80
ระหว่าง 3.60-4.00	23	13.50
รวม	170	100

จากตารางที่ 4.5 นิสิตชาวต่างประเทศที่แสดงความคิดเห็นต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองคิดตามปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทาง

การศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.00 จำนวน 60 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 35.30 มีเกรดเฉลี่ย ระหว่าง 3.10-3.50 จำนวน 49 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 28.80 มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 จำนวน 38 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 22.40 มีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.60-4.00 จำนวน 23 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 13.50

ตารางที่ 4.6

จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านประสบการณ์
การเรียนรู้ภาษาไทยเป็นภาษาที่ 2

ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย เป็นภาษาที่ 2	จำนวนและร้อยละ	
	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ปี	36	21.20
ระหว่าง 1-5 ปี	58	34.10
ระหว่าง 6-10 ปี	40	23.50
สูงกว่า 10 ปี	36	21.20
รวม	170	100

จากตารางที่ 4.6 นิสิตชาวต่างประเทศที่แสดงความคิดเห็นต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองคิดตามปัจจัยด้านประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยเป็นภาษาที่ 2 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ ระหว่าง 1-5 ปี จำนวน 58 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 34.10 รองลงมา มีประสบการณ์ระหว่าง 6-10 ปี จำนวน 40 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 มีประสบการณ์ ต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 36 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 21.20 และสูงกว่า 10 ปี จำนวน 36 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 21.20

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ

ข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ จำแนกเป็นด้าน 1) ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ) 2) ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) 3) ด้านกลยุทธ์การชดเชย (Compensation Strategies) (ผู้เรียนรู้อย่างชาญฉลาด) 4) ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) 5) ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์แรงจูงใจ) มีการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7

ข้อมูลแสดงความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ของนิสิตชาวต่างประเทศโดยภาพรวม

ข้อที่	ภาพรวม	ความคิดเห็น		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
1	ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ)	3.89	0.73	มาก
2	ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการ ช่วยความจำ)	4.65	0.52	มากที่สุด
3	ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ ร่วมกับผู้อื่น)	4.50	0.62	มากที่สุด
4	ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)	4.45	0.70	มาก
	รวม	4.37	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.7 นิสิตชาวต่างประเทศมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.63 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) อยู่ใน ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.52 ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.62 ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.70 ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 และค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.73

ตารางที่ 4.8

ข้อมูลแสดงความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ของนิสิตชาวต่างประเทศด้านกลยุทธ์ปริชาน(ด้านความรู้ ความเข้าใจ)

ข้อที่	ด้านกลยุทธ์ปริชาน(ด้านความรู้ ความเข้าใจ)	ความคิดเห็น		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
1	มีความรู้ด้านภาษาไทยเป็นพื้นฐานเดิมอยู่แล้ว	3.64	0.76	มาก
2	มีความเข้าใจในการใช้คำพูดที่ตรงตามธรรมเนียมการใช้ภาษาไทยของคนไทย	4.43	0.50	ปานกลาง
3	มีความเข้าใจในการเขียนผสมอักษรภาษาไทย	3.42	0.70	ปานกลาง
4	มีความเข้าใจการเขียนภาษาไทยในสำนวนต่างๆ	3.65	0.80	มาก
5	มีความสามารถแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษได้	4.50	0.72	มาก
6	มีความรู้ภาษาไทยที่ใช้ในสำนวนด้านการบันเทิง	3.82	0.88	มาก
7	มีความรู้ภาษาไทยที่ใช้ในสำนวนการราชการ	3.56	0.63	มาก
8	มีความรู้ภาษาไทยที่ใช้เป็นสำนวนคำ กราฟ กลอน	3.57	0.67	มาก
9	มีความรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนตามการบรรยายของอาจารย์	4.13	0.86	มาก
10	มีความรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารจากสื่อต่างๆ	4.19	0.81	มาก
	รวม	3.89	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.8 นิสิตชาวต่างประเทศมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ปริชาน (ด้านความรู้ ความเข้าใจ) โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.73 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า จากข้อคำถามที่ว่า มีความรู้ด้านภาษาไทยเป็นพื้นฐานเดิมอยู่แล้ว อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.76 จากข้อคำถามที่ว่า มีความเข้าใจการเขียนภาษาไทยในสำนวนต่างๆ อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.80 จากข้อคำถามที่ว่า มีความสามารถแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษได้ อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.72 จากข้อคำถามที่ว่า มีความรู้ภาษาไทยที่ใช้ในสำนวนด้านการบันเทิง อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.88 จากข้อคำถามที่ว่า มีความรู้ภาษาไทยที่ใช้ในสำนวนการราชการอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.63 จากข้อคำถามที่ว่า มีความรู้ภาษาไทยที่ใช้เป็นสำนวนคำ กราฟ กลอนอยู่ใน

ระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.67 จากข้อคำถามที่ว่า มีความรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนตามการบรรยายของอาจารย์ อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.86 จากข้อคำถามที่ว่า มีความรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารจากสื่อต่างๆ อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.81 จากข้อคำถามที่ว่า มีความเข้าใจในการใช้คำพูดที่ตรงตามธรรมเนียมการใช้ภาษาไทยของคนไทย อยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.50 จากข้อคำถามที่ว่า มีความเข้าใจในการเขียนผสมอักษรภาษาไทย อยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.70

ตารางที่ 4.9

ข้อมูลแสดงความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ของนิสิตชาวต่างประเทศด้านกลยุทธ์การจำ (เทคนิคการช่วยความจำ)

ข้อที่	ด้านกลยุทธ์การจำ (เทคนิคการช่วยความจำ)	ความคิดเห็น		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
1	ใช้เทคนิคการจดจำภาษาไทยด้วยการฝึกพูดบ่อยๆ	4.55	0.52	มากที่สุด
2	มีเทคนิคการจดจำภาษาไทยด้วยการเขียนบ่อยๆ	4.75	0.46	มากที่สุด
3	มีเทคนิคการจดจำภาษาไทยด้วยการอ่านบ่อย ๆ	4.75	0.48	มากที่สุด
4	มีแนวทางการจดจำภาษาไทยจากการคิดเป็นแบบไทย	4.69	0.55	มากที่สุด
5	มีเทคนิคการจดจำภาษาไทยด้วยการเรียกขารสิ่งของในชีวิตประจำวัน	4.67	0.49	มากที่สุด
6	มีเทคนิคการจดจำภาษาไทยด้วยการดูละครไทย	4.57	0.57	มากที่สุด
7	มีเทคนิคการจดจำภาษาไทยด้วยการฝึกการใช้คำบ่อยๆ	4.58	0.57	มากที่สุด
	รวม	4.65	0.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.9 นิสิตชาวต่างประเทศมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์การจำ (เทคนิคการช่วยความจำ) โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.52 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า จากข้อคำถามที่ว่า ใช้เทคนิคการจดจำภาษาไทยด้วยการฝึกพูดบ่อยๆ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.52 จากข้อคำถามที่ว่า มีเทคนิคการจดจำภาษาไทยด้วยการเขียนบ่อยๆ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46 จากข้อคำถามที่ว่า มีเทคนิคการจดจำ

ภาษาไทยด้วยการอ่านบ่อย ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.48 จากข้อความที่ว่า มีแนวทางการจดจำภาษาไทยจากการคิดเป็นแบบไทย อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.55 จากข้อความที่ว่า มีเทคนิคการจดจำภาษาไทยด้วยการเรียกขานสิ่งของในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49 จากข้อความที่ว่า มีเทคนิคการจดจำภาษาไทยด้วยการดูละครไทย อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.57 จากข้อความที่ว่า มีเทคนิคการจดจำภาษาไทยด้วยการฝึกการใช้คำบ่อยๆ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.57

ตารางที่ 4.10

ข้อมูลแสดงความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ของนิสิตชาวต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)

ข้อที่	ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)	ความคิดเห็น		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
1	มีการเรียนรู้ภาษาไทยจากเพื่อนคนไทย	4.58	0.65	มากที่สุด
2	มีการสนทนากับคนอื่นด้วยภาษาไทย	4.71	0.48	มากที่สุด
3	มีการสร้างกลุ่มเรียนรู้ภาษาไทยในมหาวิทยาลัย	4.59	0.62	มากที่สุด
4	มีการขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่เป็นคนไทยเพื่อในการใช้สำนวนที่ยากขึ้น	4.46	0.63	มาก
5	มีการเข้าฟังกิจกรรมที่ใช้การสื่อสารด้วยภาษาไทย	4.49	0.54	มาก
6	มีการเข้าฟังการบรรยายของอาจารย์ในชั้นเรียนภาษาไทย	4.43	0.64	มาก
7	มีการจดจำคำที่ทางมหาวิทยาลัยประชาสัมพันธ์ในโอกาสต่าง ๆ	4.45	0.58	มาก
8	มีการสนทนาภาษาไทยกับคนไทยหลากหลายอาชีพ	4.49	0.63	มาก
9	มีการสนทนาภาษาไทยจากกับนิสิตชาวต่างประเทศเพื่อทราบปัญหาการสื่อสารภาษาไทย	4.37	0.69	มาก
10	มีการสนทนาภาษาไทยจากชนเผ่าต่างๆ ในประเทศไทย	4.38	0.72	มาก
	รวม	4.50	0.62	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.10 นิสิตชาวต่างประเทศมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.62 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า จากข้อคำถามที่ว่ามีการเรียนรู้ภาษาไทยจากเพื่อนคนไทย อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.65 จากข้อคำถามที่ว่ามีการสนทนากับคนอื่นด้วยภาษาไทยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.48 จากข้อคำถามที่ว่ามีการสร้างกลุ่มเรียนรู้ภาษาไทยในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.62 จากข้อคำถามที่ว่ามีการขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่เป็นคนไทยเพื่อในการใช้สำนวนที่ยากขึ้น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.63 จากข้อคำถามที่ว่า มีการเข้าฟังกิจกรรมที่ใช้การสื่อสารด้วยภาษาไทยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.54 จากข้อคำถามที่ว่ามีการเข้าฟังการบรรยายของอาจารย์ในชั้นเรียนภาษาไทยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.64 จากข้อคำถามที่ว่า มีการจดจำคำที่ทางมหาวิทยาลัยประชาสัมพันธ์ในโอกาสต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.58 จากข้อคำถามที่ว่า มีการสนทนาภาษาไทยกับคนไทยหลากหลายอาชีพ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.63 จากข้อคำถามที่ว่า มีการสนทนาภาษาไทยจากกับนิสิตชาวต่างประเทศเพื่อทราบปัญหาการสื่อสารภาษาไทย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.69 จากข้อคำถามที่ว่า มีการสนทนาภาษาไทยจากชนเผ่าต่างๆ ในประเทศไทย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.72

ตารางที่ 4.11

ข้อมูลแสดงความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)

ข้อที่	ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (อารมณ์ แรงจูงใจ)	ความคิดเห็น		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
1	มีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะชอบภาษาไทย	4.48	0.69	มาก
2	มีการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อต้องการสื่อสารกับคนไทย	4.60	0.57	มากที่สุด
3	มีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะต้องการใช้ชีวิตในประเทศไทย	4.37	0.71	มาก

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ข้อมูลแสดงความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ของนิสิตชาวต่างประเทศด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)

ข้อที่	ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (อารมณ์ แรงจูงใจ)	ความคิดเห็น		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
4	มีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะต้องการทำงานในประเทศไทย	4.37	0.79	มาก
5	มีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะมีความสนใจภาษาไทย	4.41	0.77	มาก
6	มีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะมีความสนใจภาษาไทย	4.41	0.77	มาก
7	มีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะต้องการเรียนในหลักสูตรภาษาไทย	4.46	0.74	มาก
8	มีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะอยากประอาชีพระหว่างชาติไทยกับชาติอื่นๆ	4.51	0.70	มากที่สุด
9	มีการเรียนรู้ภาษาไทยต้องการทำธุรกิจในประเทศไทย	4.50	0.64	มากที่สุด
10	มีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะสามารถศึกษาได้หลายหลักสูตรในประเทศไทย	4.46	0.66	มาก
	รวม	4.45	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.11 นิสิตชาวต่างประเทศมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.70 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า จากข้อคำถามที่ว่ามีการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อต้องการสื่อสารกับคนไทย อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.57 มีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะอยากประอาชีพระหว่างชาติไทยกับชาติอื่นๆอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.70 จากข้อคำถามที่ว่ามีการเรียนรู้ภาษาไทยต้องการทำธุรกิจในประเทศไทยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.64 จากข้อคำถามที่ว่ามีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะต้องการใช้ชีวิตในประเทศไทย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.71 จากข้อคำถามที่ว่ามีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะต้องการทำงานในประเทศไทยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.79 จากข้อคำถามที่ว่ามีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะอยากมีเพื่อนเป็นคนไทย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

4.34 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.73 จากข้อคำถามที่ว่ามีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะมีความสนใจภาษาไทย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.77 จากข้อคำถามที่ว่ามีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะต้องการเรียนในหลักสูตรภาษาไทย อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.74 จากข้อคำถามที่ว่ามีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะชอบภาษาไทยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.69 จากข้อคำถามที่ว่ามีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะสามารถศึกษาได้หลายหลักสูตรในประเทศไทยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.66

4.3 ทดสอบสมมติฐาน ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies)

สมมติฐานที่ 1 นิสิตชาวต่างประเทศมีเพศต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความแตกต่างระหว่างตัวแปรปัจจัยเกี่ยวกับสมณเพศของนิสิตชาวต่างประเทศ พบว่า คือ การใช้กลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตต่างประเทศ มีสมณเพศบรรพชิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และมีสมณเพศคฤหัสถ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 เมื่อเปรียบเทียบใช้สถิติ t-test พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยด้านสมณเพศของนิสิตชาวต่างประเทศมีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) ตามตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12

เปรียบเทียบปัจจัยด้านสมณเพศกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ)

เพศ	N. (คน)	\bar{X}	S.D.	t.	Sig.
บรรพชิต	104	3.85	0.18	-1.304	0.001
คฤหัสถ์	66	3.90	0.25		
รวม	170	3.88	0.26		

สมมติฐานที่ 2 นิสิตชาวต่างประเทศมีเพศต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับอายุของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive

Strategies) จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับอายุ นิสิตชาวต่างประเทศมีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.83 มีอายุระหว่าง 20-25 ปี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.95 มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.82 มีอายุสูงกว่า 30 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 ตามตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13

เปรียบเทียบปัจจัยด้านอายุกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies)

อายุ	N. (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 20 ปี	26	3.83	0.19
ระหว่าง 20-25 ปี	52	3.95	0.19
ระหว่าง 26-30 ปี	51	3.82	0.20
สูงกว่า 30 ปี	41	3.85	0.21
รวม	170	3.86	0.20

จากวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จำแนกตามอายุของนิสิตชาวต่างประเทศ และเมื่อทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อหาความแตกต่างจากค่าเฉลี่ย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับอายุมีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) ตามตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14

เปรียบเทียบปัจจัยด้านอายุกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies)

แหล่งแปรปรวน	DF.	Sum of Squares	Mean Square	F.	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.563	0.188	4.623	0.004
ภายในกลุ่ม	166	6.738	0.041		
รวม	170	7.301			

เปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านอายุ กับผลคะแนนรวม ด้านกลยุทธ์
ปรีชาน (Cognitive Strategies)

	ต่ำกว่า 20 ปี	ระหว่าง 20-25 ปี	ระหว่าง 26-30 ปี	สูงกว่า 30 ปี
ต่ำกว่า 20 ปี				
ระหว่าง 20-25 ปี			*	
ระหว่าง 26-30 ปี		*		
สูงกว่า 30 ปี				

เมื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านอายุของนิสิตชาวต่างประเทศ กับกลยุทธ์การใช้ภาษาไทย ด้านกลยุทธ์ปรีชาน (Cognitive Strategies) พบว่า กลุ่มอายุระหว่าง 20-25 ปี มีความแตกต่างจากกลุ่มอายุ ระหว่าง 26-30 ปี นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 นิสิตชาวต่างประเทศมีระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ปรีชาน (Cognitive Strategies) แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับชั้นปีที่กำลังศึกษา อยู่ของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ปรีชาน (Cognitive Strategies) จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ นิสิตชาวต่างประเทศที่กำลัง ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 นิสิตชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 นิสิตชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 นิสิตชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ตามลำดับ ตามตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15

เปรียบเทียบปัจจัยด้านชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่กับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ด้านกลยุทธ์ปรีชาน (Cognitive Strategies)

ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่	N. (คน)	\bar{X}	S.D.
ชั้นปีที่ 1	33	3.90	0.25
ชั้นปีที่ 2	57	3.88	0.19
ชั้นปีที่ 3	36	3.84	0.21
ชั้นปีที่ 4	44	3.86	0.20
รวม	170	3.87	0.21

จากวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จำแนกตามอายุของนิสิตชาวต่างประเทศ และเมื่อทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อหาความแตกต่างจากค่าเฉลี่ย พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ไม่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) ตามตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16

เปรียบเทียบปัจจัยด้านชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่กับกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies)

แหล่งแปรปรวน	DF.	Sum of Squares	Mean Square	F.	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.087	0.029	0.668	0.573
ภายในกลุ่ม	166	7.214	0.043		
รวม	170	7.301			

สมมติฐานที่ 4 นิสิตชาวต่างประเทศมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา นิสิตมีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.00 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.10-3.50 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.60-4.00 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ตามลำดับ ตามตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17

เปรียบเทียบปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies)

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	N. (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 2.50	38	3.96	0.208
ระหว่าง 2.50-3.00	60	3.87	0.189
ระหว่าง 3.10-3.50	49	3.79	0.183
ระหว่าง 3.60-4.00	23	3.88	0.256
รวม	170	3.90	0.21

จากวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จำแนกตามอายุของนิสิตชาวต่างประเทศ และเมื่อทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อหาความแตกต่างจากค่าเฉลี่ย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) ตามตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18

เปรียบเทียบปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย
เป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies)

แหล่งแปรปรวน	DF.	Sum of Squares	Mean Square	F.	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.562	0.187	4.618	0.004
ภายในกลุ่ม	166	6.739	0.041		
รวม	170	7.301			

เปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
กับผลคะแนนรวม ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies)

	ต่ำกว่า 2.50	ระหว่าง 2.50- 3.00	ระหว่าง 3.10- 3.50	ระหว่าง 3.60- 4.00
ต่ำกว่า 2.50			*	
ระหว่าง 2.50-3.00				
ระหว่าง 3.10-3.50	*			
ระหว่าง 3.60-4.00				

เมื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศ กับกลยุทธ์การใช้ภาษาไทย ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) พบว่า กลุ่มเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 มีความแตกต่างจากกลุ่มเกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.10-3.50 นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 นิสิตชาวต่างประเทศมีประเทศภูมิลำเนาต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับประเทศภูมิลำเนานิสิต ภูมิลำเนาในประเทศเมียนมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ภูมิลำเนาในรัฐฉาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 มีภูมิลำเนาในประเทศเวียดนาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 มีภูมิลำเนาในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 มีภูมิลำเนาในประเทศกัมพูชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ตามลำดับ ตามตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19
เปรียบเทียบปัจจัยด้านประเทศภูมิลำเนาเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies)

ประเทศภูมิลำเนา	N. (คน)	\bar{X}	S.D.
เมียนมา	46	3.87	0.17
รัฐฉาน	40	3.81	0.20
เวียตนาม	32	3.81	0.23
ส.ปป.ลาว	33	3.98	0.19
กัมพูชา	19	3.87	0.20
รวม	170	3.39	0.20

จากวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จำแนกตามประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาวต่างประเทศและเมื่อทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อหาความแตกต่างจากค่าเฉลี่ย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับประเทศภูมิลำเนามีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) ตามตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20
เปรียบเทียบปัจจัยด้านประเทศภูมิลำเนาเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย
เป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies)

แหล่งแปรปรวน	DF.	Sum of Squares	Mean Square	F.	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.674	0.169	4.197	0.003
ภายในกลุ่ม	166	6.627	0.040		
รวม	170	7.301			

เปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านประเทศภูมิลำเนา
กับผลคะแนนรวม ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies)

	เมียนมา	รัฐฉาน	เวียตนาม	ส.ปป.ลาว	กัมพูชา
เมียนมา					
รัฐฉาน					
เวียตนาม					
ส.ปป.ลาว		*	*		
กัมพูชา					

เมื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาวต่างประเทศ กับกลยุทธ์การใช้ภาษาไทย ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) พบว่า กลุ่มนิสิตที่มีประเทศภูมิลำเนาสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีความแตกต่างจากกลุ่มนิสิตที่มีประเทศภูมิลำเนาเวียตนาม และรัฐฉาน นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 นิสิตชาวต่างประเทศมีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับประสบการณ์ใช้ภาษาไทยของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับประสบการณ์ใช้ภาษาไทย ในกลุ่มนิสิตที่มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยต่ำกว่า 1 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยระหว่าง 1-5 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยระหว่าง 6-10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยสูงกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ตามลำดับ ตามตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21

เปรียบเทียบปัจจัยด้านประสบการณ์การใช้ภาษาไทยกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย
เป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies)

ประสบการณ์การใช้ภาษาไทย	N. (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 1 ปี	36	3.90	0.229
ระหว่าง 1-5 ปี	58	3.93	0.186
ระหว่าง 6-10 ปี	40	3.84	0.219
สูงกว่า 10 ปี	36	3.77	0.171
รวม	170	3.86	0.20

จากวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จำแนกตามประสบการณ์การใช้ภาษาไทยของนิสิตชาวต่างประเทศและเมื่อทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อหาความแตกต่างจากค่าเฉลี่ยพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับประสบการณ์การใช้ภาษาไทยมีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) ตามตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22

เปรียบเทียบปัจจัยด้านประสบการณ์การใช้ภาษาไทยกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย
เป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies)

แหล่งแปรปรวน	DF.	Sum of Squares	Mean Square	F.	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.580	0.193	4.774	0.003
ภายในกลุ่ม	166	6.721	0.040		
รวม	170	7.301			

เปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านประเทศภูมิลำเนา
กับผลคะแนนรวม ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies)

	ต่ำกว่า 1 ปี	ระหว่าง 1-5 ปี	ระหว่าง 6-10 ปี	สูงกว่า 10 ปี
ต่ำกว่า 1 ปี				
ระหว่าง 1-5 ปี				*
ระหว่าง 6-10 ปี				
สูงกว่า 10 ปี		*		

เมื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านประสบการณ์การใช้ภาษาไทย ของนิสิตชาวต่างประเทศกับกลยุทธ์การใช้ภาษาไทย ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) พบว่า กลุ่มนิสิตที่มีประสบการณ์ระหว่าง 1-5 ปี มีความแตกต่างจากกลุ่มนิสิตที่มีประสบการณ์ สูงกว่า 10 ปี นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

4.4 ทดสอบสมมติฐาน ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies)

(เทคนิคการช่วยความจำ)

สมมติฐานที่ 1 นิสิตชาวต่างประเทศมีเพศต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็น ภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความแตกต่างระหว่างตัวแปรปัจจัยเกี่ยวกับสมณเพศของนิสิตชาว ต่างประเทศ พบว่า คือ การใช้กลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตต่างประเทศ มี สมณเพศบรรพชิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 และมีสมณเพศคฤหัสถ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 เมื่อ เปรียบเทียบใช้สถิติ t-test พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยด้านสมณเพศของนิสิตชาวต่างประเทศ มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่ สอง ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) ตามตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23

เปรียบเทียบปัจจัยด้านสมรรถภาพกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิต
ต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)

เพศ	N. (คน)	\bar{X}	S.D.	t.	Sig.
บรรพชิต	104	4.49	0.208	-0.068	0.000
คฤหัสถ์	66	4.50	0.316	-0.062	
รวม	170	4.50	0.26		

สมมติฐานที่ 2 นิสิตชาวต่างประเทศอายุมีเพศต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับอายุของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับอายุ นิสิตชาวต่างประเทศมีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 มีอายุระหว่าง 20-25 ปี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.49 มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.55 และมีอายุสูงกว่า 30 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ตามตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24

เปรียบเทียบปัจจัยด้านอายุกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)

อายุ	N. (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 20 ปี	26	4.47	0.194
ระหว่าง 20-25 ปี	52	4.49	0.264
ระหว่าง 26-30 ปี	51	4.55	0.287
สูงกว่า 30 ปี	41	4.46	0.229
รวม	170	4.49	0.24

จากวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จำแนกตามอายุของนิสิตชาวต่างประเทศ และเมื่อทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อหาความแตกต่างจากค่าเฉลี่ย พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับอายุไม่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) ตามตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25

เปรียบเทียบปัจจัยด้านอายุกับกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)

แหล่งแปรปรวน	DF.	Sum of Squares	Mean Square	F.	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.230	0.077	1.186	0.317
ภายในกลุ่ม	166	10.726	0.065		
รวม	170	10.956			

สมมติฐานที่ 3 นิสิตชาวต่างประเทศมีระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ นิสิตชาวต่างประเทศที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 นิสิตชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 นิสิตชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 นิสิตชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ตามลำดับ ตามตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26

เปรียบเทียบปัจจัยด้านชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่กับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)

ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่	N. (คน)	\bar{X}	S.D.
ชั้นปีที่ 1	33	4.54	.252
ชั้นปีที่ 2	57	4.49	.215
ชั้นปีที่ 3	36	4.44	.235
ชั้นปีที่ 4	44	4.52	.313
รวม	170	4.45	0.25

จากวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จำแนกตามอายุของนิสิตชาวต่างประเทศ และเมื่อทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อหาความแตกต่างจากค่าเฉลี่ย พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ไม่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) ตามตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27

เปรียบเทียบปัจจัยด้านชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่กับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)

แหล่งแปรปรวน	DF.	Sum of Squares	Mean Square	F.	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.195	0.065	1.004	0.393
ภายในกลุ่ม	166	10.761	0.065		
รวม	170	10.956			

สมมติฐานที่ 4 นิสิตชาวต่างประเทศมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) ต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา นิสิตมี เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.00 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.10-3.50 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.60-4.00 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 ตามลำดับ ตามตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28

เปรียบเทียบปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	N. (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 2.50	38	4.50	.253
ระหว่าง 2.50-3.00	60	4.50	.223
ระหว่าง 3.10-3.50	49	4.53	.282
ระหว่าง 3.60-4.00	23	4.39	.261
รวม	170	4.60	0.25

จากวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จำแนกตามอายุของนิสิตชาวต่างประเทศ และเมื่อทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อหาความแตกต่างจากค่าเฉลี่ย พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) ตามตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29

เปรียบเทียบปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย
เป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)

แหล่งแปรปรวน	DF.	Sum of Squares	Mean Square	F.	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.321	0.107	1.671	0.175
ภายในกลุ่ม	166	10.635	0.064		
รวม	170	10.956			

สมมติฐานที่ 5 นิสิตชาวต่างประเทศมีประเทศภูมิลำเนาต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับประเทศภูมิลำเนานิสิต ภูมิลำเนาในประเทศเมียนมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ภูมิลำเนาในรัฐฉาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 มีภูมิลำเนาในประเทศเวียดนาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 มีภูมิลำเนาในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 มีภูมิลำเนาในประเทศกัมพูชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ตามลำดับ ตามตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30

เปรียบเทียบปัจจัยด้านประเทศภูมิลำเนาเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)

ประเทศภูมิลำเนา	N. (คน)	\bar{X}	S.D.
เมียนมา	46	4.53	0.256
รัฐฉาน	40	4.48	0.282
เวียดนาม	32	4.41	0.198
ส.ปป.ลาว	33	4.50	0.228
กัมพูชา	19	4.58	0.291
รวม	170	4.50	0.25

จากวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จำแนกตามประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาวต่างประเทศและเมื่อทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อหาความแตกต่างจากค่าเฉลี่ย พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับประเทศภูมิลำเนาไม่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) ตามตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31

เปรียบเทียบปัจจัยด้านประเทศภูมิลำเนาเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย
เป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)

แหล่งแปรปรวน	DF.	Sum of Squares	Mean Square	F.	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.475	0.119	1.871	0.118
ภายในกลุ่ม	166	10.481	0.064		
รวม	170	10.956			

สมมติฐานที่ 6 นิสิตชาวต่างประเทศมีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับประสบการณ์ใช้ภาษาไทยของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับประสบการณ์ใช้ภาษาไทยในกลุ่มนิสิตที่มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยต่ำกว่า 1 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยระหว่าง 1-5 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยระหว่าง 6-10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยสูงกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ตามลำดับ ตามตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32

เปรียบเทียบปัจจัยด้านประสบการณ์การใช้ภาษาไทยกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)

ประสบการณ์การใช้ภาษาไทย	N. (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 1 ปี	36	4.59	.313
ระหว่าง 1-5 ปี	58	4.49	.238
ระหว่าง 6-10 ปี	40	4.43	.225
สูงกว่า 10 ปี	36	4.47	.226
รวม	170	4.50	0.25

จากวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จำแนกตามประสบการณ์การใช้ภาษาไทยของนิสิตชาวต่างประเทศและเมื่อทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อหาความแตกต่างจากค่าเฉลี่ยพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับประสบการณ์การใช้ภาษาไทยมีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) ตามตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33

เปรียบเทียบปัจจัยด้านประสบการณ์การใช้ภาษาไทยกับกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย เป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)

แหล่งแปรปรวน	DF.	Sum of Squares	Mean Square	F.	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.541	0.180	2.875	0.038
ภายในกลุ่ม	166	10.415	9.063		
รวม	170	10.956			

4.5 ทดสอบสมมติฐาน ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)

สมมติฐานที่ 1 นิสิตชาวต่างประเทศมีเพศต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความแตกต่างระหว่างตัวแปรปัจจัยเกี่ยวกับสมณเพศของนิสิตชาวต่างประเทศ พบว่า คือ การใช้กลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตต่างประเทศ มีสมณเพศบรรพชิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และมีสมณเพศคฤหัสถ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 เมื่อเปรียบเทียบใช้สถิติ t-test พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยด้านสมณเพศของนิสิตชาวต่างประเทศมีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) ตามตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34

เปรียบเทียบปัจจัยด้านสมณเพศกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิต ต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)

เพศ	N. (คน)	\bar{X}	S.D.	t.	Sig.
บรรพชิต	104	3.85	0.18	-1.304	0.001
คฤหัสถ์	66	3.90	0.25		
รวม	170	3.88	0.26		

สมมติฐานที่ 2 นิสิตชาวต่างประเทศอายุมีเพศต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับอายุของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับอายุ นิสิตชาวต่างประเทศมีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.83 มีอายุระหว่าง 20-25 ปี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.95 มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 มีอายุสูงกว่า 30 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 ตามตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35

เปรียบเทียบปัจจัยด้านอายุกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)

อายุ	N. (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 20 ปี	26	3.83	0.19
ระหว่าง 20-25 ปี	52	3.95	0.19
ระหว่าง 26-30 ปี	51	3.82	0.20
สูงกว่า 30 ปี	41	3.85	0.21
รวม	170	3.86	0.20

จากวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จำแนกตามอายุของนิสิตชาวต่างประเทศ และเมื่อทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อหาความแตกต่างจากค่าเฉลี่ย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับอายุมีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) ตามตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36

เปรียบเทียบปัจจัยด้านอายุกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)

แหล่งแปรปรวน	DF.	Sum of Squares	Mean Square	F.	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.563	0.188	4.623	0.004
ภายในกลุ่ม	166	6.738	0.041		
รวม	170	7.301			

เปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านอายุ กับผลคะแนนรวม
ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)

	ต่ำกว่า 20 ปี	ระหว่าง 20-25 ปี	ระหว่าง 26-30 ปี	สูงกว่า 30 ปี
ต่ำกว่า 20 ปี				
ระหว่าง 20-25 ปี			*	
ระหว่าง 26-30 ปี		*		
สูงกว่า 30 ปี				

เมื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านอายุของนิสิตชาวต่างประเทศกับกลยุทธ์การใช้ภาษาไทย ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) พบว่า กลุ่มอายุระหว่าง 20-25 ปี มีความแตกต่างจากกลุ่มอายุ ระหว่าง 26-30 ปี นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 นิสิตชาวต่างประเทศมีระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ นิสิตชาวต่างประเทศที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 นิสิตชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 นิสิตชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 นิสิตชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ตามลำดับ ตามตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.37

เปรียบเทียบปัจจัยด้านชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่กับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)

ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่	N. (คน)	\bar{X}	S.D.
ชั้นปีที่ 1	33	3.90	0.25
ชั้นปีที่ 2	57	3.88	0.19
ชั้นปีที่ 3	36	3.84	0.21
ชั้นปีที่ 4	44	3.86	0.20
รวม	170	3.87	0.21

จากวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จำแนกตามอายุของนิสิตชาวต่างประเทศ และเมื่อทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อหาความแตกต่างจากค่าเฉลี่ย พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ไม่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) ตามตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.38

เปรียบเทียบปัจจัยด้านชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่กับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)

แหล่งแปรปรวน	DF.	Sum of Squares	Mean Square	F.	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.087	0.029	0.668	0.573
ภายในกลุ่ม	166	7.214	0.043		
รวม	170	7.301			

สมมติฐานที่ 4 นิสิตชาวต่างประเทศมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) แตกต่างกััน

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา นิสิตมี เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.00 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.10-3.50 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.60-4.00 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ตามลำดับ ตามตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.39

เปรียบเทียบปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	N. (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 2.50	38	3.96	0.208
ระหว่าง 2.50-3.00	60	3.87	0.189
ระหว่าง 3.10-3.50	49	3.79	0.183
ระหว่าง 3.60-4.00	23	3.88	0.256
รวม	170	3.90	0.21

จากวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จำแนกตามอายุของนิสิตชาวต่างประเทศ และเมื่อทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อหาความแตกต่างจากค่าเฉลี่ย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การศึกษามีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) ตามตารางที่ 4.40

ตารางที่ 4.40

เปรียบเทียบปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย
เป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)

แหล่งแปรปรวน	DF.	Sum of Squares	Mean Square	F.	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.562	0.187	4.618	0.004
ภายในกลุ่ม	166	6.739	0.041		
รวม	170	7.301			

เปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
กับผลคะแนนรวม ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)

	ต่ำกว่า 2.50	ระหว่าง 2.50-3.00	ระหว่าง 3.10-3.50	ระหว่าง 3.60-4.00
ต่ำกว่า 2.50			*	
ระหว่าง 2.50-3.00				
ระหว่าง 3.10-3.50	*			
ระหว่าง 3.60-4.00				

เมื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านผลสัมฤทธิ์การศึกษาของนิสิต
ชาวต่างประเทศ กับกลยุทธ์การใช้ภาษาไทย ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้
ร่วมกับผู้อื่น) พบว่า กลุ่มเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 มีความแตกต่างจากกลุ่มเกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.10-
3.50 นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 นิสิตชาวต่างประเทศมีประเทศภูมิลำเนาต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสาร
ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)
แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับประเทศภูมิลำเนา
ของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม
(Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับประเทศภูมิลำเนานิสิต
ภูมิลำเนาในประเทศเมียนมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ภูมิลำเนาในรัฐฉาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 มี

ภูมิภาคในประเศเวียดนาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 มีภูมิภาคในประเศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 มีภูมิภาคในประเศกัมพูชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ตามลำดับตามตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.41

เปรียบเทียบปัจจัยด้านประเศภูมิภาคกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)

ประเศภูมิภาค	N. (คน)	\bar{X}	S.D.
เมียนมา	46	3.87	0.17
รัฐฉาน	40	3.81	0.20
เวียดนาม	32	3.81	0.23
ส.ปป.ลาว	33	3.98	0.19
กัมพูชา	19	3.87	0.20
รวม	170	3.39	0.20

จากวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จำแนกตามประเศภูมิภาคของนิสิตชาวต่างประเศและเมื่อทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อหาความแตกต่างจากค่าเฉลี่ย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับประเศภูมิภาคมีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) ตามตารางที่ 4.42

ตารางที่ 4.42

เปรียบเทียบปัจจัยด้านประเศภูมิภาคกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย
เป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)

แหล่งแปรปรวน	DF.	Sum of Squares	Mean Square	F.	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.674	0.169	4.197	0.003
ภายในกลุ่ม	166	6.627	0.040		
รวม	170	7.301			

เปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านประเทศภูมิลำเนา
กับผลคะแนนรวม ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)

	เมียนมา	รัฐฉาน	เวียดนาม	ส.ปป.ลาว	กัมพูชา
เมียนมา					
รัฐฉาน					
เวียดนาม					
ส.ปป.ลาว		*	*		
กัมพูชา					

เมื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาวต่างประเทศ กับกลยุทธ์การใช้ภาษาไทย ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) พบว่า กลุ่มนิสิตที่มีประเทศภูมิลำเนาสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีความแตกต่างจากกลุ่มนิสิตที่มีประเทศภูมิลำเนาเวียดนาม และรัฐฉาน นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 นิสิตชาวต่างประเทศมีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับประสบการณ์ใช้ภาษาไทยของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับประสบการณ์ใช้ภาษาไทย ในกลุ่มนิสิตที่มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยต่ำกว่า 1 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยระหว่าง 1-5 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยระหว่าง 6-10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยสูงกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ตามลำดับ ตามตารางที่ 4.43

ตารางที่ 4.43

เปรียบเทียบปัจจัยด้านประสบการณ์การใช้ภาษาไทยกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย
เป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)

ประสบการณ์การใช้ภาษาไทย	N. (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 1 ปี	36	3.90	0.229
ระหว่าง 1-5 ปี	58	3.93	0.186
ระหว่าง 6-10 ปี	40	3.84	0.219
สูงกว่า 10 ปี	36	3.77	0.171
รวม	170	3.86	0.20

จากวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จำแนกตามประสบการณ์การใช้ภาษาไทยของนิสิตชาวต่างประเทศและเมื่อทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อหาความแตกต่างจากค่าเฉลี่ยพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับประสบการณ์การใช้ภาษาไทยมีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) ตามตารางที่ 4.44

ตารางที่ 4.44

เปรียบเทียบปัจจัยด้านประสบการณ์การใช้ภาษาไทยกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย
เป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)

แหล่งแปรปรวน	DF.	Sum of Squares	Mean Square	F.	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.580	0.193	4.774	0.003
ภายในกลุ่ม	166	6.721	0.040		
รวม	170	7.301			

เปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านประเทศภูมิลำเนา
กับผลคะแนนรวม ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)

	ต่ำกว่า 1 ปี	ระหว่าง 1-5 ปี	ระหว่าง 6-10 ปี	สูงกว่า 10 ปี
ต่ำกว่า 1 ปี				
ระหว่าง 1-5 ปี				*
ระหว่าง 6-10 ปี				
สูงกว่า 10 ปี		*		

เมื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านประสบการณ์การใช้ภาษาไทย ของนิสิตชาวต่างประเทศกับกลยุทธ์การใช้ภาษาไทย ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) พบว่า กลุ่มนิสิตที่มีประสบการณ์ระหว่าง 1-5 ปี มีความแตกต่างจากกลุ่มนิสิตที่มีประสบการณ์ สูงกว่า 10 ปี นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

4.6 ทดสอบสมมติฐาน ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)

สมมติฐานที่ 1 นิสิตชาวต่างประเทศมีเพศต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความแตกต่างระหว่างตัวแปรปัจจัยเกี่ยวกับสมณเพศของนิสิตชาวต่างประเทศ พบว่า คือ การใช้กลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ มีสมณเพศบรรพชิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และมีสมณเพศคฤหัสถ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 เมื่อเปรียบเทียบใช้สถิติ t-test พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยด้านสมณเพศของนิสิตชาวต่างประเทศมีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) ตามตารางที่ 4.45

ตารางที่ 4.45

เปรียบเทียบปัจจัยด้านสมรรถภาพกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิต
ต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)

เพศ	N. (คน)	\bar{X}	S.D.	t.	Sig.
บรรพชิต	104	4.42	0.236	-0.912	0.023
คฤหัสถ์	66	4.46	0.292	-0.869	
รวม	170	4.44	0.26		

สมมติฐานที่ 2 นิสิตชาวต่างประเทศอายุมีเพศต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับอายุของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับอายุ นิสิตชาวต่างประเทศมีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.57 มีอายุระหว่าง 20-25 ปี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.43 มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 มีอายุสูงกว่า 30 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ตามตารางที่ 4.46

ตารางที่ 4.46

เปรียบเทียบปัจจัยด้านอายุกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)

อายุ	N. (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 20 ปี	26	4.57	0.236
ระหว่าง 20-25 ปี	52	4.43	0.241
ระหว่าง 26-30 ปี	51	4.43	0.280
สูงกว่า 30 ปี	41	4.38	0.245
รวม	170	4.45	0.25

จากวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จำแนกตามอายุของนิสิตชาวต่างประเทศ และเมื่อ

ทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อหาความแตกต่างจากค่าเฉลี่ย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับอายุมีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) ตามตารางที่ 4.47

ตารางที่ 4.47

เปรียบเทียบปัจจัยด้านอายุกับกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)

แหล่งแปรปรวน	DF.	Sum of Squares	Mean Square	F.	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.639	0.213	3.315	0.021
ภายในกลุ่ม	166	10.667	0.064		
รวม	170	11.306			

เปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านอายุ กับผลคะแนนรวม
ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)

	ต่ำกว่า 20 ปี	ระหว่าง 20-25 ปี	ระหว่าง 26-30 ปี	สูงกว่า 30 ปี
ต่ำกว่า 20 ปี		*	*	*
ระหว่าง 20-25 ปี	*			
ระหว่าง 26-30 ปี	*			
สูงกว่า 30 ปี	*			

เมื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านอายุของนิสิตชาวต่างประเทศกับกลยุทธ์การใช้ภาษาไทย ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) พบว่า กลุ่มต่ำกว่า 20 ปี แตกต่างจาก กลุ่มอายุระหว่าง 20-25 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 26-30 ปี กลุ่มอายุสูงกว่า 30 ปี นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 นิสิตชาวต่างประเทศมีระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทาง

อารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับชั้นปีที่กำลังศึกษา อยู่ นิสิตชาวต่างประเทศที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 นิสิตชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 นิสิตชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 นิสิตชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ตามลำดับ ตามตารางที่ 4.48

ตารางที่ 4.48

เปรียบเทียบปัจจัยด้านชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่กับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)

ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่	N. (คน)	\bar{X}	S.D.
ชั้นปีที่ 1	33	4.59	0.21
ชั้นปีที่ 2	57	4.52	0.233
ชั้นปีที่ 3	36	4.33	0.21
ชั้นปีที่ 4	44	4.32	0.27
รวม	170	4.44	0.26

จากวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จำแนกตามอายุของนิสิตชาวต่างประเทศ และเมื่อทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อหาความแตกต่างจากค่าเฉลี่ย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) ตามตารางที่ 4.49

ตารางที่ 4.49

เปรียบเทียบปัจจัยด้านชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่กับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)

แหล่งแปรปรวน	DF.	Sum of Squares	Mean Square	F.	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	2.173	0.724	13.166	0.000
ภายในกลุ่ม	166	9.133	0.055		
รวม	170	11.306			

เปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านอายุ กับผลคะแนนรวม
ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)

	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ชั้นปีที่ 1			*	*
ชั้นปีที่ 2			*	
ชั้นปีที่ 3	*	*		
ชั้นปีที่ 4	*	*		

เมื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านอายุของนิสิตชาวต่างประเทศ กับกลยุทธ์การใช้ภาษาไทย ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) พบว่า กลุ่มนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 แตกต่างจากนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 และ 4 นอกจากนี้ยังพบว่า ชั้นที่ 2 มีความแตกต่างจากชั้นปีที่ 3 และ 4 นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 นิสิตชาวต่างประเทศมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา นิสิตมี เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.00 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.10-3.50 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.60-4.00 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ตามลำดับ ตามตารางที่ 4.50

ตารางที่ 4.50

เปรียบเทียบปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	N. (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 2.50	38	4.43	0.23
ระหว่าง 2.50-3.00	60	4.39	0.25
ระหว่าง 3.10-3.50	49	4.51	0.30
ระหว่าง 3.60-4.00	23	4.42	0.21
รวม	170	4.44	0.26

จากวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จำแนกตามอายุของนิสิตชาวต่างประเทศ และเมื่อทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อหาความแตกต่างจากค่าเฉลี่ย พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) ตามตารางที่ 4.51

ตารางที่ 4.51

เปรียบเทียบปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย
เป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)

แหล่งแปรปรวน	DF.	Sum of Squares	Mean Square	F.	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.382	0.127	1.937	0.126
ภายในกลุ่ม	166	10.923	0.066		
รวม	170	11.306			

สมมติฐานที่ 5 นิสิตชาวต่างประเทศมีประเทศภูมิลำเนาต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับประเทศภูมิลำเนา ของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับประเทศภูมิลำเนานิสิต ภูมิลำเนาในประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ภูมิลำเนาในรัฐฉาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 มีภูมิลำเนาในประเทศ เวียดนาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 มีภูมิลำเนาในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.54 มีภูมิลำเนาในประเทศกัมพูชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ตามลำดับ ตามตารางที่ 4.52

ตารางที่ 4.52

เปรียบเทียบปัจจัยด้านประเทศภูมิลำเนากับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)

ประเทศภูมิลำเนา	N. (คน)	\bar{X}	S.D.
เมียนมา	46	4.42	0.243
รัฐฉาน	40	4.32	0.298
เวียดนาม	32	4.43	0.234
ส.ปป.ลาว	33	4.54	0.217
กัมพูชา	19	4.58	0.184
รวม	170	4.44	0.259

จากวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จำแนกตามประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาว ต่างประเทศและเมื่อทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อหาความแตกต่างจากค่าเฉลี่ย พบว่า มีความแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับประเทศภูมิลำเนา มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการ สื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) ตามตารางที่ 4.53

ตารางที่ 4.53

เปรียบเทียบปัจจัยด้านประเทศภูมิลำเนาเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย
เป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)

แหล่งแปรปรวน	DF.	Sum of Squares	Mean Square	F.	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	1.354	0.339	5.614	0.000
ภายในกลุ่ม	166	9.952	0.060		
รวม	170	11.306			

เปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านประเทศภูมิลำเนา
กับผลคะแนนรวม ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)

	เมียนมา	รัฐฉาน	เวียตนาม	ส.ปป.ลาว	กัมพูชา
เมียนมา					
รัฐฉาน				*	*
เวียตนาม					
ส.ปป.ลาว		*			
กัมพูชา		*			

เมื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างตามสถิติ Scheffe ด้านประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาวต่างประเทศ กับกลยุทธ์การใช้ภาษาไทย ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) พบว่า กลุ่มนิสิตที่มีประเทศภูมิลำเนา รัฐฉานแตกต่างจากนิสิตที่มีภูมิลำเนาที่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และประเทศกัมพูชา นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 นิสิตชาวต่างประเทศมีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยต่างกันมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับประสบการณ์ใช้ภาษาไทยของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับประสบการณ์ใช้ภาษาไทย ในกลุ่มนิสิตที่มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยต่ำกว่า 1 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยระหว่าง 1-5 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยระหว่าง 6-10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทยสูงกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ตามลำดับ ตามตารางที่ 4.54

ตารางที่ 4.54

เปรียบเทียบปัจจัยด้านประสบการณ์การใช้ภาษาไทยกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)

ประสบการณ์การใช้ภาษาไทย	N. (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 1 ปี	36	4.44	0.32
ระหว่าง 1-5 ปี	58	4.41	0.17
ระหว่าง 6-10 ปี	40	4.48	0.34
สูงกว่า 10 ปี	36	4.44	0.20
รวม	170	4.44	0.26

จากวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จำแนกตามประสบการณ์การใช้ภาษาไทยของนิสิตชาวต่างประเทศและเมื่อทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อหาความแตกต่างจากค่าเฉลี่ยพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยเกี่ยวกับประสบการณ์การใช้ภาษาไทย ไม่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) ตามตารางที่ 4.55

ตารางที่ 4.55

เปรียบเทียบปัจจัยด้านประสบการณ์การใช้ภาษาไทยกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย
เป็นภาษาที่สอง ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)

แหล่งแปรปรวน	DF.	Sum of Squares	Mean Square	F.	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.131	0.044	0.646	0.586
ภายในกลุ่ม	166	11.175	0.067		
รวม	170	11.306			

กลุ่มตัวอย่างสัมภาษณ์เชิงลึก ๑๐ คน

เมียนมา ๒ คน (คฤหัสถ์ ๑ บรรพชิต ๑)

รัฐฉาน ๒ คน (คฤหัสถ์ ๑ บรรพชิต ๑)

เวียดนาม ๒ คน (คฤหัสถ์ ๑ บรรพชิต ๑)

ส.ปป.ลาว ๒ คน (คฤหัสถ์ ๑ บรรพชิต ๑)

กัมพูชา ๒ คน (คฤหัสถ์ ๑ บรรพชิต ๑)

4.7 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก

ผู้บอกภาษาตัวอย่างที่ ๑

Phra Eaik Hti Parla เป็นนิสิตชั้นปีที่ ๔ อายุ ๒๖ มีผลสัมฤทธิ์ด้วยเกรดเฉลี่ย ๓.๕๐ เป็นนิสิตชาวรัฐฉาน มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทย ๔ ปี สามารถพูด ฟัง อ่าน เขียน ภาษาไทยได้ประมาณร้อยละ ๖๐ มีปัญหาที่ขาดหายไปคือ ไม่สามารถใช้คำที่ซับซ้อนด้านการออกเสียง สะกดไม่ตรงตามเสียง

1) ผู้บอกภาษา ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ) ว่า ในการใช้ภาษาพูด ได้มีความพยายามฟังนิสิตชาวไทยพูดคุย สนทนา นอกห้องเรียน เข้าร่วมกิจกรรมที่สื่อสารภาษาไทยบ่อยๆ พยายามฝึกการเขียนและมีการอ่านจากหนังสือที่พิมพ์ด้วยอักษรภาษาไทย มีความพยายามฝึกสะกดคำในภาษาไทยบ่อยๆ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในภาษาไทย มีการพัฒนาความรู้ด้านภาษาไทยให้เพิ่มมากขึ้น เพราะเป็นภาษาที่สังเกตยากมากหากไม่มีความพยายาม จะไม่สามารถเข้าใจในเนื้อหาภาษา

2) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) ว่า ได้มีการจำคำศัพท์ คำพูด สำเนียงการพูดของเจ้าของภาษาคือนิสิตที่เป็นคนไทย โดยการ

ฝึกออกเสียงให้บ่อยๆ พยายามปรับตัวเข้ากับสำเนียงที่พูด ไม่ปล่อยให้การพูดขาดหายไปจนทิ้งระยะ อันจะทำให้เบื่อกว่าไม่อยากพูด ไม่อยากฝึก ความจำจึงเป็นสิ่งที่ต้องใช้ระยะเวลาให้มีความถี่ไม่เว้นระยะเวลาในการสื่อสาร การฝึกหัด

3) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) ว่า ตนมีความพยายามครบนิสิตคนไทยเป็นเพื่อน เพื่อมีโอกาสได้สนทนาภาษาไทยกับเขา การสนทนาเป็นการฝึกให้มีความพยายามในการจดจำในทุกทักษะ ไม่ว่าจะเป็้นทักษะด้านการพูด การฟัง การมีโอกาสสนทนาภาษาไทยกับเขาภาษาจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการจดจำในการฟัง และการพูด

4) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์แรงจูงใจ)ว่า ความรู้สึกเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เราสามารถเรียนรู้ได้ เพราะอารมณ์ความสนใจเป็นสิ่งที่กระตุ้นเรามีความรู้สึกดีต่อการใช้ภาษา ผู้ฝึกการใช้ภาษาจึงพยายามปรับเปลี่ยนอารมณ์ให้มีความรัก ความชอบใจในการใช้ภาษาให้มาก พยายามให้มาก เริ่มต้นด้วยความฝืนใจในการเขียน การอ่าน การพูด การฟัง เมื่อมีความพยายามไปในระยะหนึ่งอารมณ์จะเปลี่ยนไปกลับมาเป็นความชอบ ความง่ายต่อการฟัง การเขียน การพูด และการอ่าน

จากข้อมูลที่ได้พรรณนาจากการสัมภาษณ์นิสิตชาวต่างประเทศที่ใช้กลยุทธ์ในการใช้ภาษาไทย ในฐานะภาษาที่ ๒ พบว่า การใช้ภาษาที่สอง ผู้ใช้ต้องมีความพยายาม มีความเพียรในการเรียนรู้ให้มาก ไม่ทิ้งระยะห่างในการฝึกฝน เพราะจะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ส่งผลต่อความสำเร็จ ในการใช้ภาษาที่ ๒ ในที่นี้เป็นภาษาไทย สำหรับนิสิตชาวต่างประเทศ การฝึกบ่อยๆ จะทำให้เกิดการซึมซับสะสมทักษะในการใช้ ในทุกทักษะ

จากข้อคำถามเกี่ยวกับการใช้เวลาในการฝึกฝนนานกี่ปี ตอบว่า ฝึกการพูดประมาณ ๒ ปี ฝึกปีแรกจะยากมากเพราะออกเสียงไม่ตรง เรียงคำพูดไม่ถูก ต้องคิดก่อนประมาณ ๑ นาทีต่อหนึ่ง คำศัพท์ ฝึกทักษะการฟังขึ้นอยู่กับความเร็วและการใช้คำของพูด เพราะมีปัญหาเรื่องคำศัพท์ การออกเสียง และความหมาย ความรู้จึงจำเป็นต้องใช้เวลานานและความถี่ในการฝึก

ผู้บอกภาษาตัวอย่างที่ ๒

Ven. Phap Hien นิสิตที่เป็นพระสงฆ์จากประเทศเวียดนาม อายุ 25 ปี ระดับชั้นปีที่ 4 คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเกรดเฉลี่ย เท่ากับ 3.20 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทย 5 ปี

1) ผู้บอกภาษา ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ) ว่า มีกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยจากการอ่านเรื่องนิยาย อ่านเรื่องประวัติต่างๆ ให้เกิดความเข้าใจประโยคและการใช้คำศัพท์ในเนื้อเรื่องที่อ่าน มีการฝึกเขียนคำศัพท์ **สำนวน**

ใหม่ของภาษาไทยในเรื่องที่อ่านเพื่อให้การคุ้นชินกับคำศัพท์ สำนวนภาษา รวมถึงการฝึกออกเสียง ในสำเนียงภาษาไทย เป็นวิธีการที่พยายามใช้มาอย่างต่อเนื่อง ไม่ให้เกิดการหลงลืมการใช้ภาษา การเข้ากิจกรรมอภิปรายต่างๆ เป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาจากภาคสนาม เรียนการพูด การเสนอข้อซักถาม การตอบคำถามและบุคลิกภาพของการพูดภาษาไทยของวิทยาลัย

2) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)ว่า เป็นการทำความถี่ในการใช้ภาษา มีความพยายามใช้บ่อยๆจนมีทักษะและจดจำในคำศัพท์ สำนวนภาษา ในบางคำศัพท์จำเป็นต้องใช้วิธีการจดจำด้วยการท่องจำ เพื่อให้ง่ายต่อการจดจำ โดยเฉพาะคำศัพท์ใหม่ๆ ที่ไม่เคยรู้มาก่อน หากท่องจำจะทำให้มีการเก็บข้อมูลไว้ในสมองแบบถาวร นอกจากนี้ยังวิธีการใช้จินตนาการเป็นภาพที่เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องจดจำ เพื่อเป็นตัวเทียบในการทบทวนความจำ ในเวลาสั้น การอธิบายข้อมูล หรือเรื่องราวต่างๆที่ตนเองได้เรียนมาให้เพื่อนฟัง เป็นการสทวนและการสร้างความทรงจำได้ดี เป็นความจดจำที่เกิดจากการพยายามแสดงออกทางวาจา

3) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)ว่า ตนมีการเริ่มต้นด้วยการค้นหาเพื่อนร่วมชั้น ที่มีความสนใจในหัวข้อเดียวกัน มาสนทนาด้วยการตั้งหัวข้อเรื่องขึ้นมาและมีการสนทนาโต้ตอบเป็นข้อๆ ไป จะช่วยให้ทุกคนที่เป็นคู่สนทนามีแรงจูงใจและทุ่มเทให้กับการเรียนรู้แบบสนทนาได้

4) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์แรงจูงใจ)ว่า มีความรู้สึกอยากเรียนรู้ภาษาไทย เพราะต้องการอยู่ในประเทศไทย การใช้ภาษาไทยในสังคมไทยเป็นสิ่งที่สำคัญ การใช้ชีวิตการทำงานในประเทศไทยต้องใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ปัจจัยดังกล่าวเป็นแรงจูงใจทำให้ต้องการเรียนรู้ภาษาไทย

จากข้อคำถามเกี่ยวกับการใช้เวลาในการฝึกฝนนานกี่ปี ตอบว่า ฝึกการพูดประมาณ ๕ ปี มีการฝึกแบบติดต่อกันมาหลายปี ฝึกการออกเสียง ฝึกเรียงคำพูดให้ถูกต้อง มีการคิดแบบภาษาไทย พยายามเรียนกับธรรมชาติ เรียนกับเพื่อน เรียนกับสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต มีการฝึกทักษะการฟัง ขึ้นอยู่กับความเร็วและการใช้คำของพูด เพราะมีปัญหาเรื่องคำศัพท์ การออกเสียง และความหมาย ความรู้จึงจำเป็นต้องใช้เวลานานและความถี่ในการฝึก

ผู้บอกภาษาตัวอย่างที่ ๓

สมส่วน อนุบาลโย นิสิตจากประเทศกัมพูชา อายุ 22 ปี ระดับชั้นปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเกรดเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทย 4 แต่ ด้วยอยู่กับพระสงฆ์ไทย

1 ผู้บอกภาษา ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ) ว่ามีกลยุทธ์ด้วยวิธีการเรียนรู้ผ่านเรื่องราวต่างๆ ศึกษาภาษาด้วยการสร้าง

สถานการณ์หรือเรื่องจริงในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย พยายามเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่คณะจัดขึ้น เพื่อการเรียนรู้การใช้ภาษาในการสื่อสารในสังคม นอกจากนั้นยังต้องพยายามอ่านตำราภาษาไทย อ่านนวนิยายภาษาไทยอ่านการ์ตูนภาษาไทย ช่วยให้มีความเพลิดเพลินเรียนรู้ผ่านการเขียน การฟัง การพูด การอ่าน อีกร่างยังต้องมีความถนัดในการฟัง การพูด การเขียน และการอ่าน ไม่ห่างหายไปจากภาษาไทย พยายามใช้เวลาว่างเรียนรู้ภาษาไทย

2) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) มีกลยุทธ์ในการช่วยความจำจากการเขียนบ่อยๆ อ่านบ่อยๆ พูดบ่อยๆ และฟังบ่อยๆ ถ้าคำศัพท์ที่เป็นเชิงวิชาการจำเป็นต้องท่องจำเพราะเป็นคำศัพท์ที่ไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น คำว่า บริษัท กระบวนการ สร้างสรร เป็นต้น ในการเรียนภาษาไทยที่มีความสุขคือเข้าใจ ซึมซับอารมณ์ของภาษา มีการพูดออกมาจากความรู้สึกไม่ต้องคิดนึกถึงคำศัพท์จะทำให้มีความการเรียนรู้ และการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว สามารถสื่อสารได้คล้ายเจ้าของภาษาคือคนไทย

3) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)ว่า การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น เป็นวิธีการที่ต้องอาศัยเพื่อพูดคุย หรืออยู่ในสังคมที่ใช้ภาษาไทย เพื่อสนทนากันพูดคุยเป็นการฝึกใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติทางสังคม ต้องมีความพยายามชักชวนให้เพื่อพูดคุยภาษาไทย กรณีในชั้นเรียนต้องจัดกลุ่มเพื่อให้ห้องเรียนสนทนาภาษาไทยในลักษณะคำถาม ตอบ หรือการสนทนาทั่วไป ให้เกิดทักษะในการใช้ภาษาที่เลียนแบบเจ้าของภาษา

4) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์แรงจูงใจ)ว่า เป็นการสร้างความรู้ของตนเองให้เกิดการอยากเรียนรู้ อยากใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร การมีเป้าหมายในอนาคตที่ต้องการใช้ชีวิตในประเทศไทย ผู้เรียนรู้ต้องการเรียนรู้ภาษาไทย ในการสื่อสาร เพราะอาจจะมีการทำงานในประเทศไทย ใช้ชีวิตในสังคมไทย เพื่อประกอบอาชีพ จึงเป็นเหตุที่ทำให้ผู้ที่มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาไทยต้องมีความพยายามเรียนรู้ภาษาไทย

ผู้บอกภาษาตัวอย่างที่ ๔

Ven. Pannasiri เป็นนิสิตพระสงฆ์จากประเมียนมา อายุ 34 ปี ระดับชั้นปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเกรดเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทย 7 ปี

1 ผู้บอกภาษา ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ) ว่า การสร้างกลยุทธ์ในการมีความรู้ ความเข้าใจด้านภาษาผู้เรียนต้องมีความพยายามเรียนรู้ด้วยการอยู่ในสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์ที่สร้างขึ้นเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการสัมผัสโดยตรง พยายามสร้างอารมณ์การใช้ภาษาที่อาศัยหลักธรรมชาติเป็นแนวทาง

2) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)ว่า การช่วยความจำที่ดี คือการเขียนบ่อยๆ อ่านบ่อยๆ พูดบ่อยๆ ฟังมากๆ เป็นพฤติกรรม

เรียนรู้ภาษาแบบสากล พยายามทักษะทั้ง ๔ ด้าน ให้เท่ากัน เพราะทักษะทั้ง ๔ มีความสัมพันธ์ หากได้ทุกทักษะ ก็สามารถใช้ภาษาไทยอย่างดี

3) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) ว่า การเรียนรู้ร่วมกับคนอื่น เป็นการเรียนรู้ที่ต้องใช้เพื่อนที่เป็นชาวไทยเป็นคู่สนทนา และเรียนรู้กับเพื่อนในทุกทักษะ

4) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์แรงจูงใจ) ว่า การเรียนรู้แบบมีอารมณ์เป็นแนวทางในการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องมีเป้าหมายในการเรียนรู้ว่า เรียนรู้เพื่ออะไร มีเป้าหมายในชีวิตที่ไหน การเรียนรู้ภาษาไทยมีเป้าหมายเพื่อต้องการทำงานในประเทศไทย เพื่อใช้ชีวิตในสังคมไทย มีความต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปในไทยโปรแกรม จึงมีความพยายามเรียนรู้ภาษาไทยอย่างจริงจัง เพื่อบรรลุเป้าหมาย

ผู้บอกภาษาตัวอย่างที่ ๕

Mr. Keo Pichveasna เป็นนิสิตชาวเมียนมา อายุ 26 ปี ระดับชั้นปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 3.20 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทย 4 ปี

1 ผู้บอกภาษา ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ) ว่าการเรียนรู้ที่มีความเข้าใจต้องเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จริงเป็นแนวทางในการศึกษา หรืออาจสร้างสถานการณ์จำลองในการสนทนา อธิบายเรื่องราวต่างๆเป็นภาษาไทยเพื่อมีการจดจำในการใช้ภาษาไทย นี้ก็ถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการทบทวนความจำ กลยุทธ์ปริชาน จึงเป็นกลยุทธ์ที่มีการเรียนรู้ตามสถานการณ์จริง

2) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) ว่า การช่วยให้เกิดความจำที่ดี การเขียนบ่อยๆ การฟังบ่อยๆ การพูดบ่อยๆ และการอ่านบ่อย เพราะทักษะเหล่านี้เป็นทักษะด้านภาษามีการปฏิบัติทั่วไป ความรู้สึกที่มีต่อการฝึกบ่อยๆ เป็นพฤติกรรมส่วนตัวของผู้เรียน จะมีความพยายามน้อย หรือฝึกมากน้อยเพียงใดเป็นปัจจัยส่งผลต่อความเคยชินในการเรียนรู้แบบความจดจำ

3) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) ว่า เป็นการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยคนอื่นที่เป็นเจ้าของภาษาเป็นคู่สนทนาหรือเป็นผู้ร่วมสถานการณ์ในการฝึกการใช้ภาษา ผู้เรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนที่ดี สามารถขอความร่วมมือจากเพื่อนในการฝึกเข้าร่วมสถานการณ์ หรือสนทนาภาษาไทย ฉะนั้น การเรียนรู้ภาษาไทยลักษณะนี้จึงเป็นการเรียนรู้เชิงสังคม

4) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์แรงจูงใจ) ว่า การเรียนรู้เชิงอารมณ์เป็นกาเรียนรู้แบบมีเป้าหมาย เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ เช่น

เป้าหมายการทำงาน เป้าหมายการศึกษาต่อภาคภาษาไทย เป้าหมายการใช้ชีวิตประจำวันในสังคมไทย เป็นต้น

ผู้บอกภาษาตัวอย่างที่ ๖

Mrs. Chit Min Wa นิสิตชาวจีน สิบสองปีนนา เพศหญิง อายุ 33 ปี ระดับชั้นปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเกรดเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทย 5 ปี

1 ผู้บอกภาษา ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ) ว่า เป็นกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ ควบคุม และประเมินการเรียนรู้ของตนเอง โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนต้องมีความพยายามในการสังเกตตนเองว่า มีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด

2) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) ว่า กลยุทธ์การจำ คือ วิธีการหรือเทคนิคที่เราใช้เพื่อช่วยให้จดจำข้อมูลต่างๆ ได้ดีขึ้น มีหลายกลยุทธ์ที่สามารถใช้ได้ ขึ้นอยู่กับความชอบและประสิทธิภาพของแต่ละบุคคล ผู้เรียนต้องมีความพยายามศึกษาที่หลากหลาย ได้แก่ การเขียน การพูด การฟัง และการอ่าน ให้มีความถี่สูง ไม่เว้นระยะห่างเป็นเวลานาน

3) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)ว่า กลยุทธ์ทางสังคม เป็นแผนการดำเนินงานการเรียนรู้ของคุณเองหรือมีการกำหนดขึ้นเพื่อบรรลุเป้าหมายโดยอาศัยปัจจัยทางสังคมในการเรียนรู้ภาษา เช่น จัดกลุ่มสนทนา การสนทนาตัวต่อตัว การสร้างสถานการณ์ในการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นไปที่การสร้างความสัมพันธ์ ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และสร้างผลลัพธ์เชิงบวกต่อสังคม

4) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์แรงจูงใจ)ว่า เป็นกลยุทธ์ที่ใช้อารมณ์และความรู้สึกมาเป็นตัวกระตุ้นให้มีการเรียนรู้ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อโน้มน้าวใจให้เกิดการเรียนรู้ หรือกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยมุ่งเน้นไปที่การสร้างความสัมพันธ์ทางอารมณ์กับกลุ่มเป้าหมาย

ผู้บอกภาษาตัวอย่างที่ ๗

Lam Ra Vi นิสิตชาวอินเดีย เพศหญิง อายุ 28 ปี ระดับชั้นปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเกรดเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทย 4 ปี ปรับพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทยก่อนเข้าสู่มหาวิทยาลัย

1) ผู้บอกภาษา ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ) ว่า มีการเรียนรู้ภาษาไทยที่มุ่งเน้นไปรู้ตนเองเสมอ ว่ามีความมากน้อยเพียงใด ต้องปรับปรุงตัวเองอย่างไรจึงจะบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ เมื่อรู้ตัวว่ามีจุดอ่อนในการใช้คำก็จะมีความพยายามศึกษาคำศัพท์และฝึกหัดการใช้คำเสมอ ในบางคำศัพท์ เป็นคำที่ซับซ้อนอ่านยากจะมีการฝึกอ่านออกเสียงให้มากขึ้น เพื่อป้องกันการผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ การเรียนรู้แบบประเมินตนเองอยู่เสมอจะนำไปสู่การพัฒนาในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและเป็นไปตามวัฒนธรรมการใช้ภาษานั้นๆ

2) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) ว่า การเรียนรู้ภาษาแบบช่วยความจำ เป็นการศึกษที่สร้างความเชื่อมโยงระหว่างคำศัพท์กับสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นควบคู่ไปกับคำศัพท์ จดจำโดยนึกถึงสถานการณ์ที่ใช้คำศัพท์ในอดีต ทำให้จดจำได้ถาวรแทนการท่องจำ อีกรูปแบบที่ใช้เป็นแนวทางในการจดจำคำศัพท์ คือการท่องจำในคำที่ยากเพื่อให้เกิดการจดจำอย่างถาวร แต่ต้องใช้เวลาในการท่องนาน และมีความจำแบบลึกลงไปในอารมณ์ จึงจะสามารถจำคำศัพท์นั้นได้ดี

3) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) ว่า เป็นการเรียนรู้ภาษาไทยจากสังคมแวดล้อม เพื่อใช้เป็นคู่สนทนาและสถานการณ์ในการใช้ภาษา การเรียนรู้ที่ต้องอาศัยกลุ่มเพื่อนที่เป็นเจ้าของภาษาช่วยพูดคุยและแนะนำการใช้ภาษาให้ถูกต้อง รวมถึงสำเนียงภาษาจากเจ้าของภาษาด้วย การใช้ภาษาในสังคมการศึกษา จะมีเพื่อนมากกว่าการใช้ภาษาเชิงสังคมทั่วไป เพราะกลุ่มเพื่อนที่เป็นนิสิตห้องเรียนเดียวกัน

4) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์แรงจูงใจ) ว่าอารมณ์ความรู้สึกต่อการเรียนรู้ภาษา ผู้ข้อมูลเองมีความสนใจในการเรียนรู้ภาษาไทย เพราะมีเป้าหมายในการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในภาคภาษาไทย และมีเป้าหมายว่าถ้าสำเร็จการศึกษาต้องการทำงานในประเทศไทย เพื่อเป็นแหล่งที่หลากหลายสาขาอาชีพ เป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาไทย

ผู้บอกภาษาตัวอย่างที่ ๘

Jatilajoti นิสิตจากประเทศศรีลังกา เพศหญิง อายุ 30 ปี ระดับชั้นปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเกรดเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทย 4 ปี

1 ผู้บอกภาษา ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ) ว่า การใช้กลยุทธ์แบบปริชาน เป็นการเรียนที่ใช้ความบันเทิงในเป็นสาเหตุเข้าสู่การเรียนรู้ สนุกไปด้วย เรียนรู้ภาษาไปกับสิ่งต่างๆ ไม่ซ้ำซ้อนกิน เพราะการฝึกการเรียนรู้ควรฝึกง่ายๆ

ไปสู่บทที่ยาก มีวิวัฒนาการปรับตัวด้านการคิด การจดจำคำศัพท์ ประโยค การเรียนรู้ภาษา สามารถปฏิบัติหลายด้านตามความถนัดของผู้เรียน

2) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) ว่า การจำสามารถไขกลยุทธ์ได้หลายทาง ได้แก่ การเขียนบ่อยๆ การอ่านบ่อยๆ การพูดบ่อยๆ การฟังบ่อยๆ ขึ้นอยู่กับผู้สนใจปฏิบัติเพราะความจำเกิดจากความถี่ในการสัมผัสด้วย การมองเห็น การฟังเสียง สัมผัสด้วยกาย

3) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) ว่าเป็นการเรียนรู้จากสังคมนอกห้อง เพื่อจัดการจดจำการเรียนรู้ภาคสนาม ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เชิงปฏิบัติการทางสังคม เช่น เข้าร่วมกิจกรรม การจัดกลุ่มสนทนา การสังเกตพฤติกรรมกรรมการพูด เป็นต้น

4) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์แรงจูงใจ) ว่า อารมณ์ การสร้างกระตุ้นจากเป้าหมายหรือความวัตถุประสงค์การนำภาษาไปใช้ เช่น การต้องการอยู่ในสังคมไทย การต้องการทำงานในประเทศไทย การต้องการเรียนต่อในโปรแกรมไทย เป็นต้น

ผู้บอกภาษาตัวอย่างที่ ๙

Lin Ke นิสิตจากประเทศเวียดนาม เป็นเพศ หญิง อายุ 25 ปี ระดับชั้นปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเกรดเฉลี่ย 3.00 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทย 3 ปี ใช้ชีวิตอยู่กับคนไทย

1) ผู้บอกภาษา ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ) ว่า ได้ใช้การเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์ปริชาน ด้วยการทบทวนภาษาไทยที่เคยเรียนรู้มาอยู่เสมอ ฝึกทักษะในการใช้ภาษาไทยให้มีความคล่องแคล่วทั้ง ๔ ด้าน คือ ด้านการอ่าน การฟัง การพูด และการเขียน และมีการบันทึกคำศัพท์สำคัญที่เคยเรียนที่ผ่านมาให้มีการจดจำ

2) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)ว่า ได้มีการเรียนด้วยการจดจำ จากสร้างสถานการณ์ควบคู่ไปกับภาษาไทย เพื่อเป็นสัญลักษณ์การจดจำ เช่น สนทนากับเพื่อนที่ชอบกัน เพื่อเชื่อมโยงเพื่อนกับภาษาที่พูดออกมา การทำกิจกรรมพร้อมกับการใช้ภาษา การสร้างศัพท์บนรูปภาพ เป็นต้น

3) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) ว่า การเรียนรู้ภาษาทางสังคม เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากใช้สังคมนอกห้องเป็นอุปกรณ์การเรียนรู้ ด้วยการสนทนา ด้วยการเล่าเรื่อง ด้ายการทำกิจกรรมร่วมกัน ให้เกิดปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างภาษากับกิจกรรม

4) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์แรงจูงใจ) ว่า การเรียนรู้ภาษาทางอารมณ์ เป็นการสร้างวัตถุประสงค์การเรียนรู้ว่า หากมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทย จะนำไปใช้ในการกิจกรรมอะไร ให้เป็นตัวเกี่ยวเนื่องกันระหว่าง การเรียนรู้ ก็นำไปใช้กิจกรรม เช่น มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้การสื่อสารในสังคมไทย นำไปใช้ในการศึกษา ต่อ การนำไปสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศ เป็นต้น

ผู้บอกภาษาตัวอย่างที่ ๑๐

Mr. Tzai Dein Harn เป็นเพศชาย อายุ 27 ปี ระดับชั้นปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเกรดเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 มีประสบการณ์ใช้ภาษาไทย 6 ปี

1) ผู้บอกภาษา ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ความเข้าใจ) ว่า มีการเรียนรู้ด้วยการฟังภาษาอย่างตั้งใจ วิเคราะห์ความหมายและจดบันทึกประเด็นสำคัญ ด้วยการอ่านภาษาอย่างตั้งใจ วิเคราะห์ความหมายและจดบันทึกประเด็นสำคัญ มีการพูดอย่างมั่นใจ ฝึกฝนการสื่อสารอย่างถูกต้องและเหมาะสม มีการเขียนภาษาอย่างถูกต้อง ฝึกฝนการเรียบเรียงความคิดและถ่ายทอดข้อมูล

2) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) ว่า มีการปฏิบัติเพื่อสนับสนุนความจดจำด้วยการอ่านอย่างต่อเนื่อง ฟังทุกวัน เขียนทุกวัน และฝึกพูดทุกวัน เพื่อสร้างความจดจำในสมอง ไม่ให้ลืม สร้างความประทับใจด้วยการปรับทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาไทย

3) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) ว่า มีการเรียนรู้ภาษาไทยโดยสนทนากับกลุ่มเพื่อน สร้างสถานการณ์บทบาทสมมุติในการเรียนสนทนาภาษาไทย และเข้าร่วมกิจกรรมไทยโปรแกรม เพื่อฝึกการฟังการออกเสียงภาษาไทยจากวิทยากรบรรยาย

4) ได้แสดงความคิดเห็นต่อด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์แรงจูงใจ) ว่า เป็นการใช้ความรู้สึกและเป้าหมายสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาไทย ได้แก่ มีความต้องการอยู่ในประเทศเพื่อทำงาน และศึกษาต่อ จึงมีเป้าหมายการเรียนรู้ภาษาไทยอย่างจริงจัง มีการฝึกการออกเสียงอยู่เสมอ

4.8 สรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึก

1) กลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ) เป็นการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารแบบวิเคราะห์ความหมายและจัดบันทึกประเด็นสำคัญ มีการพูดอย่างมั่นใจ ฝึกฝนการสื่อสารอย่างถูกต้องและเหมาะสม มีการเขียนภาษาอย่างถูกต้อง ฝึกฝนการเรียบเรียงความคิดและถ่ายทอดข้อมูลเพื่อการฝึกการใช้ภาษาให้มีความคล่องแคล่วทั้ง ๔ ด้าน คือ ด้านการอ่าน การฟัง การพูด และการเขียน และมีการบันทึกคำศัพท์สำคัญที่เคยเรียนที่ผ่านมาให้มีการจดจำ ในกรณีคำศัพท์ที่ยากมีการท่องจำ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ กลยุทธ์ปริชาน จึงเป็นกลยุทธ์ที่มีการเรียนรู้ตามสถานการณ์จริง

2) กลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) เป็นการสร้างสถานการณ์เพื่อช่วยเกิดความจดจำด้วยวิธีการใช้จินตนาการเป็นภาพที่เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องจดจำ เพื่อเป็นตัวเทียบเคียงในการทบทวนความจำ การอธิบายข้อมูล หรือเรื่องราวต่างๆที่ตนเองได้เรียนมาให้เพื่อนฟัง เป็นการทบทวนและการสร้างความทรงจำได้ดี จากการทำนั้นยังต้องใช้วิธีการฝึกการเขียนบ่อยๆ อ่านบ่อยๆ พูดบ่อย และฟังบ่อย ถ้าคำศัพท์ที่เป็นเชิงวิชาการจำเป็นต้องท่อง

3) กลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) เป็นการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารจากสังคมนรอบข้าง ได้แก่ กลุ่มเพื่อน การสร้างสถานการณ์บทบาทสมมุติในการสื่อสารด้วยการสนทนาภาษาไทย เข้ากิจกรรมไทยโปรแกรม เพื่อฝึกการฟังการออกเสียงภาษาไทยจากวิทยากรบรรยาย

4) กลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) เป็นการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารมีอย่างมีเป้าหมายหลังการฝึกทักษะความรู้ ความสามารถการใช้ภาษาไทยได้ดี ใช้เป็นแรงจูงใจให้มีความต้องการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารภาษาไทยด้วยความคาดหวัง

4.9 ผลวิเคราะห์สัมภาษณ์เชิงลึก

การเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสร้างความรู้ ความเข้าใจในการใช้ภาษาไทยของนิสิตชาวต่างประเทศที่มีทักษะมาก มีการใช้กลยุทธ์ในการฝึกทักษะการสื่อสารภาษาไทย ดังนี้

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกของนิสิตชาวต่างประเทศที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า นิสิตชาวต่างประเทศที่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยได้ดี เกิดจากการมีความพยายามเรียนรู้ สร้างความเข้าใจในการสื่อสารภาษาไทย มีการใช้เวลาปรับพื้นฐานด้วยการฝึกทักษะทั้ง 4 โดยการจดจำคำศัพท์ ฝึกการสะกดคำ การฝึกการอ่าน และการฟัง เป็นพื้นฐาน พัฒนามาเป็นการสื่อสารด้านการพูดในสังคมไทย มีการฝึกภาคสนามจากกลุ่มเพื่อน และประชาชนทั่วไปที่เป็นคนไทย การเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนิสิตชาวต่างประเทศ เกิดจาก

การมีเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ เป้าหมายที่ต้องการอยู่ในประเทศไทย เป้าหมายด้านการศึกษาต่อในหลักสูตรภาษาไทย เป้าหมายในการทำงานในประเทศไทย และเป้าหมายในการประกอบอาชีพเป็นไกด์ท่องเที่ยวระหว่างคนไทยกับประเศต่างๆ

4.10 องค์กรความรู้จากผลการวิจัย

กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาไทยแบบง่าย ได้แก่การเรียนรู้ด้วยการพัฒนาที่ละก้าว จัดเรียงความรู้ ความเข้าใจทีละขั้นตอน เพื่อปรับพื้นฐานให้มีความมั่นคงด้านการจดจำ โดยเริ่มจากการฝึกเขียนสะกดคำศัพท์ ศึกษาความหมายของคำศัพท์ ฝึกพูดออกเสียง และฝึกสนทนาในภาคสนามจากกลุ่มเพื่อน ศึกษาค้นคว้าคำศัพท์เชิงวิชาการ หรือคำศัพท์ที่มาจากภาษาปน เช่น คำศัพท์ที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต ภาษาเขมร เป็นต้น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียนภาษาไทยเชิงวิชาการได้ ในทักษะต่อมา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยส่วนนี้เป็นสรุปข้อมูล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลในบทที่ 5 ประกอบด้วยปัจจัยส่วนบุคคล และกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทย เป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ ดังนี้

5.1 สรุปผลข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตชาวต่างประเทศที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่ตอบแบบสอบถาม คิดตามปัจจัยด้านสมณเพศส่วนใหญ่ มีสมณเพศเป็นบรรพชิต จำนวน 104 รูป คิดเป็นร้อยละ 61.20 มีอายุระหว่าง 20-25 ปี จำนวน 52 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 30.59 กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 57 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 ภูมิลำเนาอยู่ประเทศเมียนมาและ รัฐฉาน จำนวน 46 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 27.10 มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.00 จำนวน 60 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 35.30 และมีประสบการณ์ ระหว่าง 1-5 ปี จำนวน 58 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 34.10

5.2 สรุปผลกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ

นิสิตชาวต่างประเทศมีกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.63 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.52 ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.62 ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.70 ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.73

การเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาไทยของนิสิต พบว่า นิสิตในกลุ่มเพศ กลุ่มอายุ กลุ่มภูมิลำเนา กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา กลุ่มประสบการณ์การใช้ภาษาไทย มีการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

5.3 สรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ

1) กลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ) เป็นการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารแบบวิเคราะห์ความหมายและจัดบันทึกประเด็นสำคัญ มีการพูดอย่างมั่นใจ ฝึกฝนการสื่อสารอย่างถูกต้องและเหมาะสม มีการเขียนภาษาอย่างถูกต้อง ฝึกฝนการเรียบเรียงความคิดและถ่ายทอดข้อมูลเพื่อการฝึกการใช้ภาษาให้มีความคล่องแคล่วทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการอ่าน การฟัง การพูด และการเขียน และมีการบันทึกคำศัพท์สำคัญที่เคยเรียนที่ผ่านมาให้มีการจดจำ ในกรณีคำศัพท์ที่ยากมีการท่องจำ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ กลยุทธ์ปริชาน จึงเป็นกลยุทธ์ที่มีการเรียนรู้ตามสถานการณ์จริง

2) กลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) เป็นการสร้างสถานการณ์เพื่อช่วยเกิดความจดจำด้วยวิธีการใช้จินตนาการเป็นภาพที่เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องจดจำ เพื่อเป็นตัวเทียบเคียงในการทบทวนความจำ การอธิบายข้อมูล หรือเรื่องราวต่างๆที่ตนเองได้เรียนมาให้เพื่อนฟัง เป็นการทบทวนและการสร้างความทรงจำได้ดี จากการณ์นั้นยังต้องใช้วิธีการฝึกการเขียนบ่อยๆ อ่านบ่อยๆ พูดบ่อยๆ และฟังบ่อยๆ ถ้าคำศัพท์ที่เป็นเชิงวิชาการจำเป็นต้องท่อง

3) กลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) เป็นการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารจากสังคมนรอบข้าง ได้แก่ กลุ่มเพื่อน การสร้างสถานการณ์บทบาทสมมติในการสื่อสารด้วยการสนทนาภาษาไทย เข้ากิจกรรมไทยโปรแกรม เพื่อฝึกการฟังการออกเสียงภาษาไทยจากวิทยากรบรรยาย

4) กลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) เป็นการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารมีเป้าหมายหลังการฝึกทักษะความรู้ ความสามารถการใช้ภาษาไทยได้ดี ใช้เป็นแรงจูงใจให้มีความต้องการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารภาษาไทยโดยความคาดหวัง

ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนรู้ภาษาไทยของนิสิตชาวต่างประเทศ พบว่า ภาษาไทยมีจำนวนตัวอักษรจำนวนมาก ประดัวพยัญชนะ 44 ตัว สระ 21 ตัว วรณยุกต์ 4 ตัว และเครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ ยากต่อการจดจำออกเสียงยาก คำศัพท์ในภาษาไทยมีความหมายที่หลากหลายทำให้ไม่สามารถเข้าใจความหมายในบางคำศัพท์ และต้องใช้ความพยายามเรียนรู้มากกว่าภาษาอื่นๆ ทำให้นิสิตชาวต่างประเทศไม่ชอบการเรียนรู้

5.4 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า นิสิตใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้การสื่อสารภาษาไทย มีความพยายามสูงที่จะปรับพื้นความรู้ของตนเองอยู่ อย่างสม่ำเสมอ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนกร สุวรรณพดุม¹ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนกลยุทธ์ และเสริมสร้างความสามารถในการฟัง-การฟังในการเรียน ภาษาต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความสามารถ ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 70 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบทดสอบความสามารถในกลยุทธ์การเรียนรู้ พบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศได้ว่า อยู่ในเกณฑ์ดี คือ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5 ดังนี้ ฟังเพื่อจับใจความสำคัญ 2) ฟังเพื่อสรุปเรื่องที่ฟัง 3) ฟังเพื่อข้อมูลเฉพาะเจาะจง 4) ฟังเพื่อเข้าใจจุดประสงค์ของผู้พูด 5) ฟังเพื่อแยกแยะเหตุและผล 6) ฟังเพื่อคาดการณ์ 7) ฟังเพื่อเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูด 8) ฟังเพื่อเข้าใจลำดับเหตุการณ์ 9) ฟังเพื่อแยกแยะความจริงและความ คิดเห็นและ 10) ฟังเพื่อเข้าใจทัศนคติของผู้พูด

กลยุทธ์ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ) อยู่ใน ระดับมาก อาจเป็นเพราะว่านิสิตมีการฝึกการสื่อสารภาษาด้วยอ่าน การเรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ จากผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ มลฤดี สิทธิชัย² ได้วิจัยเรื่อง ผลของการใช้หลักสูตร ฝึกอบรมกลยุทธ์การอ่านต่อความเข้าใจในการใช้กลยุทธ์การอ่านและความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานการใช้กล ยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษพัฒนาความเข้าใจในการใช้กลยุทธ์การใช้ภาษาอังกฤษ กับนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 26 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า ด้านกลยุทธ์ในการอ่านมีความ จำเป็นที่ต้องเสริมสร้างความสามารถด้านความเข้าใจในการใช้กลยุทธ์การอ่าน ตามความต้องการ จำเป็น โดยเรียงลำดับจากความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปอย่างน้อยที่สุด พบกลยุทธ์ที่มีช่องว่างที่มี ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปน้อยที่สุดเรียงตามลำดับ ได้แก่ การวิเคราะห์การโฆษณาชวน

¹ ธนกร สุวรรณพดุม, การพัฒนารูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี, ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต) สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน, ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2560, หน้า 158.

² มลฤดี สิทธิชัย, ผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมกลยุทธ์การอ่านต่อความเข้าใจในการใช้กลยุทธ์ การอ่านและ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ, ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต, ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2562, หน้า 276.

เชื่อ การเข้าใจลักษณะและความรู้สึกของตัวละคร การวิเคราะห์ข้อความที่มีอคติ การเข้าใจความหมาย ของคำศัพท์ยาก เข้าใจสาเหตุและผลลัพธ์ การอนุมานสรุปความ การเข้าใจการเรียงลำดับเหตุการณ์ การเข้าใจข้อเท็จจริงและความคิดเห็น การวิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่าง การเข้าใจข้อมูล เฉพาะเจาะจง การเข้าใจข้อมูลทั่วไป การวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของผู้เขียน การระบุใจความสำคัญ การเข้าใจคำสรรพนามที่อ้างอิงค่านาม และการเข้าใจความหมายของประโยค

กลยุทธ์ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ) อยู่ในระดับมากที่สุด อาจมีผลมาจากนิสิตมีกลยุทธ์การเรียนรู้ ด้วยการศึกษานวทางจดจำคำศัพท์ภาษาไทย เพื่อใช้ในการสื่อสาร แตกต่างจากงานวิจัยของ สมพร โกมารทัต³ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้กลยุทธ์เรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์และศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 628 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา และสถิติอนุมาน พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษามีการใช้ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง เพราะนิสิตมีปัญหาและอุปสรรค คือต้องนำคำศัพท์ออกมารวมสร้างเป็นรูปประโยค นักศึกษาต้องใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์เพิ่มเติมในการใช้พูด การอ่านและการเขียน ผลการเปรียบเทียบในการเรียนรู้ระหว่างกลยุทธ์ด้านต่างๆ กับตัวแปรอิสระพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

กลยุทธ์ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น) อยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่านิสิตมีการเรียนรู้ แบบอาศัยกลุ่มเพื่อนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษา สอดคล้องกับงานวิจัยของพีรพัฒน์ อติตโต⁴ ได้วิจัยเรื่อง วิธีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศึกษาวิธีการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาที่สองคือภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ทาการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีพัฒนาการในทักษะการสื่อสารภาษาที่สองคือภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างใช้โดยการเรียนรู้จักหรือคนใกล้ชิดที่ใช้ภาษาอังกฤษซึ่งอาศัยวิธีการโดยการพูดคุยหรือสนทนากับคนรู้จักซึ่งอาจเป็นญาติหรือคนใกล้ชิดอีกทีซึ่งใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเสมอ

³ สมพร โกมารทัต, ศึกษาการใช้กลยุทธ์เรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล, รายงานวิจัย สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 2559, หน้า 64.

⁴ พีรพัฒน์ อติตโต, วิธีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, ดุษฎีศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ, 2562, หน้า 22.

กลยุทธ์ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ) อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า นิสิตมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในการจัดการเรียนของตนเอง ใช้ประกอบอาชีพ การใช้ในการสื่อสารในสังคมไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรทา รุ่งบานจิตและคณะ⁵ ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยวิเคราะห์ว่าแรงจูงใจใดมีผลต่อการเรียนภาษาจีนมากที่สุด อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจ นักศึกษาจำนวน 230 คน จากนักศึกษาคณะต่างๆ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษาที่ 2558ภาคเรียนที่ 2 โดยจำแนกปัจจัยเป็น 2 ด้าน คือ ปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายใน

พบว่า แรงจูงใจภายนอก 3 ด้าน (1) ด้านสถานศึกษาที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักศึกษามากที่สุด คืออาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาจีน (น่าเชื่อถือ , บุคลิกภาพ) ค่าเฉลี่ย 4.56 (2) ด้านสังคมคือภาษาจีนกำลังเป็นกระแสนิยมของสังคมปัจจุบัน ค่าเฉลี่ย 4.16 (3) ด้านครอบครัวคือการสนับสนุนจากครอบครัว ค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนแรงจูงใจของนักศึกษามากที่สุด คือเป็นการพัฒนาตนเอง ค่าเฉลี่ย 4.40จากผลการศึกษาทำให้ได้รู้แนวทางในการส่งเสริมแรงจูงใจของนักศึกษาในการเรียนวิชาภาษาจีนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการศึกษาของนักศึกษา และสามารถนำไปปรับปรุงวางแผนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนให้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

5.5 ข้อเสนอแนะ

วิจัยเรื่อง กลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง จากผลการวิจัย ดังนี้

5.5.1 ข้อเสนอแนะในการทำไปใช้

ควรมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาไทยแก่นิสิตชาวต่างชาติในมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาไทยของนิสิตชาวต่างประเทศ

ควรมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมการใช้ภาษาไทยแก่นิสิตชาวต่างชาติในมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นแรงจูงใจแก่นิสิตชาวต่างประเทศได้เรียนภาษาไทย

5.5.2 ข้อเสนอแนะให้การศึกษาวิจัย

1)ควรทำวิจัยเกี่ยวกับ การสื่อสารภาษาไทยเชิงวิชาการแก่นิสิตชาวต่างประเทศ

⁵ วรทา รุ่งบานจิตและคณะ แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา , มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 2564, หน้า 23.

2)ควรทำวิจัยเกี่ยวกับ ผลการฝึกอบรมการใช้คำภาษาไทยกราฟ กลอน โคร่งฉั้นเชิง
วัฒนธรรมไทยแก่นิสิตชาวต่างประเทศ

บรรณานุกรม

๑) เอกสารตำรา

- กาญจนา แก้วเทพ. **สื่อสารมวลชน ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาลาแดง, 2545.
- ดวงเดือน แสงชัย. **การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2533.
- ทิตินา แคมมณี. **ศาสตร์การสอน**. (กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2553).
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. **“สถานภาพการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติในประเทศไทย”**. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2545.
- ราชบัณฑิตยสถาน. **พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์**. (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน, 2553.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนในโรงเรียนเอกชน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2542.
- ศรีวิไล พลมณี. **พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554.
- รุ่งฤดี แผลงศร. **ศาสตร์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฮอช, 2560.

๒) เอกสารวารสารวิชาการ

- พระอุดมธีรคุณ. **ภาษาและวัฒนธรรม: ความหมาย ความสำคัญ และความสัมพันธ์ระหว่างกัน**. วารสารมหาจุฬาริชาการ ปีที่ 7 ฉบับที่ 2. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยในสังฆราชูปถัมภ์, 2563.

๓) เอกสารงานวิจัย

- นงคริ์กษ์ เคนไชยวงศ์. **กลยุทธ์การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาศึกษา, 2561.
- มลฤดี สิทธิชัย. **ผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมกลยุทธ์การอ่านต่อความเข้าใจในการใช้กลยุทธ์การอ่านและ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชา**

- C.E. Weinstein. and R.E. Mayer. The teaching of learning strategies. In M. Wittrock (Ed.). Handbook of research on teaching. (New York: Macmillan, 1986.
- David Nunan. **“Strategy training in the language room. An empirical investigation”**. RELCJ Journal. 28/2 (December, 1997.
- De Cecco. J. P. . **The Psychology of Learning and Instruction** : Educational Psychology. Englewood Cliffs. NJ : Prentice Hall.,1968.
- D. A. Kolb. **Experiential learning: Experience as the source of learning and development**. Englewood Cliffs. NJ: Prentice Hall., 1984.
- E.. Bailystock. **“The compatibility of teaching and learning strategies”**. Applied Linguistics. No. 6 (1985).
- H.H.. Stern. **Fundamental concept to language teaching**. (Oxford University Press. Oxford cited in Bialystok, 1992.
- H.H.. Stern. **“What can we learn from the good language learner?”**. Canadian Modern Language Review. (1975).
- H.D.. Brown. **Language assessment: Principles and classroom practices**. White Plains. NY: Pearson Education, 2004.
- John M.. Green. and Rebecca Oxford. **“ A closer look at learning strategies. proficiency. and gender”**. TESOL Quarterly. 29/2 (Summer, 1995).
- Ken Willing. **Teaching How to Learn: Learning Strategies in ESL**. Sydney: National Center for English Language Teaching and Research, 1989.
- Krashen. S. D.. & Terrel. T. D. **The Natural Approach Language Acquisition in the Classroom**. (U.K.: Pergamon Press). 1983.
- R.L.. Oxford. **Language learning strategies: What every teacher should Know**. Boston Mass: Heinle a Heinle Publishers, 1990.
- R.. Oxford. and Joy M.. Reid. **Research on second language learning strategies**. Annual Review of Applied Linguistics, 1993.
- J.M.. Green. and R.. Oxford. **“ A Closer look at learning strategies proficiency andgender”**. Journal TESOL Quarterly. 29/2 September, 1995.

- J.. Rubin. **Learning Strategies: Theoretical Assumptions Research History and Typology**. Learning Strategies in Learning. New York : Prentice Hall, 1987.
- L.. Dickinson. **Self-instruction in language learning**. Cambridge: Cambridge University Press, 1988.
- Rebecca Oxford. **Language Learning Strategies: What Every Teacher Should Know**. New York: Newbury House Publishers, 1990.
- Oxford.R.. **language Learning Strategies**. What ever MA.. Heinle., 1990.
- O.. Malley. and A.U.. Chamot. **Learning Strateieg in Second Language Acquisition**. Cambridge. U.K. Cambridge University Press. 1900,.
- R. L.. Oxford. **Language learning strategies: What every teacher should know**. New York: Newbury House Harper & Row, 1990.
- R.. Oxford. **Language learning strategies: What every teacher should know**. New York: Newbury House/Harper & Row, 1990.
- Rubin. **Learning Strategies: Theoretical Assumptions Research History and Typology**. Learning Strategies in Learning. New York : Prentice Hall, 1987,
- Stephen D.. Krashen. **Theoretical Research and Second Language Acquisition Theory In Methodology in TESOL: A Book of Readings 8 – 15**. New York : Newbury HousePublishers,1997.

แบบสอบถาม

เรื่อง กลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของบุคคล ประกอบด้วย

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) ระดับชั้นปีที่ศึกษา
- 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
- 5) ประเทศภูมิลำเนา
- 6) ประสบการณ์ใช้ภาษาไทย

แบบสอบถามเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาว
ต่างประเทศ ประกอบด้วย

- 1) ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ)
- 2) ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)
- 3) ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)
- 4) ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)

**ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิต
ชาวต่างประเทศ ประกอบด้วย**

ค่าคะแนนที่ให้กับน้ำหนักที่ท่านมีอยู่จริงตามลำดับ ดังนี้

ค่าคะแนน 1 อยู่ในระดับ “น้อยที่สุด” ค่าคะแนน 2 อยู่ในระดับ “น้อย”

ค่าคะแนน 3 อยู่ในระดับ “ปานกลาง” ค่าคะแนน 4 อยู่ในระดับ “มาก”

ค่าคะแนน 5 อยู่ในระดับ “มากที่สุด”

คำชี้แจง ขอความกรุณาให้ท่านได้อ่านข้อความในแต่ละข้อให้เข้าใจ แล้วโปรดขีด (✓) ลงในช่องที่

**1) ข้อคำถามเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาว
ต่างประเทศ**

ด้านกลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ)	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ นักวิจัย
	5	4	3	2	1	
1. มีความรู้ด้านภาษาไทยเป็นพื้นฐานเดิมอยู่แล้ว						
2. มีความเข้าใจในการใช้คำพูดที่ตรงตามธรรมเนียมการใช้ ภาษาไทยของคนไทย						
3. มีความเข้าใจในการเขียนผสมอักษรภาษาไทย						
4. มีความเข้าใจการเขียนภาษาไทยในสำนวนต่างๆ						
5. มีความสามารถแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษได้						
6. มีความรู้ภาษาไทยที่ใช้ในสำนวนด้านการบันเทิง						
7. มีความรู้ภาษาไทยที่ใช้ในสำนวนการราชการ						
8. มีความรู้ภาษาไทยที่ใช้เป็นสำนวนคำ กราฟ กลอน						
9. มีความรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนตามการบรรยาย ของอาจารย์						
10. มีความรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารจากสื่อต่างๆ						

ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)	ระดับการยอมรับ					สำหรับ นักวิจัย
	5	4	3	2	1	
1. ใช้เทคนิคการจดจำภาษาไทยด้วยการฝึกพูดบ่อยๆ						
2. มีเทคนิคการจดจำภาษาไทยด้วยการเขียนบ่อยๆ						
3. มีเทคนิคการจดจำภาษาไทยด้วยการอ่านบ่อย ๆ						
4. มีแนวทางการจดจำภาษาไทยจากการคิดเป็นภาษาไทย						
5. มีเทคนิคการจดจำภาษาไทยด้วยการเรียกขารสิ่งของในชีวิตประจำวัน						
6. มีเทคนิคการจดจำภาษาไทยด้วยการดูละครไทย						
7. มีเทคนิคการจดจำภาษาไทยด้วยการฝึกการใช้คำบ่อยๆ						

ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)	ระดับการยอมรับ					สำหรับ นักวิจัย
	5	4	3	2	1	
1. มีการเรียนรู้ภาษาไทยจากเพื่อนคนไทย						
2. มีการสนทนากับคนอื่นด้วยภาษาไทย						
3. มีการสร้างกลุ่มเรียนรู้ภาษาไทยในมหาวิทยาลัย						
4. มีการขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่เป็นคนไทยเพื่อในการใช้สำนวนที่ยากขึ้น						
5. มีการเข้าฟังกิจกรรมที่ใช้การสื่อสารด้วยภาษาไทย						
6. มีการเข้าฟังการบรรยายของอาจารย์ในชั้นเรียนภาษาไทย						
7. มีการจดจำคำที่ทางมหาวิทยาลัยประชาสัมพันธ์ในโอกาสต่างๆ						
8. มีการสนทนาภาษาไทยกับคนไทยหลากหลายอาชีพ						
9. มีการสนทนาภาษาไทยจากกับนิสิตชาวต่างประเทศเพื่อทราบปัญหาการสื่อสารภาษาไทย						
10. มีการสนทนาภาษาไทยจากชนเผ่าต่างๆ ในประเทศไทย						

ด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์ แรงจูงใจ)	ระดับการยอมรับ					สำหรับ นักวิจัย
	5	4	3	2	1	
1. มีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะชอบภาษาไทย						
2. มีการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อต้องการสื่อสารกับคนไทย						
3. มีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะต้องการใช้ชีวิตในประเทศไทย						
4. มีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะต้องการทำงานในประเทศไทย						
5. มีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะอยากมีเพื่อนเป็นคนไทย						
6. มีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะมีความสนใจภาษาไทย						
7. มีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะต้องการเรียนในหลักสูตร ภาษาไทย						
8. มีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะอยากประอาชีพระหว่างชาติไทย กับชาติอื่นๆ						
9. มีการเรียนรู้ภาษาไทยต้องการทำธุรกิจในประเทศไทย						
10. มีการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะสามารถศึกษาได้หลายหลักสูตร ในประเทศไทย						

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (Interview)

1) ข้อมูลทั่วไป

- 1.1 เพศ.....
- 1.2 อายุ
- 1.3 ระดับชั้นปีที่ศึกษา
- 1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
- 1.5 ประเทศภูมิลำเนา.....
- 1.6 ประสบการณ์ใช้ภาษาไทย

ตอนที่ 3.1 กลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของนิสิตชาวต่างประเทศ

วิธีการเรียนรู้ภาษาไทยตามกลยุทธ์ปรีชาน (Cognitive Strategies) (ด้านความรู้ ความเข้าใจ)

1) มีแนวทางการทำความเข้าใจภาษาไทย

.....

.....

.....

.....

.....

2) วิธีการหาความรู้ในการใช้ภาษาไทย

.....

.....

.....

.....

.....

3) มีแนวทางในการสร้างความเข้าใจภาษาไทย

.....

.....

.....

.....

.....

4) มีแนวทางในการสร้างความเข้าใจภาษาไทยเชิงถ่ายถอดไปสู่เพื่อนนิติตต่างชาติ

.....

.....

.....

.....

.....

วิธีการเรียนรู้ภาษาไทยตามกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) (เทคนิคการช่วยความจำ)

1) มีเทคนิคในการเรียนรู้ภาษาไทยอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2) วิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาไทย

.....

.....

.....

.....

.....

3) มีแนวทางในการจดจำประโยคการใช้ภาษาไทยอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

4) มีแนวทางในการเรียนรู้ จดจำคำศัพท์ไปสู่เพื่อนนิติตต่างชาติอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

วิธีการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) (การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น)

1) มีแนวทางในการเรียนรู้ภาษาไทยจากสังคมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2) วิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาไทยจากสังคมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

3) มีแนวทางในการจดจำประโยคการใช้ภาษาไทย จากสังคมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

4) มีแนวทางจัดตั้งกลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทยอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

**วิธีการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยกลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) (อารมณ์
แรงจูงใจ)**

๑) มีแนวทางการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาไทยอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2) มีแรงจูงใจในการยอมรับในการเรียนรู้ภาษาไทยอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

3) มีความรู้สึกต่อการใช้ภาษาไทยอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

4) มีการปรับแนวคิดค่านิยมจากประเทศของตนต่อการเรียนรู้ภาษาไทยอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ส่วน ค : ประวัติผู้รับผิดชอบโครงการวิจัย

๑. ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย): ผศ.ดร. พระวิเชียร ปรีชาโน (ทวลโคกสูง)
(ภาษาอังกฤษ): Asst. Prof. Phra Wichian Parichano
เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน 33011 00146 12 3
๒. ตำแหน่งปัจจุบัน: รก. ผู้อำนวยการหลักสูตร ปรัชญาดุสิตบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาศาสตร์
ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์ อาคารเรียนรวม โซน A
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา
E-Mail: wparichano@gmail.com
๓. ที่ทำงาน: คณะมนุษยศาสตร์ อาคารเรียนรวม โซน A
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา
E-Mail: wparichano@gmail.com
๔. ประวัติการศึกษา :
ปริญญาตรี :	พธ.บ. (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) วิชาภาษาอังกฤษ
จากสถาบัน :	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ปริญญาโท :	M.A. Linguistics
จากสถาบัน :	Banaras Hindu University, Varanasi, India
ปริญญาเอก :	Ph.D. Linguistics
จากสถาบัน:	Banaras Hindu University, Varanasi, India

๕. ประสบการณ์ในการทำวิจัย

เข้าอบรมลูกไก่ รุ่น 12 เป็น ประธานฝ่ายบรรพชิต

พระวิเชียร ปรีชาโน, ศึกษาและฟื้นฟูโครงการมรดกเทศก้น้อยกับการรองรับการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในฝั่งธนบุรี กรุงเทพมหานคร (Education and rehabilitation for the little guides to support tourism location in Thonburi, Bangkok), วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (มกราคม -มิถุนายน) 2565

พระวิเชียร ปรีชาโน, ผศ.ดร. ผู้ร่วมวิจัยโครงการวิจัยเรื่อง การศึกษาความคุ้มค่า คุณค่า และเพิ่มพูนพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยววัฒนธรรมเชิงพุทธย้อนประวัติศาสตร์ลุ่มน้ำเจ้าพระยา-ป่าสัก (A study of the Miracle of Worthiness, Value and Enhancement for the Potential Development of Buddhist Cultural Tourism trace back to the History of the Chaopraya-Pasak) ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนการวิจัย (วช.) พ.ศ. 2566

ประวัติผู้ร่วมวิจัย

๑. ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย): ดร. ชาย หน่อแสง
 (ภาษาอังกฤษ): Dr. Sai Naw Seng
 เลขที่หนังสือเดินทาง: MG605231
๒. ตำแหน่งปัจจุบัน: ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์
 ๓. ที่ทำงาน: คณะมนุษยศาสตร์ อาคารเรียนรวม โซน A
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 อ. วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา โทร.๐๓๕-๒๔๘- ๐๐๐ ต่อ ๘๒๔๒
๔. ประวัติการศึกษา :
ปริญญาตรี	:	พธ.บ. (ปรัชญา)
จากสถาบัน	:	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ปริญญาโท	:	M.A. in English (International Program)
จากสถาบัน	:	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ปริญญาเอก	:	Ph.D. in Linguistics (English Program)
จากสถาบัน	:	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕. ประสบการณ์ในการทำวิจัย